

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1984-1985

Nr. 8

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

5 FEBRUARI 1985

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	291
K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur	294
M. Galle, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden . .	300
Mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg	302
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud	303
J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting	309
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Gezondheidsbeleid	311
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs	313
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	332
H. Schiltz, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting	333
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud	333
J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting	333
II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)	
M. Galle, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden . .	337
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud	337
J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting	339

**III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLE-
MENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)**

G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	342
K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur	343
M. Galle, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden . .	344
Mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg	344
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs	345

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)**

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 18
van 17 december 1984
van de heer J. DE MOL

Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap — Personeelskader AROL

Met grote trom heeft de Vlaamse Executieve het personeelskader van AROL goedgekeurd. Dat kader zou de basis vormen van een slagvaardige organisatie. De contacten die ik met deze administratie mocht hebben, wijzen echter op een grote ontevredenheid over de werking en de kaderopstelling. In het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap heeft men alleen maar gezorgd voor de generaals-functies. De lagere niveaus staan nog steeds in de kou. De affectaties zijn nog altijd niet geregeld. Daarbij wordt onwaarschijnlijk willekeurig en in grote geheimzinnigheid tewerk gegaan. De misschien wel 400 reeds openstaande betrekkingen kunnen blijkbaar nog altijd niet ingenomen worden. In de Waalse administratie is alles reeds in kannen en kruiken. Wel wordt er een politieke opdeling gemaakt om hogere functies toe te kennen of om plaatsen te blokkeren voor kabinetsleden of partijvrienden. De verworven rechten die de ambtenaren zouden mogen behouden bij hun overgang naar het nieuwe Ministerie blijken afgeschaft te zijn, zeker qua standplaats. De nieuw gecreëerde besturen worden bemand door de ontmanteling van andere. Het bestuur van de Ruimtelijke Ordening wordt alzo compleet afgebouwd, alhoewel het van nature uit, omwille van het ruimtelijk aspect een centrale coördinerende functie zou moeten bekleden.

1. Wanneer zullen de affectaties plaatsgrijpen? Hoe zullen die gebeuren? Zijn er criteria?
2. Wanneer worden de openstaande plaatsen opengesteld? Worden ze omwille van besparingen geblokkeerd?
3. Wanneer gaan de Wegenfondsen met al hun onrechtmatig verworven, maar bij wet-gereguleerde rechten, terug naar het Wegenfonds? Hoe komt het dat personeelskadervoorstellen bij uw algemene administratieve diensten opgemaakt werden, waarin Wegenfondsen kaderplaatsen innamen of blokkeerden?
4. De dienst Planning en Coördinatie bij AROL zou 27 personen ter beschikking krijgen. Deze dienst is bij mijn weten compleet ontmanteld. Welke is zijn huidige feitelijke samenstelling? Hoeveel plannologen maken daar deel van uit?
5. Welke criteria heeft men gebruikt om bij het nieuwe kader van AROL het bestuur van de Ruimtelijke Ordening te halveren t.o.v. de bestaande toe-

stand? Waarom b.v. wordt de uitvoeringsdienst Ruimtelijke Ordening van Brugge van 80 op 40 en deze van Gent van 65 op 30 man gebracht? Men kan niet beweren dat hun taken zouden afgenomen zijn, integendeel.

6. De Vlaamse Executieve benoemde drie administrateurs-generaal. Zij staan thans niet in staffunctie, maar aan het hoofd van een bestuur zoals de andere directeurs-generaal. Die functies zijn derhalve overbodig geworden. Zullen ze afgeschaft worden?
7. Wegens de hoogdringendheid en wegens de uitermate specificiteit, werden buiten de vroegere kaders topbenoemingen gedaan, omdat de administratie een te kleine recruteringsbasis was. Is het niet ergerlijk wanneer deze personen hun toegewezen plaats niet innemen en alzo een dienstdoende functie creëren met dubbele kosten voor de gemeenschap?
8. De buitendiensten van het Bestuur voor Leefmilieu werden ruim bemand met ingenieurs. Telefonische oproepen hebben geleerd dat ze zelden of nooit op hun bureau zijn. Zij adviseren exploitatieaanvragen voor de Bestendige Deputaties. Dit aantal dossiers is zeer beperkt. Hebben deze ambtenaren t.o.v. hun collega's van AROL het exclusieve gebruik van een officieel thuisbureau? Dienen zij zich zoals de anderen aan de diensturen te houden en de zendingformaliteiten te vervullen?
9. De burgerlijk ingenieurs van Openbare Werken krijgen extra premies die 20% van hun wedde bedragen, nl. verantwoordelijkheids- en produktiviteitspremie. Zullen deze premies behouden worden in het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap? Welke verantwoording kan daar nog voor gegeven worden heden ten dage? Is het niet onbillijk t.o.v. andere universitair gediplomeerden die evenlang gestudeerd hebben en hetzelfde werk doen? Waarom krijgen ze nog een extra voordelige pensioenregeling?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid de verzekering geven dat in het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap een geobjectiveerd personeelsbeleid wordt gevoerd.

Wat zijn meer concrete vragen betreft kan ik hem het volgende mededelen.

1. Er wordt ten volle werk gemaakt om de thans bestaande feitelijke affectatie van de personeelsleden van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap reglementair te bekrachtigen. Daarbij wordt ervan uitgegaan dat het, zowel in het belang van de administratie als van de personeelsleden zelf, aangewezen is hen te affecteren op een betrekking van hun graad, van een gelijkwaardige graad of van een hogere graad, rekening houdend met de feitelijke affectatie die zij hebben gekregen bij hun overheveling. Die feitelijke affectatie steunde trouwens op de voorheen in de traditionele departementen uitgeoefende taken.

Indien het toch zou voorkomen dat sommige personeelsleden van geografische standplaats zullen

moeten veranderen – ik benadruk dat alles in het werk wordt gesteld om zulks te vermijden – dan zullen die personeelsleden worden gerangschikt volgens de regels die gelden inzake de rangschikking van het Rijkspersoneel (cf. artikel 63 van het statuut van 2 oktober 1937). Het minst gunstigst gerangschikt personeelslid zal worden gereffecteerd.

De affectatiebesluiten van nagenoeg alle ambtenaren van niveau 1 werden reeds door mij ondertekend. Wat de affectatiebesluiten van de personeelsleden van de overige niveaus betreft, zal zulks spoedig gebeuren.

2. In haar vergadering van 19 december 1984 heeft de Vlaamse Executieve een wervingsplan goedgekeurd dat voorziet in de aanwerving, langs het Vast Wervingssecretariaat om, van 206 personeelsleden.

Gezien het organiek reglement door de Vlaamse Executieve op 25 januari 1985 werd goedgekeurd, zullen eerstdaags bevorderingsbetrekkingen in competitie worden gesteld.

3. Wat de zogenaamde „ onrechtmatig verworven, maar bij wet-geregulariseerde rechten van de Wegenfondsen “ betreft, kreeg het geachte lid ongetwijfeld de gelegenheid om tijdens de parlementaire bespreking ervan zijn opmerkingen ter zake kenbaar te maken.

Uit organisatorisch noch uit menselijk oogpunt is het aangewezen personeelsleden die in veel gevallen sedert jaren in bepaalde diensten tewerkgesteld zijn en er een ruime ervaring en specialisatie hebben verworven, af te voeren naar hun instelling van herkomst waar ze – en dit is het geval van de overgrote meerderheid – nooit diensten hebben gepresteerd. Die eventualiteit wordt dan ook niet overwogen. Voor het overige verschilt de situatie van de Wegenfondsen bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap niet van die van de ter beschikking gestelde Wegenfondsen bij het Ministerie van Openbare Werken.

4. De dienst „ Planning en Coördinatie “ zal 22 ambtenaren ter beschikking krijgen :

- niveau 1: 7
- niveau 2 : 10
- niveau 3 : 5
- niveau 4: 0

Volgens de huidige feitelijke samenstelling zijn er 19 personeelsleden tewerkgesteld. Niveau 1 omvat 4 bestuurssecretarissen, waarvan er twee planoloog zijn. Een Wegenfondser is terbeschikking gesteld.

5. Bij het opstellen van de nieuwe personeelsformatie van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu werd rekening gehouden met de behoeften en met de budgettaire middelen. Wat de buitendiensten van het Bestuur voor Stedebouw en Ruimtelijke Ordening betreft zal – meer dan dit in het verleden is gebeurd – het personeelseffectief in functie van de behoeften gespreid zijn over de verschillende provincies.

Beweren dat de taken van deze diensten toegenomen zijn is, gelet op de verminderde activiteit in de bouwsector, zeker niet realistisch. Verdedigen dat een provinciale Directie 80 ambtenaren hoeft is dat evenmin.

6. De Vlaamse Executieve heeft geen administrateurs-generaal benoemd. In het besluit van 30 mei 1984 houdende vaststelling van de personeelsformatie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap komt de graad van administrateur-generaal niet meer voor. De betrekkingen werden vervangen door deze van directeur-generaal.
7. Op dit ogenblik oefenen twee ambtenaren-generaal van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap de functie van kabinetchef uit. Dit brengt voor de Vlaamse Gemeenschap hoegenaamd geen dubbele kosten mee. De wedde van de ambtenaren die deel uitmaken van het Kabinet van een lid van de Nationale Regering, worden aan de Vlaamse Gemeenschap terugbetaald. De vervanging van een ambtenaar die bij een gemeenschapskabinet is gedetacheerd kan enkel aanleiding geven tot de uitkering van een toelage voor de uitoefening van een hoger ambt.
8. – Wat de personeelsbezetting van het Bestuur voor Leefmilieu – buitendiensten betreft, waren op 31 december 1984 in de buitendiensten van het Bestuur voor Leefmilieu 19 technische ambtenaren (burgerlijk- en industrieel ingenieur) aanwezig op een voorzien kader van 34. Dit betekent een bezetting van 55%.
  - Volgens de richtlijnen moeten steeds de dienstchef of een bevoegd plaatsvervanger op het provinciaal kantoor aanwezig zijn. Bovendien moeten volgens de richtlijnen alle technische ambtenaren op het kantoor aanwezig zijn indien zij niet belast zijn met onderzoeken ter plaatse of andere opdrachten. Het spreekt van zelf dat elke opdracht in verband met leefmilieu uitgebreide en soms langdurige onderzoeken ter plaatse vereist. Rekening houdende met deze vaststelling en met de geringe personeelsbezetting kan een niet geïnformeerde buitenstaander wel eens tot de verkeerde conclusies komen dat het technisch personeel moeilijk op het kantoor te bereiken is.

Bovendien dient in rekening gebracht dat het technisch personeel permanent moet. ter beschikking zijn om inspectieopdrachten uit te voeren. Dit betekent in de praktijk dat vele klachten 's avonds, 's nachts en zelf 's zondags moeten worden onderzocht.

Voor deze onderzoeken is geen bijzondere vergoeding voorzien en wordt een compensatieverlof toegestaan.

Ik moge het geachte lid evenwel meedelen dat het wervingsplan 1985 van 'het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap voorziet in de aankomende aanwerving van 30 ingenieurs o.a. om de bestaande vacatures van wervingsbetrekkingen van ingenieur in het Bestuur Leefmilieu van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu onverwijld en volledig te kunnen bezetten.

- De technische ambtenaren van de buitendiensten van het Bestuur voor Leefmilieu zijn niet alleen belast met het adviseren van de vergunningsaanvragen bij de Bestendige Deputatie en het College van Burgemeester en Schepenen, maar ook met het onderzoek van klachten tegen ingedeelde inrichtingen, verwarmingsinstallaties, dancings en motocrossen. Bovendien moeten deze ambtenaren door schouwingen waken over de naleving van de exploitatievoorwaarden die de bescherming van het leefmilieu beogen.

Tijdens de eerste elf maanden van 1984 verliep de activiteit van de buitendiensten als volgt:

1. onderzoek vergunningsaanvragen : 1.549
2. aantal klachtenonderzoeken : 2.139
3. aantal onderzoeken met bestemming Arbeidsauditeur of procureur : 32

Er dient tevens op gewezen dat de tijd die besteed wordt aan elk onderzoek zeer kan verschillen gezien de aard en de belangrijkheid van het onderzoek.

- Sinds de oprichting van de buitendiensten van het Bestuur voor Leefmilieu op 1 september 1983 beschikt geen enkel ambtenaar van het Bestuur nog over een thuisbureau.

Dit belet niet dat vele personen zich ook na de normale diensturen rechtstreeks wenden naar de betrokken ambtenaren zodat het rendement van de dienst zeer positief wordt beïnvloed.

9. Het antwoord luidt bevestigend wat betreft de ingenieurs van Openbare Werken die vrijwillig of van ambtswege voor het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werden aangewezen.

Een en ander volgt uit artikel 87, 93, derde lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en uit artikel 2, eerste lid, van het koninklijk besluit van 30 juni 1982 tot vaststelling van de nadere regelen voor de overgang van de personeelsleden van de ministeries van de Vlaamse Gemeenschap, van de Franse Gemeenschap en van het Waalse Gewest naar de respectieve Executieve.

Het gaat hier derhalve om een toelage die door de nationale overheid zelf aan de overgeheveldde personeelsleden wordt gewaarborgd.

De betrokken ambtenaren genieten bij mijn weten geen „ extra voordelige pensioenregeling “.

Vraag nr. 25
van 10 januari 1985
van de heer J. VALKENIERS

Vlaamse Huizen in het buitenland — Subsidiëring

Bij de interpellatie van collega Paul Van Grembergen sprak u zich uit voor een prioritaire oprichting van Vlaamse Huizen in het buitenland in samenwerking met de private sector. U zegde dat zo nodig gelden moesten worden vrijgemaakt bij begrotingswijziging.

Hoever staat het met deze plannen ?

Welke som wilt u dit jaar aan deze initiatieven besteden?

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat ik de oprichting van Vlaamse Huizen in het buitenland in samenwerking met de private sector inderdaad beschouw als één van de instrumenten van ons Vlaams commercialisatiebeleid.

Op dit ogenblik worden de verschillende mogelijke vestigingsplaatsen beoordeeld, worden de modaliteiten inzake de verhouding privé-sector en openbare sector nader onderzocht en worden de resultaten van bestaande buitenlandse initiatieven geëvalueerd.

Binnen enkele weken hoop ik op basis van de resultaten van dit onderzoek concrete voorstellen te kunnen voorleggen.

Vraag nr. 26
van 15 januari 1985
van de heer J. GABRIELS

Bouwnijverheid — Overheidssteun aan ondernemingen in moeilijkheden

In juni 1982 begonnen onderhandelingen tussen de nv Amelinckx, ASLK, Bank Brussel Lambert, Handelsbank, en de NMKN voor het verstrekken van een krediet van 900 miljoen aan de nv Amelinckx, die met financiële moeilijkheden zat.

Is dit krediet toegekend geweest en onder welke voorwaarden?

Zijn er meer grote bouwondernemingen, die vanwege de overheid of openbare financiële instellingen kredieten ter beschikking krijgen vanwege financiële moeilijkheden?

Is dit onder dezelfde voorwaarden gebeurd?

Antwoord

De door het geachte lid gevraagde gegevens hebben betrekking op overeenkomsten tussen ondernemingen die tot de privé-sector behoren en instellingen waarover de Vlaamse Executieve geen toezicht heeft.

Het komt mij niet toe die gegevens bekend te maken.

De Vlaamse Executieve harerzijds verleent geen kredieten.

Vraag nr. 32
van 28 januari 1985
van de heer J. GABRIELS

Rol en betekenis van 11 -juli- viering — Pedagogische activiteiten in de scholen

Op 15 november werd in de scholen les gegeven over de rol en betekenis van de Dynastie. In de lessen werd bijzondere aandacht besteed aan de betekenis van 15 november.

Graag had ik van de Minister vernomen in hoeverre de mogelijkheid is overwogen om pedagogische activiteiten tot ontwikkeling te brengen op 11 juli of daaromtrent in verband met de betekenis van deze datum in het kader van de Vlaamse ontvoogdingsstrijd?

Kan daarbij eveneens overwogen worden om de media in te schakelen en aan de scholen de nodige documenten te bezorgen, die de betekenis van 11 juli duidelijk aangeven?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het antwoord op deze vraag zal verstrekt worden door de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs.

Vraag nr. 35
van 28 januari 1985
van de heer J. GABRIELS

Werkloosheidsvergoeding jongeren ouder dan 26 jaar - Wegwerken discriminaties

Mij zijn een groot aantal gevallen bekend van mensen, die ingevolge hun inschrijving bij de RVA na hun 26ste jaar niet in aanmerking komen noch voor werkloosheidsuitkeringen noch voor BTK- en DAC-projecten.

Het betreft veelal afgestudeerden, die door welke omstandigheden dan ook pas na hun 26ste jaar afgestudeerd zijn.

In juli heeft de Minister verklaard dit probleem grondig te onderzoeken en de discriminerende oorzaken weg te nemen.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Welke stappen werden tot op heden genomen om deze discriminatie weg te nemen?
2. Is het juist dat er geen koninklijk besluit te verwachten is, waardoor afgestudeerden, die reeds 26 jaar zijn en zich op de arbeidsmarkt aanbieden, niet in aanmerking worden genomen?
3. Is het niet vaak zo dat juist deze afgestudeerden door middel van BTK-projecten ervaring kunnen opdoen en daardoor zich beter op de arbeidsmarkt kunnen presenteren?
4. Op welke termijn hoopt de Minister door middel van een koninklijk besluit dit zodanig te wijzigen dat men wel in aanmerking kan komen voor deze regeling?

Antwoord

Het probleem van de werkzoekenden die na hun 26ste jaar afgestudeerd zijn en die tot op heden niet in aanmerking komen voor werkloosheidsuitkeringen noch voor BTK- en DAC-projecten behoort tot de bevoegdheid van de nationale overheid.

Luidens de bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 augustus 1980 heeft de Vlaamse Regering geen enkele bevoegdheid inzake werkloosheids, reglementering. Inzake de opsloringsprogramma's worden de Executieven betrokken bij de maatregelen die door de nationale Regering worden genomen.

Vraag nr. 37
van 28 januari 1985
van de heer J. GABRIELS

Opsplitsing van NLM en NHM - Stand van zaken

De huisvesting is ingevolge de bijzondere wet van 8 augustus 1980 een regionale materie geworden. De splitsing van de NLM en NMH moet daarbij nog steeds uitgevoerd worden.

Mag ik van de geachte Minister vernemen welke stappen tot op heden werden gezet om deze splitsing bij decreet te regelen?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het antwoord op deze vraag zal verstrekt worden door de Gemeenschapsminister van Huisvesting, die ter zake bevoegd is.

K. POMA
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 48
van 29 november 1984
van de heer E. BALDEWIJNS

De vorming in de Vlaamse Gemeenschap in het kader van de verlengde leerplicht - Centra voor Voortdurende Vorming van de Middenstand

Met toepassing van art. 2 van de wet van 29 juni 1983 betreffende de leerplicht werd, bij KB van 1 augustus 1984, het „programma van de leertijd”, voorgelegd door de vzw Nederlandstalig Instituut voor de Voortdurende Vorming van de Middenstand, voor het schooljaar 1984-1985 erkend als vorming die voor de vervulling van de deeltijdse leerplicht in aanmerking komt.

Aldus zijn jongeren, geboren in 1969, die de twee eerste leerjaren van het secundair onderwijs met volledig leerplan hebben gevolgd, dit schooljaar verplicht een overeenkomst of verbintenis af te sluiten en zich in te schrijven in één van de 22 Nederlandstalige Centra voor Voortdurende Vorming van de Middenstand, indien zij niet verkiezen verder het onderwijs met volledig leerplan of het experimenteel secundair onderwijs met beperkt leerplan te volgen.

Ik zou het op prijs stellen indien ik van de geachte Gemeenschapsminister kan vernemen:

1. hoeveel jongeren, onderscheiden in meisjes en jongens, en geboren in de hiernavermelde jaren, waren ingeschreven in elk van genoemde centra op:

– 1 november 1984: jongeren geboren in 1969;

– 1 november 1983:

a) jongeren geboren in 1969;

b) jongeren geboren in 1968;

2. hoeveel van bedoelde jongeren, geboren in 1969, en ingeschreven op 1 november 1984, effectief het eerste én het tweede leerjaar van het secundair onderwijs met volledig leerplan hebben gevolgd.

Antwoord

Hierna volgen de door het geachte lid gevraagde gegevens.

1. Aantal jongeren ingeschreven in elk van de genoemde Centra op 1 november 1984.

– geboren in 1969

ACEBE-Antwerpen	80
CMO-Borgerhout	57
CMO-Turnhout	31
CMO-Mechelen	49
HAVIMO-Asse	33
CMO-Leuven	20
INFOBO-Brussel	25
INFAC-Brussel	
VCZ-Genk	23
VCZ-Hasselt	63
CMO-Neerpelt	23
VCZ-Tongeren	34
IMOV-Gent	93
CEMOV-Aalst-Oudenaarde	95
CMO-Sint-Niklaas	113
VI-Brugge	62
VI-Kortrijk	91
VI-Ieper	22
VI-Roeselare	40
VI-Oostende	33
VI-Veurne	21

Aangezien voormelde telling gebeurde na de 4de lesdag, dwz rond 15 oktober, en het aantal leerlingen een wisselend gegeven is, naargelang het moment van opname, rekening houdend met verbrekingen, erkenning van de leerovereenkomsten en verwijzing voor lesvolgning naar de centra, vermeld ik per provincie het aantal lopende leerovereenkomsten/leerverbintenissen onder toezicht van de erkende leersecretarissen op 1 november 1984.

Provincie	Jongens	Meisjes	Totaal
Antwerpen	251	106	357
Brabant	111	27	138
Limburg	153	42	195
Oost-Vlaanderen	355	78	433
West-Vlaanderen	261	100	361
			1.484

Aantal jongeren ingeschreven in elk van de genoemde Centra op 1 november 1983

a) geboren in 1969 : geen.

Dit kon niet, rekening houdend met de wet van 29 juni 1983 betreffende de leerplicht en het nog niet erkend zijn van het stelsel van de leeftijd voor het leerjaar 1983-84.

b) geboren in 1968

Dit gegeven is slechts beschikbaar wat de lopende leerovereenkomsten/leerverbintenissen betreft, onder toezicht van de erkende leersecretarissen op 1 november 1983 en ingedeeld naar de provincie.

Op te merken valt dat de leerlingen ten spoedigste, dwz in principe van bij de aanvang van hun leerovereenkomst, moeten verwezen worden naar een centrum waar de theoretische lessen moeten worden gevolgd.

Provincie	Jongens	Meisjes	Totaal
Antwerpen	326	123	449
Brabant	154	33	187
Limburg	179	61	240
Oost-Vlaanderen	386	155	541
West-Vlaanderen	200	96	296
			1.713

2. Bij toepassing van de wet van 29 juni 1983 betreffende de leerplicht, dienen de jongeren, om in het stelsel van de deeltijdse vorming te kunnen treden, ten minste de eerste twee leerjaren van het secundair onderwijs met volledig leerplan te hebben gevolgd.

De bedoelde jongeren, voor wie een leerovereenkomst werd gesloten, voldeden ten minste aan deze minimaal gestelde wettelijke voorwaarde.

**Vraag nr. 57
van 7 december 1984
van de heer J. DE MOL**

Isabellafort en Reygaertsvliet te Knokke-Heist – Beschermingsprocedure

Het Isabellafort en de bijhorende krekens en weiden, maakten deel uit van de frontlijn tussen de Verenigde Provinciën en de Zuidelijke Spaanse Nederlanden. Het fort werd gebouwd op de uitmonding van de Reygaertsvliet, een oude zijarm van het Zwin, waarvan nog een aantal kreek- en moerasresten overgebleven zijn.

De Bond Beter Leefmilieu had er bij de Rijksdienst voor Monumenten en Landschappen op aangedrongen een spoedprocedure tot bescherming van dit gebied in te zetten. Terwijl het dossier werd opgemaakt, liet een landbouwer, die het gebied had opgekocht,

nivelleringswerken uitvoeren, waardoor het fort volledig verdwijnt.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Waren er reeds voorlopige beschermingsbesluiten genomen ivm het Isabellafort en de Reygaerts-vliet? Zo ja, om welke beschermingsbesluiten gaat het en op welke datum. werden ze genomen?
2. Hoe verklaart de Minister de laksheid van de Rijksdienst voor Monumenten en Landschappen, die niettegenstaande een spoedprocedure was aangevraagd, zo lang talmde met het opmaken van het dossier tot het waardevol gebied door de nivelleringswerken werd verwoest?
3. Waarom werden geen stappen ondernomen om de nivelleringswerken in afwachting van een beslissing over de beschermingsaanvraag te verhinderen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Er was nog geen besluit tot voorlopige rangschikking van het Isabellafort en omgeving (met inbegrip van de Reygaerts-vliet) op het ogenblik van de nivelleringswerken.
  2. Van laksheid van het Bestuur voor Monumenten en Landschappen is geen sprake. Van zodra door vertegenwoordigers van de Bond Beter Leefmilieu gevraagd werd een dossier op te maken met het oog op de rangschikking van het gebied, werd onmiddellijk begonnen met het verzamelen van de hiervoor noodzakelijke gegevens (historische en wetenschappelijke gegevens, kadastrale kaarten en gegevens).
- Deze gegevens werden dan verwerkt tot een rangschikkingsvoorstel dat voor advies werd voorgelegd aan de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen. Hierbij werd de normale procedure gevolgd, zoals bepaald in de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen. Het dossier werd bovendien bij voorrang behandeld.
3. Op 13 november 1984 werd het Bestuur Monumenten en Landschappen, Provinciale Directie West-Vlaanderen telefonisch bericht dat men bezig was de laatste restanten van het Isabellafort te planeren en de Reygaerts-vliet te dichten.

Deze werken betreffen een nivellering van 2 meter tot 3 meter.

Aangezien er voor het betreffende gebied „Isabellafort en omgeving” nog geen besluit tot voorlopige rangschikking was, en aangezien het gebied op het gewestplan Brugge-Oostkust de bestemming natuurgebied heeft, heeft het Bestuur Monumenten en Landschappen, Provinciale Dienst West-Vlaanderen zich gericht tot het Bestuur voor Ruimtelijke Ordening, Provinciale Directie West-Vlaanderen.

Vraag nr. 62 van 17 december 1984 van de heer A. DE BEUL

Betoelaging didactisch-pedagogische uitrusting culturele centra – Uitblijven van uitvoeringsbesluiten (decreet 28.1.1981)

De uitvoeringsbesluiten van het decreet van 28 januari 1981 betreffende de betoelaging van de didactisch-pedagogische uitrusting van erkende culturele centra zijn nog steeds niet verschenen.

Wil de geachte Minister mij mededelen waarom zulks nog niet is gebeurd?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid volgende gegevens mede te delen.

Er werd nog geen uitvoeringsbesluit opgemaakt van het decreet van 28 januari 1981, houdende de rijks-subsidieregeling voor de pedagogisch-didactische uitrusting van erkende culturele centra.

Art. 2 van dit decreet bepaalt dat deze subsidiëring van de pedagogisch-didactische uitrusting gebeurt binnen de grenzen van de uitgetrokken begrotingskredieten.

Tot op heden werd er in de begroting onder sectie 40 geen nieuw artikel ingeschreven voor deze subsidiëring.

De huidige financieel moeilijke situatie laat mij niet toe hiervoor kredieten te voorzien.

Het opmaken van een uitvoeringsbesluit is maar zinvol als ook de 50%-subsidiëring aan de culturele centra kan gegarandeerd worden, zoniet zullen de gemeentelijke overheden voor een nog hoger percentage moeten instaan. Ik kies voor duidelijkheid.

Vraag nr. 64 van 17 december 1984 van de heer D. VERVAET

Belgium Circus – Erkenning en bescherming

De problematiek rond de erkenning van het Belgium Circus is u zeker wel bekend.

In een schrijven van 4 mei 1984 liet u aan het Belgium Circus weten dat u geen principiële bezwaren heeft tegen de erkenning. Uw schrijven van 5 mei 1984 vermeldde dat er nog moest gewacht worden op het advies van de betrokken administratie.

Hierbij wil ik u graag de volgende vragen stellen.

1. Is er inmiddels al een advies uitgebracht door de betrokken administratie? Zo ja, welk? Zo niet, waarom?
2. Indien er geen bezwaren zijn van de betrokken administratie kan u er dan voor zorgen dat de erkenning er tijdig is zodat het Belgium Circus in

de lente van 1985 erkend en beschermd kan rondtrekken?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

op 9 mei 1984 verzocht ik de Dienst Volksontwikkeling contact op te nemen met een vertegenwoordiger van het Graet Belgium Circus teneinde een erkenningsdossier op te maken in het kader van het cultuurspreidend aanbod van manifestaties van de Dienst. De Dienst heeft deze contacten gelegd maar ontving tot op heden geen enkele informatie vanwege het bedoelde circus.

Recent werd opnieuw telefonisch contact opgenomen met een vertegenwoordiger van het circus; er zal eerlang een afspraak gemaakt worden teneinde een dossier op te maken zodat de normale selectieprocedure in het kader van het manifestatieaanbod kan afgewerkt worden; dwz dat na advies van de HRVO mij voor beslissing ter zake een erkenningsaanvraag zal voorgelegd worden.

Bij een gunstige beslissing kan het circus als erkend beschouwd worden en in aanmerking genomen worden voor optredens met de medewerking van de Dienst Volksontwikkeling.

Vraag nr. 65 van 17 december 1984 van de heer D. VERVAET

Kluisbos Halle- Buizingen – Bescherming wandelpad nr. 14

In een open brief hebben een tiental verenigingen van Buizingen en Halle een protest aangetekend tegen de aanvraag van de eigenaar van het Kluisbos om de verplaatsing te bekomen van het grootste gedeelte van voetweg nr. 14. De verenigingen stellen dat de eigenaar geen grondige reden kan aanhalen om zijn verzoek te staven, tenzij het verwezenlijken van de verkaveling in het betrokken gedeelte van het bos.

Op het gewestplan lag het Kluisbos in natuurgebied en kon dus niet verkaveld worden. Hierdoor werd een verzoek van de eigenaar in 1977 om het Kluisbos bebouwbaar te maken, geweigerd. De eigenaar ging echter tegen deze beslissing in beroep bij de Raad van State, die dit beroep ingewilligd heeft op grond van procedurefouten (arrest nr. 24.071 van 31 maart 1984). Hierdoor staat het Kluisbos op het gewestplan niet meer als natuurgebied maar als gebied „zonder bestemming” waardoor vele vraagtekens rijzen voor de toekomst.

Hierbij zou ik u graag volgende vraag stellen. De voetweg nr. 14 is als archeologische site beschermd op basis van het koninklijk besluit van 26 februari 1972. Dit schilderachtige pad maakt ook deel uit van twee bewegwijzerde en op kaart gebrachte wandelingen. Is het dan verantwoord om de ligging van dit pad te veranderen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 17 december 1984 kan ik het geachte lid mededelen dat het Kluisbos te Halle-Buizingen geen beschermd landschap is. Het dossier is niet bekend bij het Bestuur voor Monumenten en Landschappen.

Vraag nr. 68 van 18 december 1984 van de heer F. GEYSELINGS

„Bouwelse duinen of bergen” – Stand van de beschermingsprocedure

De gemeente Bouwel bezit nog een prachtige strook groen en natuur die de naam draagt „Bouwelse duinen of bergen”. De percelen die in deze groene strook voorkomen, vallen onder sectie C.

Graag vernam ik van de Minister of voor voornoemd gebied al of niet een beschermingsdossier werd ingediend? In bevestigend geval, wie diende dit dossier in en welk is thans de stand van zaken omtrent de beschermingsprocedure?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat voor het betrokken gebied, onder de benaming „de Konijnenbergen – Ter Duinen” te Grobbendonk (Bouwel), een beschermingsdossier werd opgemaakt.

De beschermingsprocedure wordt eerlang ingezet.

Vraag nr. 72 van 20 december 1984 van de heer F. VERMEIREN

Centra voor middenstandsopleiding – Aantal leerlingen per centra

Buiten het onderwijs dat verstrekt wordt in onderwijsinrichtingen die ressorteren onder de bevoegdheid van de Minister van Onderwijs bestaat er ook een opleiding tot ondernemingshoofd in het kader van de middenstandsopleiding.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister de huidige stand van zaken in deze centra voor middenstandsopleiding (o.a. aantal centra en aantal leerlingen per centra).

Antwoord

Heirna deel ik het geachte lid de gevraagde gegevens mede, waarbij dient opgemerkt te worden dat:

1. het aantal leerlingen na de 4de lesdag overeenstemt met het aantal reglementair ingeschreven leerlingen die regelmatig de eerste vier lessen hebben gevolgd;
2. de grote meerderheid van de leerlingen zowel de leergangen AK als BK volgt.

Aantal leerlingen per centrum Stadium opleiding tot ondernemingshoofd – Middenstandsvorming
Leerjaar 1984- 1985

Centra	Aantal leerlingen na de 4e lesdag	
	Aard leergangen	
	Algemene kennis	Beroepskennis
Antwerps Centrum voor Beroepsopleiding (ACEBE)	350	346
Centrum voor Middenstandsopleiding CMO (Antwerpen (Borg.))	548	566
Centrum voor Middenstandsopleiding CMO Mechelen	268	334
Centrum voor Middenstandsopleiding CMO Turnhout	292	241
Centrum voor Middenstandsopleiding Halle-Vilvoorde Havimo-Asse	427	436
Hoger Instituut voor Vorming in Ambacht en Handel Hivah-Brussel	191	370
Middenstandsopleidings- en vervolmakingsinstituut Infibo-Brussel	70	144
Vormingscentrum CMO-Leuven	432	452
Limburgs Vormingscentrum voor Zelfstandigen Genk	545	539
Vormingscentrum voor Zelfstandigen Hasselt	1.236	1.432
Centrum voor Middenstandsopleiding Neerpelt	256	258
Vormingscentrum voor Zelfstandigen *Tongeren	254	225
Centrum voor Middenstandsopleiding „Zuid-Vlaanderen” Aalst-Oudenaarde	281	416
Instituut voor Middenstandsopleiding IMOV-Gent	480	616
Centrum voor Middenstandsopleiding Waasland CMO-Sint-Niklaas	662	886
Vormingsinstituut voor KMO West-Vlaanderen		
Afdeling Brugge	1.480	1.911
Afdeling Ieper	346	308
Afdeling Kortrijk	1.377	1.726
Afdeling Oostende	416	533
Afdeling Roeselare	576	806
Afdeling Veurne	308	361
TOTALEN	10.795	12.906

Vraag nr. 73
van 20 december 1984
van de heer T. KELCHTERMANS

Culturele Centra – Betoelaging

Van de 41 reeds erkende culturele centra zijn er 13 in Limburg gelegen. Bovendien kregen in 1984 nog 5 culturele centra uit Limburg een gunstig advies voor erkenning vanwege het Erkenningscollege, nl. deze van Beringen, Bilzen, Genk, Meeuwen-Gruitrode en Overpelt. De begrote kredieten voor 1985 om de cultuurfunctionarissen van deze voor erkenning voorgedragen culturele centra te subsidiëren zijn zeker ontoereikend.

Bovendien wordt het subsidiebedrag voor de twee provinciale culturele centra, nl. het „Dommelhof” te Neerpelt en het „Casino” te Beringen, behouden op resp. 2,8 en 1 miljoen fr. Sinds 5 jaar werden deze bedragen niet meer aangepast, ondanks de nadrukkelijke vraag van het Provinciebestuur om de personeelstoelagen van inzonderheid het Casino op het niveau te brengen van gemeentelijke culturele centra van een vergelijkbare categorie. Bijgevolg blijft het voor het Provinciebestuur onmogelijk de zo noodzakelijke bijkomende stafmedewerker aan te werven voor het Casino, hetgeen een zware klap is voor een provincie waar voor iedere arbeidsplaats hard moet gevochten worden.

Anderzijds stel ik vast dat voor een aantal culturele centra desalnietemin de betoelagingen drastisch worden verhoogd, nl. vzw „De Singel” te Antwerpen, vzw „Ancienne Belgique” te Brussel, vzw Contact en Cultuurcentrum vzw. Dit roept toch wel een aantal vragen op :

1. hoe is het te verklaren dat ondanks een beperking van de kredieten deze laatste culturele centra een drastische verhoging van hun betoelaging zullen krijgen ;
2. om welke redenen werden de toelagen voor het Dommelhof te Neerpelt en het Casino te Beringen niet verhoogd;
3. kan de Minister garanderen dat de 5 voor erkenning voorgedragen culturele centra in Limburg ook wel degelijk zullen erkend worden en daarnaast de nodige en toereikende toelage voor een cultuurfunctionaris zullen bekomen? Zo neen, om welke redenen ? Wanneer zullen zij dan wel erkend worden?

Antwoord

In antwoord op zijn parlementaire vraag kunnen wij de heer Kelchtermans mededelen dat de Culturele Centra VZW „De Singel” te Antwerpen en de VZW „Ancienne Belgique” te Brussel Culturele Centra zijn

beheerd door de Vlaamse Gemeenschap door middel van de VZW-formule.

Wat betreft het budget van de VZW „De Singel” kunnen we het geachte lid mededelen dat dit niet wezenlijk verhoogd is. Het verschil met de cijfers van 1984 is te verklaren door het herschikken van de kredieten, onder andere betreffende werking en onderhoud, op een begrotingspost.

Het budget van de VZW „Ancienne Belgique” is een nieuw krediet. Hiervan dienen zeven personeelsleden betaald te worden. Een dergelijk budget is niet overdreden voor een dergelijk cultureel centrum. Het betreft hier Centra beheerd door de Vlaamse Gemeenschap naar parallellisme met gemeentelijk beheerde Culturele Centra.

De VZW „Contact en Cultuurcentrum” is geen Cultureel Centrum.

Het budget van de nominaturn betoelaagde Culturele Centra Dommelhof en Beringen werd niet verhoogd omwille van kredietbeperkingen.

Wat de middelen betreft voorzien voor de momenteel erkende Culturele Centra kan dit volstaan.

Om de nieuwe erkenningen vanaf 1 januari 1985 te kunnen honoreren, zal een oplossing gezocht worden om via een bijblad binnen mijn kredieten een herschikking uit te werken. Het is inderdaad zo dat de Culturele Centra de nodige ondersteuning moeten kunnen bekomen.

Vraag nr. 76
van 27 december 1984
van de heer A. LARIDON

Europees Jaar van de Muziek- Bezuinigingsmaatregelen

Ter gelegenheid van het Europees Jaar van de Muziek stellen we vast dat Vlaanderen 2 miljoen frank ter beschikking krijgt. Dit bedrag ligt 20 miljoen frank lager dan de door u, op 3 oktober 1984 in het vooruitzicht gestelde 22 miljoen frank. Dit heeft tot gevolg dat honderden reeds in voorbereiding zijnde projecten – waarbij gans muzikaal Vlaanderen actief betrokken is – totaal in het gedrang komen.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister, om welke reden de afspraak niet nageleefd wordt? Is het niet mogelijk op de beslissing terug te komen?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de Vlaamse Executieve tijdens haar vergadering van 16 januari jl. haar principiële goedkeuring heeft gehecht aan mijn voorstel om, door herschikking en binnen de perken van de op de begroting 1985 staande kredieten, een bedrag van 20 miljoen frank te voorzien voor het Europees Jaar van de Muziek.

Vraag nr. 88
van 11 januari 1985
van mevrouw O. LEFEBER

Milac en soortgelijke verenigingen – Subsidiebedragen

Op mijn vraag dd. 13 januari 1984 gesteld aan de heer Staatsecretaris voor Volksgezondheid en Leefmilieu, in verband met toegekende subsidies aan Milac, kreeg ik heden het antwoord dat deze aangelegenheid ingevolge art. 5, par. 1, II van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 augustus 1980, tot de bevoegdheid van de Executieve van de Gemeenschappen behoort.

Ik verwijs derhalve naar een artikel „Milac-Stekene wil dienstplichtigen 1985, tijdig informeren” verschenen in het weekblad „Het Vrije Waasland” nr. 49 van 9 december 1983 en waarin ik las: „... wordt georganiseerd met medewerking van de gemeentelijke militiedienst en gesubsidieerd door het Ministerie van Volksgezondheid...”.

Mag ik de Gemeenschapsminister vragen te willen antwoorden op wat volgt.

1. Wat is het bedrag voor 1983 van subsidie toegekend aan Milac-Stekene?
2. Wat zijn de bedragen toegekend aan Milac voor de andere Vlaamse gemeenten en welke zijn deze; voor de jaren 1980-1981-1982-1983?
3. Wat zijn de subsidiebedragen voorzien (geraamd) voor 1984?
4. Op welk artikel van uw budget werden deze subsidies ingeschreven voor de jaren 1980, 1981, 1982 en 1983?
5. Werd aan de andere verenigingen: BDJ (Burgerdienst voor de jeugd) UCOV – sociale sector VUB (Universitaire Centrum voor Ontwikkeling van de Vrede), Solac (Socialistische Informatiedienst voor dienstplichtigen) en VVDM (Vereniging voor Vlaamse Dienstplichtige Militairen), eveneens een subsidie toegekend?
6. Zo ja, welk waren de toegekende bedragen per vereniging voor de jaren 1980, 1981, 1982 en 1983 en wat zijn voor deze verenigingen de subsidiebedragen voorzien voor 1984?

Antwoord

Voor het antwoord op haar vraag verwijs ik het geachte lid naar mijn antwoord op de identieke vraag nr 343 – gepubliceerd in het Bulletin van Vragen en Antwoorden, zittijd 1984-1985 nr. 2.

Vraag nr. 108
van 22 januari 1985
van de heer A. DE BEUL

Wettelijk depot van publikaties – Ontwerp van decreet

Het wettelijk depot in België voorziet sinds 1965 in de afgifte van één exemplaar van elke publikatie aan de Koninklijke Bibliotheek in Brussel.

Ook Duitsland kent sinds 1969 het wettelijk depot zodat aldaar een exemplaar van elke publikatie moet worden gedeponerd bij de „ Deutsche Bibliothek” te Frankfurt.

Daarnaast bestaat in elk van de „ Länder” een eigen wetgeving op het „ Pflichtexemplar”.

Aangezien publikaties deel uit maken van ons cultuurpatrimonium, wil ik de Minister vragen of hij niet meent een ontwerp van decreet te moeten voorbereiden om ook voor de Vlaamse Gemeenschap het wettelijk depot in te voeren.

Antwoord

Antwoordend op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat het invoeren van een „ wettelijk depot” alleen kan bij decreet.

Het lijkt mij aangewezen dat de bevoegde diensten van de Vlaamse Gemeenschap de opportuniteit van een dergelijke instelling zouden nagaan.

M. GALLE GEMEENSCHAPS MINISTER VAN BINNEN- LANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 17 van 8 januari 1985 van de heer H. SUYKERBUYK

Distributie van huis-aan-huis bladen – Gemeentebelasting

Ik verneem dat de Vlaamse Executieve heeft besloten dat ook in 1985 geen gemeentelijke belasting op de distributie van huis-aan-huis bladen mag worden geheven.

Kan de geachte Minister mij een antwoord mededelen op de volgende vragen?

1. Waarop dit verbod is gesteund?
2. Of nog over het verbod van het invoeren van andere gemeentelijke belastingen werd beslist?
3. Welke maatstaven in algemene zin de voogdij-overheid hanteert om deze belasting wél, een andere belasting niét toe te laten?
4. Of het niet wenselijk is tot duidelijke normen te komen, die het gemeentelijk belastingterrein afbakenen, zowel om de gemeentebesturen duidelijkheid te bieden, als om andere besturen te verbieden dit duidelijk afgebakend gemeentelijk belastinggebied te betreden?

Antwoord

Behoudens wettelijke verbodsbepalingen, en binnen de grenzen van hetgeen door de onderrichtingen is toegelaten, beslissen de gemeenteraden vrij over het principe tot invoering van en over de aanslagvoeten van de gemeentebelastingen. De toeziende overheid heeft tot taak na te gaan of de vestiging van een gemeentebelasting niet strijdig is met de wet en het algemeen belang. Het definitief afbakenen van de be-

lastbare materies die mogen worden benut, lijkt mij nochtans niet te stroken met deze opdracht.

Wanneer de heffing van een belasting niet door een wetbepaling wordt verboden, wordt bij het uitvoeren van onderrichtingen tot regeling van de modaliteiten van de belastingverordeningen onder meer gestreefd naar een billijk evenwicht tussen de fiscale draagkracht van de belastingplichtingen en de dienstverlening die hij van het bestuur ontvangt. Bovendien wordt rekening gehouden met andere elementen zoals de economische conjunctuur en sociale overwegingen.

Wat een eventuele gemeentebelasting op de distributie van huis-aan-huis bladen betreft, deel ik het geachte lid mede dat de rechtsgeldigheid van deze nieuwe belasting momenteel wordt onderzocht en dat ter zake het advies van de Raad van State is gevraagd. In afwachting hiervan werd door de Executieve beslist voor 1985 het vroeger ingenomen standpunt te handhaven.

Vraag nr. 18 van 8 januari 1985 van de heer H. SUYKERBUYK

Gemeentebestuur- – Belastingreglement

Verschillende gemeentebesturen hebben een belastingreglement gestemd, dat beoogt inwoners, aan wie geen aanvullende personenbelasting kan worden aangerekend, omdat hun inkomsten in het buitenland worden belast. met een min of meer equivalent bedrag te belasten.

Ik noteerde dat u geen stappen kan ondernemen om deze in se gerechtvaardigde belasting in zodanige vorm te gieten, opdat zij niet in strijd zou zijn met het tussen België en Nederland bestaande verdrag, tot vermindering van dubbel-belasting vooraleer de Raad van State uitspraak heeft gedaan.

Ondertussen blijft het onbillijk dat gemeentebesturen waarvan meer dan 10% van hun inwoners belastingen in het buitenland betalen, geen aanvullende personenbelasting kunnen opleggen en aldus aanzienlijke inkomsten derven.

De verdeling van het Gemeentefonds is zo opgevat dat de gemeenten, die geen gemeentelijke opcentiemen kunnen heffen wegens vrijstelling van sommige op het grondgebied van hun gemeente gelegen onroerende goederen, een belasting ontvangen uit het Gemeentefonds, die als tegenprestatie dient voor deze derving van inkomsten.

Het ligt voor de hand dat eenzelfde werkwijze wordt gevolgd ten opzichte van die gemeenten, die in de onmogelijkheid zijn aanvullende personenbelasting op te leggen aan een deel van hun inwoners. Een compensatie voor derving van deze inkomsten, analoog voor hetgeen gebeurt voor de gemeenten, die opcentiemen op de onroerende voorheffing derven, zou een oplossing betekenen en de thans bestaande onrechtvaardigheden herstellen.

Kan de Minister deze zienswijze delen en mededelen wat zijn standpunt ter zake is?

Antwoord

In tegenstelling tot wat het geachte lid voorhoudt, bevat de verdelingsregeling van het Gemeentefonds geen criteria waardoor de gemeenten een bedrag uit dit fonds zouden ontvangen als tegenprestatie voor de derving van inkomsten inzake de onroerende voorheffing, die het gevolg zijn van belastingvrijstellingen op sommige onroerende goederen.

De vergoeding wegens derving van onroerende voorheffing, die ter zake aan sommige gemeenten wordt uitgekeerd en die in de gemeentebegrotingen wordt ingeschreven onder artikel 025/466/01, is het gevolg van een regeling op nationaal niveau. Het nodige krediet wordt door de nationale wetgever uitgetrokken op een specifieke post van de begroting van Binnenlandse Zaken.

Tot slot kan ik het geachte lid mededelen dat in een werkgroep ad hoc een ontwerp van decreet, tot vaststelling van nieuwe regelen inzake omslag van het deel van het Gemeentefonds dat aan de gemeenten van het Vlaamse Gewest toevalt, wordt onderzocht.

Vraag nr. 19
van 8 januari 1985
van de heer L. KELCHTERMANS

Gemeentebelasting op de huisvuilophaling en -verwijdering – Gratis bedeling van huisvuilzakken

Meer en meer stelt men vast dat diverse gemeenten beslissen een aantal huisvuilzakken gratis aan huis te verschaffen aan welbepaalde groepen van mensen. Deze beslissing wordt vaak genomen los van het besluit tot invoering van de huisvuilbelasting. In de meeste gevallen wordt deze beslissing niet voorgelegd aan de voogdijoverheid voor de uitoefening van het algemeen toezicht op de gemeenten.

Mag ik van de geachte Minister een antwoord vernemen op de volgende vragen.

1. Mag een gemeente beslissen tot gratis bedeling van vuilniszakken aan sommige categorieën van haar inwoners?
Is zulke beslissing onderworpen aan enige voogdijmaatregel?
2. Schept deze bedeling geen discriminatie tussen de inwoners daar er in feite verschillende aanslagvoeten gehanteerd worden terwijl in principe elke inwoner huisvuil meegeeft?
3. Is het toegelaten een gemeentelijk belastingreglement in te voeren op het afhalen van huisvuil waarbij het te betalen bedrag afhangt van bepaalde criteria zoals b.v. gezinsgrootte, inkomen, enz. ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te verwijzen naar mijn omzendbrief van 23 maart 1984 betreffende de gemeentebelasting op het ophalen van huisvuil. Volgens deze circulaire mogen tarieffaciliteiten slechts

worden toegestaan indien er een direct verband bestaat tussen de belastbare materie en de hoedanigheid die wordt ingeroepen om van een verminderd tarief te genieten. Enkel voor alleenstaanden mogen de faciliteiten opgenomen worden in de belastingverordening en rechtstreeks worden doorgerekend in het kohier. Deze tarieffaciliteit mag in geen geval gekoppeld worden aan een inkomensgrens.

Voor andere categorieën van belastingplichtigen mogen geen faciliteiten worden toegestaan. De gemeenteraad mag wel een niet-fiscaal besluit treffen om een deel van de belasting in de vorm van een toelage terug te geven. Ook de bedeling van de huisvuilzakken is een dergelijke niet-fiscale maatregel waarvan de modaliteiten niet in een belastingverordening mogen worden opgenomen en waarbij het de gemeenten toegelaten is aan sommige categorieën van inwoners een voordeel te verschaffen. Dergelijk besluit van de gemeenteraad is uiteraard in alle gevallen onderworpen aan het algemeen toezicht, bedoeld in de artikelen 86 en 87 van de gemeentewet.

Vraag nr. 22
van 11 januari 1985
van de heer A. DENYS

Erpe-Mere – Gemeentebelasting op het bezit van vuurwapens

Onlangs werd mij meegedeeld dat de gemeente Erpe-Mere een gemeentebelasting invoert op het bezit van vuurwapens.

Alhoewel het officiële document, dat dient als ontwerp voor de gemeentebegrotingen, voorziet in 82 verschillende vormen van retributies en belastingen, wordt er nergens melding gemaakt van een gemeentelijke belasting op vuurwapens.

Een invoering van een dergelijke belasting viseert dus duidelijk de jagers. Naast de kostprijs van het jachtverlof, zullen deze nog eens extra mogen betalen om hun hobby gedurende maximaal 75 dagen te kunnen beoefenen.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen of nog andere gemeenten deze belastingvorm hebben ingevoerd en of dit niet in tegenstrijd is met wat op het vlak van de belastingen en de retributies door de gemeenten toegelaten is.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

De gemeentebelasting op het bezit van vuurwapens wordt tot hertoe slechts door de gemeente Erpe-Mere geheven.

De lijst van gemeentebelastingen en retributies, opgenomen in de voorgedrukte modellen van gemeentebegrotingen, is geenszins beperkend. Het ligt voor de hand dat weinig voorkomende of nieuwe gemeentebelastingen hierin om praktische redenen niet kunnen opgenomen worden. Deze lijst houdt uiteraard geen enkele beperking in van de fiscale autonomie van de

gemeenten : in principe zijn alle gemeentebelastingen toegelaten voor zover de heffing ervan niet strijdig is met de wet, met het algemeen of met het gemeentelijke belang.

Tenslotte wijs ik het geachte lid erop dat de hier bedoelde belasting het bezit van alle vuurwapens treft en niet alleen de jachtwapens. Zij viseert derhalve niet de jagers.

R. STEYAERT
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN GEZIN EN WELZIJNSZORG

Vraag nr. 15
van 8 januari 1985
van de heer O. MEYNTJENS

Alarmeringssysteem voor alleenstaande bejaarden en gehandicapten – Experiment

Onlangs werd bekend gemaakt dat het Ministerie van Gezin en Welzijnzorg een experiment zal opzetten in verband met een alarmeringssysteem voor alleenstaande bejaarden en gehandicapten. In juli 1984 werden de onderhandelingen met een privé-firma in verband met de invoering van dit alarmsysteem afgerond.

Mag ik van de Minister een antwoord op volgende vragen.

1. Met welke firma werd er een contract afgesloten voor het opzetten van dit experiment?
2. Gebeurde de keuze van deze firma na een evaluatie van de reeds in gebruik zijnde alarmeringsexperimenten?
Zo ja, wat waren de besluiten van deze evaluatie?
3. Welke garantie biedt deze firma op het vlak van de bescherming van de privacy van de aangesloten bejaarden en gehandicapten?
4. Werd de Hoge Raad voor Minder-Valide personen betrokken bij het opzetten van dit experiment?
Zo ja, op welke manier?
5. Waarom werd de RTT niet betrokken bij het opzetten van dit experiment?

Antwoord

In antwoord op bovenvermelde vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Er werd een contract afgesloten met de firma Tele-protection in Antwerpen voor de aankoop van 50 oproep-apparaten.

Aan personen die aan een aantal voorwaarden voldoen en de medewerking bekomen van een sociale dienst, kan een dergelijk apparaat ter beschikking gesteld worden. Zij sluiten dan een contract af met de firma Tele-protection die het apparaat plaatst en hen waarborgt hun oproepen 24 uur op 24 te beantwoorden.

2. Vooraleer dit experiment te beginnen werd een onderzoek ingesteld door de administratie in centra waar gelijkaardige systemen bestaan.

Argumenten waarom dit experiment werd opgezet:

- technisch lijkt het te voldoen;
  - vele gemeenten en OCMW's nemen hier geen initiatief omwille van de hoge kosten vooral veroorzaakt door de noodzaak van permanente bewaking;
  - het enige mij bekende systeem met dag- en nachtbewaking specifiek voor bejaarden is Tele-protection;
  - de medewerking van de mantelzorg is essentieel in het systeem ingebouwd.
3. De firma waarborgt de privacy van de aangesloten personen.
  4. De Vlaamse Hoge Raad voor Minder-Valide Personen werd niet geraadpleegd omdat het specifiek gaat over bejaarden.

Vooraleer als experiment 50 apparaten aan te kopen werd met een aantal deskundigen overleg gepleegd. In de loop van dit jaar zullen de conclusies uit het experiment worden getrokken.

Vooraleer eventueel een definitieve ondersteuning in te voeren zal de Hoge Raad voor de derde leeftijd geraadpleegd worden.

5. Er is contact geweest met het kabinet van de Staatssecretaris voor Posterijen, Telegrafie en Telefonie en met ambtenaren van de RTT om informatie in te winnen. De wijze waarop dergelijk systeem in de welzijnzorg kan worden ingebouwd behoort niet tot de opdracht van de RTT maar van de Gemeenschappen.

Vraag nr. 17
van 11 januari 1985
van de heer P. PEETERS

Tehuizen voor zedelijke aanpassing van jonge vrouwen – Werking, opdracht en benaming

Het koninklijk besluit van 10 april 1952 bepaalt dat de gemeenten „tehuizen voor zedelijke aanpassing van jonge vrouwen” kunnen inrichten.

Kan de geachte Minister mededelen:

1. of er nog zulke huizen bestaan, en zo ja, in welke gemeenten deze huizen gelegen zijn en aan hoeveel personen zij onderdak verlenen;
2. wie in deze huizen terecht kan;
3. welke de opdracht van deze tehuizen is, en of zij hierin slagen;
4. of zij niet van mening is dat een meer eigentijdse en discretere benaming voor deze opvangplaatsen dan „tehuis voor de zedelijke aanpassing van jonge vrouwen” gewenst is?

Antwoord

1. Er is momenteel één opvangcentrum erkend binnen het kader van het KB van 10 april 1952. Het betreft het Home Anne Françoise, gevestigd te Antwerpen.

Dit tehuis kan onderdak verschaffen aan 10 vrouwen.

2. In dit tehuis kunnen vrouwen terecht, hetzij op eigen initiatief, hetzij verwezen door andere instanties (o.m. justitie, OCMW, e.a.).
3. Dit tehuis heeft tot doel in een eerste fase vrouwen op te vangen in acute noodsituaties. Verder is het uitgerust om via een actieve aanpak en begeleiding in te staan voor de reïntegratie van de betrokkenen. Het vergroten van de zelfstandigheid en van de eigen mogelijkheden staan dan ook centraal. Luidens de beschikbare informatie slaagt het Home Anne Françoise hierin, ondanks het moeilijke cliënteel waarmee het wordt geconfronteerd.
4. De oorspronkelijke benaming wordt, tenzij in officiële documenten, nog zelden gebruikt. Het is evenwel niet uitgesloten dat bij een meer globale herziening van de thuislozenzorg, een meer aangepaste terminologie wordt ingevoerd.

**P. AKKERMANS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN RUIMTE-
LIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN
NATUURBEHOUD**

Vraag nr. 31
(zitting 1983-1984)
van 18 november 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

„Smeetshof” te Neerpelt-Bree — Verstoring van het natuurgebied

In het Natuurgebied van het gewestplan Neerpelt-Bree werd door een particulier ongeveer 40 ha bos (dennenbos, loofhout, populieren en kreupelhout) gekapt en omgezet in landbouwgrond.

Bovendien werden ongeveer 30 dreven, meestal loofhout en loofhoutkanten, gerooid en werden verscheidene terreinen geëgaliseerd en gedraineerd. Al deze feiten werden geverbaliseerd en aan de Procureur des Konings overgemaakt.

Een regularisatievoorstel werd vervolgens op verzoek van de particulier ontworpen en gunstig geadviseerd door de heer Staatssecretaris voor Streekeconomie en Ruimtelijke Ordening, mede gelet op de gunstige adviezen van de Dienst van het Groenplan en het Bestuur van Waters en Bossen. De Procureur des Konings werd verzocht de zaak in beraad te houden en, „in het geval dat de voorziene werken conform de Plannen uitgevoerd worden, kan afgezien worden van de vordering op grond van artikel 65 par. 1.a van de Stedebouwwet”. Aldus een brief van 27 augustus 1981 van de heer Staatssecretaris.

De Rechtbank stelde op 4.9.81 de zaak „sine die” uit.

In de maanden december 1982 en januari 1983 werden op grote schaal ontwateringswerken uitgevoerd en volgens de „Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland” grote hoeveelheden beekslib van twijfelachtige chemische samenstelling op voormalige bosterreinen binnen Smeetshof verspreid.

Tevens bleef het draineringssysteem helemaal behouden en werden de in het regularisatieplan voorziene aanplantingen niet uitgevoerd.

Gelet op deze feiten zou het me verheugen van de heer Gemeenschapsminister antwoord op volgende vragen te mogen ontvangen.

1. Dient het schrijven d.d. 27 augustus 1981 van het Staatssecretariaat voor Streekeconomie en Ruimtelijke Ordening, waarbij de heer Procureur des Konings verzocht wordt de zaak in beraad te houden, niet onmiddellijk herroepen te worden?
2. In hetzelfde schrijven werd aan de bevoegde diensten opdracht gegeven de werken te controleren en na te gaan of ze werden uitgevoerd conform de ingediende plannen. Welke zijn de resultaten van deze opdracht?
3. Welke tussenkomsten neemt de heer Gemeenschapsminister zich voor teneinde eindelijk alle illegale activiteiten een halt toe te roepen en de negatieve gevolgen, veroorzaakt door de hoger- vermelde activiteiten, ongedaan te laten maken.

Aanvullend antwoord

Aansluitend aan mijn eerste antwoord op zijn bovengenoemde vraag kan ik het geachte lid thans het volgende meedelen.

Door de Administratie Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu werd ondertussen het resultaat van het bevolen en op 15 december 1983 uitgevoerde plaatsbezoek voorgelegd.

Hieruit bleek dat de vooropgestelde aanpassings- en beplantingswerken niet volledig waren uitgevoerd. Dit diende binnen de kortst mogelijke tijd te gebeuren.

Op 11 oktober 1984 werd een nieuwe vergadering en een plaatsbezoek georganiseerd. Als resultaat werd onder andere bekomen dat het oorspronkelijk regularisatieplan met bij komende beplanting aangevuld wordt.

Tevens dient aangestipt dat in het huidig plantseizoen heel wat beplanting werd aangebracht.

De overige nog aan te brengen beplanting blijkt besteld en zal geplant worden van zodra de weersomstandigheden het toelaten.

Alleszins ligt het in de bedoeling de globaal voorziene beplantingswerken in de komende maanden volledig uit te voeren.

Een nieuw onderzoek ter plaatse zal nog gebeuren, teneinde te controleren of het regularisatieplan volledig werd uitgevoerd.

Vraag nr. 107
(zitting 1983-1984)
van 13 maart 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Woonuitbreidingsgebied BPA Pietersheim te Lanaken
 — Stand van zaken

In het Bijzonder Plan van Aanleg Pietersheim te Lanaken is een woonuitbreidingsgebied voorzien, bestemd voor onmiddellijke realisatie na het bekomen van het koninklijk besluit. De verantwoording voor het aansnijden van dit woonuitbreidingsgebied zit vervat in een zeer summier dossier en beantwoordt niet aan de normen die in uw beleidsaspecten Ruimtelijke Ordening in Vlaanderen werden neergelegd.

Kan mij geantwoord worden op de volgende vragen?

1. Werd in afwijking met de geldende voorschriften aan de gemeente Lanaken toestemming gegeven om over het woonuitbreidingsgebied binnen het BPA Pietersheim-wijzigingsplan, een beperkt dossier in te dienen bij uw kabinet of uw ondergeschikte besturen?
2. Welke waren, indien deze afwijking inderdaad werd toegestaan, hiervoor de motieven?
3. Is er voor wat betreft de gemeente Lanaken reeds een inventaris van de onbebouwde percelen bij uw diensten ingediend? Zo ja, wanneer?
4. Wordt er in uw uiteindelijke besluitvorming in casu het verlenen van een KB over het betreffend BPA, rekening gehouden met deze inventaris?
5. Is het mogelijk mij een opsomming te geven van de woonuitbreidingsgebieden per Limburgse gemeente die reeds als effectief woongebied worden gebruikt, ondanks hun etiket „reserve”-woongebied?

Aanvullend antwoord

In aansluiting met mijn antwoord op de parlementaire vraag nr. 107 van het geachte lid, meer bepaald wat de informatie gevraagd onder punt 5 betreft, kan ik het volgende mededelen.

Uit het onderzoek blijkt dat in slechts één gemeente het woonuitbreidingsgebied in zijn totaliteit werd benut. Het betreft de gemeente Ham, waar een woonuitbreidingsgebied van 11,65 ha gebruikt werd voor een project van sociale verkavelingen door de intercommunale IML.

In de andere gemeenten van de provincie Limburg werden de woonuitbreidingsgebieden praktisch niet of slechts voor een relatief klein deel benut. Hoofdzakelijk werden de woonuitbreidingsgebieden aangesneden om projecten van sociale woningbouw of sociale verkavelingen hetzij door de gemeente, hetzij door de intercommunale mogelijk te maken in het kader van een sociaal grondbeleid.

Uit het onderzoek blijkt dat op 2.158,68 ha woonuitbreidingsgebied er 117,70 ha (5,5 %) reeds benut waren vóór het gewestplan en 193,28 ha (9%) werden benut na het gewestplan. Het overgrote deel hiervan werd gebruikt voor verkavelingsvergunningen van de

IML, de gemeente, de NLM of een bouwmaatschappij van sociale huisvesting.

Het gedeelte dat benut was vóór het gewestplan had meestal betrekking op BPA's.

Vraag nr. 36
van 12 december 1984
van de heer L. VANVELTHOVEN

Stads- en dorpsherwaardering — Criteria inzake achterstand van bepaalde gebiedsdelen

De criteria zoals de socio-economische en demografische kenmerken van de bevolking en de kwaliteit van het woningbestand moeten overeenkomstig de richtlijnen van de omzendbrief betreffende het besluit van de Vlaamse Executieve van 30 maart 1983 tot regeling van de tegemoetkoming van het Vlaamse Gewest voor de uitvoering van stads- en dorpsherwaarderingsoperaties, de achterstand aantonen van het voor herwaardering vatbaar gebiedsdeel.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister, voor wat betreft dergelijke door de Vlaamse Executieve erkende herwaarderingsovereenkomsten :

1. Hoeveel doorgaans het gemiddeld percentage bedraagt van de bouwfysisch vervallen woningen en van leegstand?
2. Welke de gemiddelde ouderdom is van de woningen?
3. Welk percentage woningen bewoond werden door bejaarden enerzijds en door huurders anderzijds?

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat mijn administratie niet in de mogelijkheid verkeert om binnen de gestelde termijn een antwoord te formuleren.

Zodra mijn administratie de vragen heeft beantwoord voor elk van de 69 door de Vlaamse Executieve erkende herwaarderingsovereenkomsten, zullen de resultaten rechtstreeks aan het geachte lid meegedeeld worden.

Vraag nr. 48
van 7 januari 1985
van de heer L. VANHORENBEEK

Boswegen — Erfdienstbaarheid

Veldwegen, vermeld in de Atlas der Wegen, worden beschouwd als belast met een erfdienstbaarheid en mogen niet afgesloten worden.

Waarom mogen wegen, vermeld in dezelfde atlas en lopend door staatsbossen dan wel afgesloten worden door de Diensten van het Bosbeheer zonder dat hiervoor een speciale ministeriële verordening getroffen werd?

Antwoord

Ik heb de eer de aandacht van het geachte lid te vestigen op het feit dat de wegen die in de Atlas worden vermeld als volgt kunnen worden onderverdeeld.

1. Wegen waarvan de zate toebehoort aan de aangrenzende privé-eigenaar; in feite ligt een recht van doorgang, oorspronkelijk ten voordele van een welbepaalde bevolkingsgroep, aan de basis van deze erfdienstbaarheid. Zo bijvoorbeeld zijn de zogenaamde kerkwegels ontstaan.
2. Wegen waarvan de zate eigendom is van de gemeente, de provincie of de Staat, en die geen kadastraal nummer bezitten.

Onder oogpunt van verkeer dient echter een onderscheid gemaakt tussen de voetwegen, met een breedte van doorgaans 1,65 m en de overige wegen met een minimale breedte van 3 m bestemd voor alle verkeer.

Het Boswetboek schrijft voor dat, zonder geldige redenen, men de wegen die het bos doorkruisen, niet mag verlaten. Bedoeld worden de wegen vermeld in de Atlas van wegen. Dit is doorgaans een klein gedeelte van de boswegen. De bosdienst heeft echter, in het raam van een politiek van openstelling van de bossen, het publiek toegelaten op de volledige wegen, zij het onder bepaalde voorwaarden. Het privé-karakter van een weg kan worden vermeld of vloeit voort uit de ter plaatse aangebrachte hindernissen, zoals een slagboom of paaltjes. De eigenaar kan dan het verkeer op deze privé-wegen regelen zonder gebruik te maken van de signalisatie voorzien in de wegcode, die er niet van toepassing is.

Voor zover mij bekend heeft het Bestuur slechts enkele openbare wegen die bossen doorkruisen afgesloten voor het verkeer, om de eenvoudige reden dat deze wegen niet permanent kunnen gebruikt worden, aangezien ze niet onderhouden worden.

Het is wellicht aangewezen om dergelijke toestand te regulariseren, hetzij met de middelen die de wegcode voorziet, hetzij door de procedure voorzien voor de afschaffing van openbare wegen.

Vraag nr. 53
van 8 januari 1985
van de heer J. DE MOL

Vlaamse bossen - Evaluatie vitaliteit en onderzoeksresultaten

Zoals in 1983 verrichtte het Nederlands Staatsbosbeheer ook in 1984 een vitaliteitsonderzoek van de Nederlandse bossen. Hiervoor werden 70.000 bomen op uiterlijk zichtbare afwijkingen onderzocht. Uit het onderzoek bleek dat 40% van de bossen minder levensvatbaar was, 8 % weinig levensvatbaar en 2% ten dode opgeschreven. Dit is vooral te wijten aan de luchtverontreiniging. Ten opzichte van 1983 is de vitaliteit van het Nederlandse bos in lichte mate achteruit gegaan.

De achteruitgang van de Nederlandse bossen doet zich het sterkst voor in de provincies Brabant en Limburg, twee grensprovincies van ons land.

Mag ik van de geachte Minister antwoord op de volgende vragen.

1. Werden in Vlaanderen reeds gelijkaardige onderzoeken verricht? Zo ja, welke waren de resultaten?

2. Gezien de grensoverschrijdende effecten van luchtverontreiniging en aangezien juist in de Nederlandse grensprovincies Brabant en Limburg de achteruitgang van de bossen het sterkst is, is het ons inziens wenselijk dat in de toekomst voor Vlaanderen eveneens een evaluatie gemaakt wordt van de vitaliteit en de evolutie ervan in onze bossen. Heeft de Minister hiervoor reeds plannen? Is een samenwerking met het Nederlands Staatsbosbeheer op dit vlak mogelijk?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te laten weten dat er tot nog toe weinig toegepast onderzoek werd verricht naar de gevolgen van de luchtverontreiniging op het bos- en boombestand in Vlaanderen.

1. De Vlaamse Gemeenschap beschikt niet over instellingen die met dergelijk onderzoek kunnen belast worden.

De bosdienst beschikt echter wel over aanduidingen die laten vermoeden dat nefaste factoren de vitaliteit van de bosbestanden aantasten en meer dan waarschijnlijk speelt de luchtverontreiniging daarbij een rol.

Zo worden regelmatig boombestanden geïnventariseerd en men stelt vast dat de jaarlijkse aanwas van het houtvolume sterk daalt in talrijke bestanden.

In het Zoniënwoud bijvoorbeeld werd om de 4 jaar een volledige inventaris van de bestanden opgemaakt sinds 1950 en men stelt vast dat deze aanwas ongeveer gehalveerd is.

Andere angstwekkende verschijnselen zijn bodemdegradatie, toename der ziekteverschijnselen, problemen bij de verjonging.

2. De naaldboombossen van de Kempen en ook van Zuid-Nederland zijn uiteraard gevoeliger dan het loofhout, dat 's winters kaal staat, wanneer de emissie van verontreinigende stoffen het grootst is, een bijkomende aansporing om de omzetting van naaldhout naar loofhout verder te bevorderen.

Het probleem zal ter sprake gebracht worden ter gelegenheid van contacten met het Nederlands Staatsbosbeheer.

Vraag nr. 55
van 8 januari 1985
van de heer J. DE MOL

Aanmerkelijke niveauwijzigingen - Art. 44 van de Stedebouwwet

Artikel 44, § 1-2 van de Stedebouwwet stelt dat er een bouwvergunning vereist is voor het aanmerkelijk wijzigen van het reliëf. Het KB van 16 december 1981 stelt dat niveauwijzigingen van meer dan 50 cm reeds werken van geringe omvang zijn en dus bouwvergunningsplichtig.

Mag ik van de geachte Minister een antwoord vernemen op volgende vragen.

1. Is het aanleggen van een beek door een particulier op zijn eigendom in de landbouwzone bouwvergunningplichtig, wanneer deze 250 m lang, 3 m breed en 2 m diep is?
2. Is het vullen van een dergelijke beek bouwvergunningplichtig ?
3. Is een dergelijke beek een werk van geringe omvang? Hiermee worden niet de werken overeenkomstig art. 48 bedoeld, want het gaat over particulieren en die beek behoort niet tot de hofinrichting.
4. Wanneer het geen werk van geringe omvang is, zoals in bovengenaamd voorbeeld, is er dan steeds geen speciaal bouwdoossier vereist dat samengesteld wordt volgens art. 7, 8, 9 en 10 van het MB van 6 februari 1971 tot samenstelling van een bouwaanvraagdossier? Zijn er uitzonderingsgevallen die vrijgesteld zijn van een dergelijk expliciet dossier?
5. Is een machtiging van de Bestendige Deputatie overeenkomstig de wet van 28 december 1967 op de onbevaarbare waterlopen gelijk te stellen met een bouwvergunning? Moet in volgend geval de particulier die een machtiging krijgt een onbevaarbare waterloop op zijn grond te verleggen over een voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke bouwvergunning van het schepencollege beschikken vooraleer de werken aan te vangen? Zo niet, welke waarde hebben de voorwaarden van dergelijke machtigingen die stellen dat de machtiging verleend wordt onverminderd de verplichtingen voortvloeiend uit de stedenbouwwetgeving?

Antwoord

Gevolggend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Dergelijk werk is vergunningsplichtig, behoudens de bepalingen van punt 9 van art. 1 van het KB van 25 maart 1981 van toepassing zouden zijn. Dit punt bepaalt dat geen bouwvergunning vereist is voor het graven of dempen van afwateringsgrachten of van onbevaarbare waterlopen binnen de uitvoering van een ruilverkaveling.
2. Zie 1.
3. Dergelijk werk kan niet van geringe omvang beschouwd worden; het komt trouwens niet voor in de beschrijving van de werken en handelingen van geringe omvang zoals die voorkomt in het KB van 16 december 1981.
4. Voor dergelijk werk dient een bouwaanvraag ingediend overeenkomstig de bepalingen van het MB van 6 februari 1971 dat de samenstelling van een dossier tot bouwaanvraag regelt.
5. Een machtiging van de Bestendige Deputatie overeenkomstig de wet van 28 december 1967 is geen bouwvergunning. De toepassing van hogergenoemde wet, sluit de toepassing van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de stedenbouw en de ruimtelijke ordening niet uit.

De bouwheer moet, naast de machtiging van de Bestendige Deputatie, beschikken over een rechtmatige bouwvergunning afgegeven in het kader van de hogergenoemde stedenbouwwet.

Vraag nr. 56 van 8 januari 1985 van de heer F. GEYSELINGS

Ruilverkavelingsprojecten – Aantal

Kan de Minister mij een antwoord verstrekken op de volgende vragen.

1. Hoeveel ruilverkavelingsprojecten werden sinds 1975 tot op heden op het getouw gezet en hoeveel van deze projecten zijn inmiddels geheel afgevoerd? Graag de opsplitsing per jaar.
2. Hoe groot bedraagt de voorgestelde te verkavelen oppervlakte landbouwgronden en deze die werkelijk verkaveld zijn sinds 1975 tot heden. Graag ook hier de opsplitsing per jaar.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid hierna een overzicht te geven van alle ruilverkavelingsprojecten, die sedert 1975 hetzij begonnen, hetzij beëindigd zijn. Worden beschouwd als begonnen de projecten, waarvoor het comité werd ingesteld. Worden geschouwd als beëindigd de projecten, waarvan de eerste akte werd verleend.

1. Begonnen projecten

Jaar	Naam	Oppervlakte (ha)
1975	Jeuk	837
	Westmoere	75
	Velm	1.378
		<u>2.290</u>
1976	Dikkelvenne	1.006
	Velzeke	1.348
	Spermalie	2.464
	Mal	954
	Houtave	1.896
	Vreeren	1.482
	<u>9.150</u>	
1977	Brustem	1.092
	Neerwinden	891
	Pepingen	1.625
	Halle-Booienhoven	1.608
	Hakendover	1.194
	<u>6.400</u>	
1978	LA	1.831
	Temat	924
	Nieuwmoer	3.276
		<u>6.031</u>
1979	Kijkverdriet	293
	Geel-Rundsvooort	522
	Goetsenhoven	1.141
	Meerdonk	1.704
	Rutten	1.559
	Meerhout	1.273
		<u>6.492</u>
1980	Heers	1.079
	Vosselare	1.216
	Klein-Brabant	1.504
		<u>5.799</u>
1981	Horpmaal	972
	Beveren-IJzer	1.667
		<u>3.639</u>

1. Begonnen projecten (vervolg)

Jaar	Naam	Oppervlakte (ha)
1982	Arendonk – de Watering	622
	Schakkebroek	1.115
	Widooie	1.459
		<u>3.196</u>
1983	Melkwezer	2.690
	Zande	1.575
	Overbroek	1.361
		<u>5.626</u>
1984	Moerbeke	1.741
Totaal		47.364

2. Beëindigde projecten (vervolg)

Jaar	Naam	Oppervlakte (ha)
1984	Meer	2.874
	Hakendover	1.194
	Jeuk	837
	Ramskapelle	2.412
	Velzeke	1.348
	Spermalie	2.464
	<u>11.129</u>	
Totaal		58.437

Vraag nr. 58
van 15 januari 1985
van de heer J. GABRIELS

Bescherming van otter en marter – Wijziging koninklijk besluit van 10 februari 1967

In verband met de toenemende achteruitgang van de otter en de marter is het van belang dat beide diersoorten weggelaten worden uit het artikel 17 van het koninklijk besluit van 10.2.1967, houdende reglement van diergeneeskundige politie op de hondsdolheid.

Graag had ik vernomen of inmiddels een koninklijk besluit, tot wijziging van het koninklijk besluit van 10.2.1967, gepubliceerd is.

Zo neen, hoe valt het te verklaren dat reeds in het begin van 1983 een ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging aan de administratieve procedure werden onderworpen?

Antwoord

Ik vestig de aandacht van het geachte lid op het feit dat het koninklijk besluit van 10 februari 1967 betrekking heeft op een nationale materie, namelijk de politie op de hondsdolheid, waarvoor de heer Staatssecretaris voor Landbouw bevoegd is.

Ik kan echter wel mededelen dat in het Belgisch Staatsblad van 28 maart 1984 een koninklijk besluit van 18 januari 1984 werd gepubliceerd dat artikel 17, 1 van voormeld koninklijk besluit van 1967 wijzigt in de door hem gewenste zin.

Vraag nr. 62
van 15 januari 1985
van de heer C. DE CLERCQ

Arrondissement Mechelen – Inventaris onbebouwde percelen

Ik zou het op prijs stellen, voor elke gemeente afzonderlijk, behorende tot het arrondissement Mechelen, het aantal onbebouwde kadastrale percelen (art. 63, par. 2 van de Stedebouwwet van 28 juni 1978) in tabelvorm (woongebied, woongebied met landelijk karakter, woonuitbreidingsgebied, woonpark) te mogen kennen.

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag maak ik de gevraagde gegevens over, deze zijn vervat in de tabel in bijlage.

2. Beëindigde projecten

Jaar	Naam	Oppervlakte (ha)
1975	Waltwilder	696
	Montenaken	1.122
	Slijpe	945
	Oud-Turnhout	1.306
	Arendonk	1.283
		<u>5.352</u>
1976	Westkapelle	719
	Malderen	899
	Kasterlee II	1.143
	Machelen	924
		<u>3.685</u>
1977	Wester10	908
	Herderen	868
	West-Moeren	75
	Nederbrakel	894
	St.-Joris-Winge	1.085
		<u>3.830</u>
1978	Millen	879
	Ouwegem	1.128
	Moerzeke	833
	Wiekevorst	1.599
	Boezinge	1.325
		<u>5.764</u>
1979	Welden	677
	Veurne	1.349 ¹
	Melden	872
	<u>2.898</u>	
1980	Gelmen	867
	St.-Baafs-Vijve	1.913
		<u>2.780¹</u>
1981	Mater	940
	Munkzwalm	911
	Tiegem	1.235
	Walshoutem	1.824
	Poederlee	1.883
		<u>6.793</u>
1982	Velm	1.378
	Wulpen	1.643
	W u s t w e z e l	2.874
	Vreren	1.482
	Kinrooi	1.150
		<u>8.527</u>
1983	Dikkelvenne	1.006
	Mal	954
	Kijkverdriet	293
	Stabele	1.448
	Oostrozebeke	833
	Ophoven	1.401
	Etikhove	1.744
		<u>7.679</u>

Ministerie van het Vlaams Gewest — Hoofdbestuur Stedebouw — Inventaris onbebouwde percelen

Gemeente	Effectief woongebied						Woongebied met landelijk karakter						Woonuitbreiding			Woonpark		
	Percelen palend aan een weg			Ingesloten percelen			Percelen palend aan een weg			Ingesloten percelen			Aantal onbebouwde kadastrale percelen	Oppervlakte ha	Equivalent aantal bouwpercelen	Aantal onbebouwde kadastrale percelen	Oppervlakte ha	Equivalent aantal bouwpercelen
	Aantal onbebouwde kadastrale percelen	Oppervlakte ha	Equivalent aantal bouwpercelen	Aantal onbebouwde kadastrale percelen	Oppervlakte ha	Equivalent aantal bouwpercelen	Aantal onbebouwde kadastrale percelen	Oppervlakte ha	Equivalent aantal bouwpercelen	Aantal onbebouwde kadastrale percelen	Oppervlakte ha	Equivalent aantal bouwpercelen						
Berlaar	572	75 ha 71 a 88 ca	409	173	24 ha 47a 86 ca	367	248	48 ha 13a 89ca	231	13	2 ha 13a 55 ca	21	76	32 ha 7a 41 ca	481	0	0	0
Bonheiden	658	123 ha 98a 30 ca	822	91	20 ha 92a 77 ca	314	365	88 ha 15 a 29 ca	444	47	9 ha 76a 44ca	98	131	69 ha 40a 57 ca	836	6	3 ha 82a 7 ca	15
Bornem	959	107 ha 92a 74 ca	707	526	47 ha 47a 55 ca	712	192	29 ha 51 a 60 ca	149	48	4 ha 82a 43 ca	48	241	70 ha 37a 81 ca	792	0	0	0
Duffel	681	84 ha 07a 24 ca	517	53	15 ha 57a 14 ca	234	254	60 ha 76a 25 ca	299	0	0	0	119	80 ha 28a 73 ca	1204	0	0	0
Heist-opden-Berg	2263	413 ha 75a 26 ca	2971	564	143 ha 10 a 50 ca	2806	1258	293 ha 54a 99ca	1522	94	21 ha 47 a 63 ca	280	391	162 ha 41 a 52 ca	2045	0	0	0
Lier	903	129 ha 08 a 62 ca	1193	302	52 ha 34a 46 ca	1497	135	24 ha 86a 87 ca	115	21	5 ha 54a 22ca	67	200	107 ha 15 a 62ca	1937	0	0	0
Mechelen	2201	215 ha 91a 96 ca	2747	899	111 ha 73a 72 ca	2940	590	121 ha 48a 29 ca	541	147	25 ha 56a 77ca	302	396	156 ha 88 a 41 ca	3316	0	0	0
Nijlen	2026	275 ha 66a 12 ca	160	339	43 ha 98a 83ca	660	166	31 ha 40a 53ca	11	9	1 ha 34a 64 ca	13	215	80 ha 49a 68ca	970	0	0	0
Putte	1175	148 ha 30a 87 ca	953	258	43 ha 17a 46 ca	648	939	170 ha 46 a 57 ca	831	92	13 ha 21 a 14 ca	132	102	53 ha 60a 69ca	781	0	0	0
Puurs	550	77 ha 10 a 75 ca	476	375	39 ha 21 a 89 ca	588	320	55 ha 30a 17 ca	258	63	8 ha 44a 60 ca	84	375	120 ha 55 a 72 ca	1275	0	0	0
Sint-Amans	0	0 ha 0a 0ca	0	0	0	0	0	0 ha 0a 0ca	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Sint-Katelijne-Waver	741	119 ha 94a 38 ca	655	255	45 ha 70a 26 ca	686	362	87 ha 91 a 59 ca	361	14	1 ha 90a 31ca	19	286	123 ha 10 a 18 ca	1504	0	0	0
Willebroek	941	126 ha 74a 00 ca	790	512	78 ha 37a 69ca	1449	180	32 ha 67a 40ca	139	16	0 ha 90a 19 ca	11	153	60 ha 92a 18 ca	644	0	0	0
Arr. Mechelen	13670	1898 ha 22a 12 ca	12400	4347	666 ha 10 a 13 ca	12900	5009	1044 ha 23a 44ca	4901	564	95 ha 11a 92ca	1074	2685	1117 ha 28a 52ca	15787	6	3 ha 82 a 7 ca	15

omtrent de interpretatie van de raming van het aantal potentiële bouwpercelen, die mogelijk zouden kunnen gevormd worden uit het totaal aantal onbebouwde kadastrale percelen, en het belang van de inventaris der onbebouwde percelen, verwijs ik naar mijn antwoorden op de parlementaire vragen nr. 69 van 11 mei 1982 van de heer J. Gabriëls, nr. 100 van 4 mei 1983 van de heer J. Valkeniers, nr. 184 van 1 september 1983 van de heer Suykerbuyk en nr. 195 van 8 september 1983 van de heer J. De Mol.

Vraag nr. 66
van 18 januari 1985
van de heer L. VANHORENBEEK

Jachtdomeinen behorend tot de Kroon — Toepassing Jachtwet en ministeriële besluiten

Mag ik vernemen of de Jachtwet en de jaarlijkse ministeriële besluiten van de Gemeenschapsministers ook van toepassing zijn op de Jacht in de Jachtdomeinen behorend tot de Kroon?

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat, op grond van artikel 13 van de Jachtwet van 28 februari 1882, de jacht in het Zoniënbos, evenals in een aantal in het Waalse Gewest gelegen bossen, voorbehouden is aan de Kroon.

In het Zoniënbos heeft Z.M. de Koning sinds 1952 besloten van dat recht voorlopig geen gebruik meer te maken.

Tot begin 1974 werd, met het akkoord van Z.M. de Koning, het jachtrecht in dat bos door het vroegere Bestuur van Waters en Bossen verpacht. Vanaf 1974 werd dit jachtrecht, in akkoord met de Kroon, niet meer verpacht.

Op de terreinen waarop het jachtrecht aan de Kroon is voorbehouden gelden alle overige bepalingen van de Jachtwet en haar uitvoeringsbesluiten.

Vraag nr. 67
van 21 januari 1985
van de heer G. CARDOEN

Visverloven — Aanpassing van de kostprijs

Voor het totstandkomen van de wetgeving op de regionalisering was het de sportvisser mogelijk met zijn visverlof op alle openbare rivieren en waterlopen gesitueerd in gans ons land te vissen tegen een kostprijs die binnen een sociaal inkomen viel.

Na de regionalisering van het visrecht, is evenwel de kostprijs van het visverlof op hetzelfde bedrag gehouden, hetgeen impliceert dat de sportvisser die zich buiten de eigen regio begeeft verplicht is te beschikken over een vergunning voor elk gewest, of met andere woorden beloofd de kostprijs het driedubbele van vroeger.

Rekening houdend met het feit dat de sportvisserij nogal actief bedreven wordt door vele pensioenge-rechtigden met beperkt inkomen en dat het daarenboven een volkssport blijft, stel ik mij de vraag of een aanpassing van de kostprijs voor het visverlof niet kan overwogen worden? Zo neen, kan in overleg met de andere gewesten niet gestreefd worden naar één enkele vergunning geldig voor het ganse land?

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat de opsplitsing van de vroegere visverloven, die geldig waren voor gans het land, in visverloven alleen geldig voor het gewest waarin ze werden afgegeven, een logisch gevolg is van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen.

Deze wet rangschikt de riviervisserij bij de gewestelijke materies, d.w.z. de materies waarvoor ieder gewest afzonderlijk bevoegd is.

De eerste vragen tot instelling van regionale visverloven kwamen vanuit de Waalse hengelaarskringen, die meenden dat de inkomsten van het Visserijfonds voor hun gewest negatief werden beïnvloed door de afgifte van nationale visverloven in andere gewesten.

Een prijsvermindering van de visverloven kan niet worden overwogen. De opbrengst van deze verloven dient inderdaad om het Visserijfonds te spijsigen. Dit fonds laat werken uitvoeren t.b.v. de hengelsport en verzorgt de herbepoting der openbare wateren.

De stijging der prijzen van materiaal, lonen en poot-e vis heeft mij reeds genoodzaakt 99% van de opbrengst der visverloven in Vlaanderen toe te wijzen aan het fonds.

De Hoge Raad voor de Riviervisserij heeft bovendien in zijn zitting van 9 november 1983 voorgesteld de prijs van de visverloven te verhogen derwijze dat enerzijds de inkomsten van het Visserijfonds worden aangepast aan de prijsstijgingen en, anderzijds ook de minderbegoeden de mogelijkheid krijgen een visverlof aan te kopen.

Tenslotte merk ik op dat de prijs van de huidige visverloven voor het gebruik van 1 of 2 hengels, gans het jaar vanaf de rand van het water, lager ligt dan de prijs van één dag hengelen in de meeste gesloten vijvers uitgebaat door particulieren.

J. BUCHMANN
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
HUISVESTING

Vraag nr. 9
van 29 november 1984
van de heer J. DE MOL

Nationaal Instituut voor Huisvesting en Nationale Maatschappij voor de Huisvesting — Besparingen

De wet van 8 augustus 1980 betreffende de budgettaire voorstellen 1977-1980 heeft aan de instellingen van openbaar nut die onderworpen zijn aan de wet van 16 maart 1954 en aan de instellingen die door de

Koning worden aangeduid, de verplichting opgelegd besparingen door te voeren. Zowel de Nationale Maatschappij voor Huisvesting als het Nationaal Instituut voor de Huisvesting behoren tot deze instellingen.

Krachtens artikelen 241 tot 245 van die wet waren die instellingen er toe gehouden een vermindering met 2,2% toe te passen op het bedrag van de voor 1980 op hun begroting ingeschreven werkingskredieten, met betrekking tot:

- het administratief personeel;
- de benodigdheden en het materiaal bestemd voor de administratieve werking van de diensten;
- de uitrusting vereist voor de administratieve werking van de diensten.

De opgelegde besparingsmaatregelen werden door geen van beide instellingen toegepast.

1. Welke waren de redenen van dit verzuim?
2. Welke maatregelen heeft de Minister genomen om dit verzuim ongedaan te maken?
3. Welk bedrag was met de besparingen voor deze twee instellingen gemoeid?
4. Waarom doet de Minister niets om dit bedrag alsnog te recupereren?

Antwoord

Ik heb de eer het geacht lid mede te delen dat de inlichtingen in verband met de vermindering van de werkingskredieten van het Nationaal Instituut voor de Huisvesting en van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting moeten ingewonnen worden bij de Minister van Openbare Werken.

Inderdaad, de genoemde instellingen van openbaar nut ressorteren voor wat het antwoord op de gestelde vragen betreft nog steeds onder de bevoegdheid van de nationale overheid.

Vraag nr. 14 van 15 januari 1985 van de heer J. GABRIELS

Relancemaatregelen voor de sociale woningbouw – Verhoging aftrekbaarheid kapitaal en rente van hypothecaire lening

De Vlaamse Executieve en de nationale regering hebben een aantal maatregelen getroffen om de bouw te stimuleren. Deze uiteenlopende maatregelen zijn bedoeld als stimulans om tot een heropleving van de bouw te komen.

Men blijft evenwel ook in wetenschappelijke studies de mening toegedaan dat een hoge rentestand de relance van de bouw in geen geval stimuleert.

In Nederland en o.m. de USA doet zich ondanks de hoge rentestand dit fenomeen van slappe bouwconjunctuur niet voor, omdat daar de rente en het kapitaal volledig aftrekbaar zijn.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Welke resultaten heeft men tot op heden vastgesteld op het vlak van de relance van de bouw ingevolge de maatregelen, die werden genomen?
2. Wordt evenwel overwogen om de maatregelen, die van tijdelijke aard zijn, te verlengen?
3. Welke mogelijkheden bestaan er om tot één volledige aftrek over te gaan van kapitaal en intrest van diegene, die een woning bouwt met een hypothecaire lening?
4. Welke stappen werden tot op heden ondernomen om via privé-inbreng de sociale woningbouw te stimuleren?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

1. Als resultaat op het vlak van de relance verwijs ik U naar de stijging van bouwpremie- en saneringspremieaanvragen.
2. In de begrotingsvoorstellen is een verhoging van de bedragen ter uitvoering van punt 1 voorzien.
3. Aangezien dit punt buiten mijn bevoegdheid valt, verwijs ik het geachte lid naar de heer Minister van Financiën.
4. Met het decreet houdende wijziging en aanvulling van de Huisvestingscode dd. 30.10.1984 (BS 2 1.12.1984) werden de nodige stappen ondernomen om via privé-inbreng de sociale woningbouw te stimuleren.

Vraag nr. 24 van 28 januari 1985 van de heer J. GABRIELS

Opsplitsing NLM en NMH – Stand van zaken

De huisvesting is ingevolge de bijzondere wet van 8 augustus 1980 een regionale materie geworden. De splitsing van de NLM en NMH moet daarbij nog steeds uitgevoerd worden.

Mag ik van de geachte Minister vernemen welke stappen tot op heden werden gezet om deze splitsing bij decreet te regelen?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag in verband met de splitsing van de Nationale Landmaatschappij en de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting wens ik het geachte lid de aandacht te vestigen op het complexe karakter van de regionalisering van nationale instellingen.

Het is aangewezen deze regionalisering grondig voor te bereiden ten einde vergissingen te vermijden.

In elk geval zal het ontwerp van decreet tijdig aan de Vlaamse Raad worden voorgelegd.

Ik wil er het geachte lid op wijzen dat de uitvoeringsbesluiten van de wet van 28 december 1984 tot afschaffing of herstructurering van sommige instellingen van openbaar nut – waaronder de Nationale Landmaatschappij en de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting – momenteel besproken worden in een werkgroep bestaande uit vertegenwoordigers van de nationale Regering en de Gewesten.

R. DE WULF
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 8
van 22 november 1984
van de heer J. BASCOUR

Medisch schooltoezicht – Stand van zaken qua harmonisering reglementeringen

Het Algemeen Reglement op de Arbeidsbescherming bepaalt onder welke omstandigheden werknemers onderworpen moeten worden aan medische onderzoeken.

Andere reglementaire beschikkingen zijn getroffen voor het onderwijzend personeel in het raam van het medisch schooltoezicht.

Voor wat het medisch toezicht op het onderwijzend personeel betreft, verschillen de twee hogergenoemde reglementeringen in meerdere opzichten. Zo wordt bijvoorbeeld het onderwijzend personeel van de universitaire instellingen niet vermeld in de wetgeving van het medisch schooltoezicht.

Acht de geachte Gemeenschapsminister het niet wenselijk te komen tot een harmonisering van de wettelijke bepalingen ter zake en gebeurlijk, welke initiatieven meent hij hiertoe te moeten nemen op algemeen vlak enerzijds en voor de profylaxis van de tuberculose in het bijzonder, anderzijds.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid in antwoord op de door hem gestelde vraag het volgende mee te delen.

Het Algemeen Reglement op de Arbeidsbescherming is krachtens titel 2, art. 28 ook van toepassing op het onderwijzend personeel van de schoolinstellingen die onder de toepassing vallen van de wet op het medisch schooltoezicht en eveneens op het onderwijzend personeel van de universiteiten. De wet op het medisch schooltoezicht van 21 maart 1964 anderzijds is uitsluitend van toepassing op het personeel van het kleuter-, lager en secundair onderwijs en op het personeel van het hoger onderwijs buiten de universiteit. Voor dit personeel gelden specifieke maatregelen m.b.t. de opsporing en profylaxis van besmettelijke ziekten, o.m. van tuberculose in het kader van de schoolgezondheidszorg.

In toepassing van het koninklijk besluit van 12.10.1964 gebeurt de tuberculoseopsporing systematisch bij alle personeelsleden van de kleuterscholen en op een selectieve wijze bij sommige andere personeelsleden waar een verhoogd tuberculoserisico aanwezig is.

Bij personeelsleden jonger dan 45 jaar gebeurt de opsporing door middel van een tuberculineproef, bij oudere personeelsleden door het nemen van een longfoto.

Ik acht het inderdaad wenselijk dat de wettelijke bepalingen die van toepassing zijn in de bedrijfsgeneeskunde en in de schoolgeneeskunde, in gelijkaardige situaties, beter op mekaar worden afgestemd.

Mag ik er het geachte lid echter op wijzen dat deze aspecten van het Algemeen Reglement op de Arbeidsbescherming tot de bevoegdheid behoren van de Minister van Tewerkstelling en Arbeid.

Om een betere harmonisering van de beide reglementeringen te bewerkstelligen zal ik dan ook eerstdaags mijn collega over het in uw vraag gestelde probleem contacteren.

Vraag nr. 10
van 6 december 1984
van de heer I. VAN BELLE

Drijfmest – Pathogene bestanddelen en maatregelen tegen besmettingsgevaar

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij mededelen :

1. welke pathogenen voor mens en dier er in drijfmest en dan vooral drijfmest afkomstig van varkensbedrijven aanwezig zijn ;
2. stand van zaken en onderzoek dat reeds verricht werd in verband met de ziekte van Aujesky, het gevaar op besmetting, het aantal besmettingsgevallen bij huisdieren tesamen met de maatregelen die tegen deze ziekte ondernomen worden.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid volgende gegevens mede te delen.

1. De kiemen, die voor de mens pathogeen zijn en in drijfmest worden teruggevonden, beperken zich in ons land tot de geslachten Salmonella, Campylobacter en Yersinia.

Sommige stammen van deze bacteriën kunnen bij de mens gastro-enteritis veroorzaken.

Rechtstreeks besmettingsgevaar bestaat er bij landbouwers, die met deze mest in aanraking komen en de aangewezen hygiënische maatregelen verwaarlozen.

Onrechtstreekse besmetting wordt van overheidswege bestreden door de wetgeving ter bescherming van de gezondheid van de verbruiker op het stuk van de voedingsmiddelen en de maatregelen ter bescherming van het drinkwater en de oppervlaktewateren.

2. Wat de ziekte van Aujesky betreft, ondanks het groot aantal personen, die met het virus in aanraking komen is het slechts zeer uitzonderlijk dat de gezondheid van de mens bij eventuele besmetting enige schade lijdt.

Voor de gevraagde informatie en de profylactische

maatregelen tegen deze zoönose dien ik U te verwijzen naar de bevoegde overheid nl. de Minister van Landbouw.

Vraag nr. 11
van 7 december 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Asbestproblematiek – Resultaten „ asbestwerkgroep ”

Het Belang van Limburg schrijft in haar editie van 30.11.1984 dat op voorstel van Gemeenschapsminister van Gezondheidsbeleid een werkgroep inzake de asbestproblematiek werd samengesteld en gecoördineerd zal worden door het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie. De bedoeling is het asbestprobleem in het algemeen en de asbestbevloeking in het bijzonder te bestuderen. Volgens dit krantenartikel zal er een inventaris worden opgesteld ten einde op verantwoorde wijze saneringsmaatregelen te kunnen voorstellen. Deze maatregel komt zeker niet te vroeg!

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Wanneer is de eerste vergadering van de zopas aangestelde asbestwerkgroep gepland en hoeveel tijd stelt de Minister om ter zake tot een besluit te kunnen komen?
2. In bovengenoemd krantenbericht is er ook sprake van een voorlopige sluiting van het gemeentelijk kinderdagverblijf te Machelen, te wijten aan asbestbesmetting.

Wat heeft de preciese aanleiding geweest om tot de (voorlopige) sluiting van dit kinderdagverblijf over te gaan?

Antwoord

1. De werkgroep rond de asbestproblematiek werd opgericht op initiatief van het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie.

In deze werkgroep zetelt ook een vertegenwoordiger van de Administratie voor Gezondheidszorg.

De eerste bijeenkomst heeft in november plaats gehad.

2. Er bestond een vermoeden dat de vlokkige materie die de bekleding van de zoldering vormde, wel asbestvezels konden zijn. Dit vermoeden werd naderhand door het onderzoek bevestigd.

Vraag nr. 12
van 7 december 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Veteranenziekte – Aantal patiënten en preventieve maatregelen

Ik verneem via de kranten dat in Nederland tot 15 november 1984 28 meldingen binnengekomen zijn van patiënten van wie werd vermoed dat ze aan de veteranenziekte leden. In 18 gevallen is de diagnose serologisch of bacteriologisch bevestigd. Van de gemelde gevallen zijn er vier overleden. Op mijn parle-

mentaire vraag nr. 19 van 23.6.1982 antwoordde u in dit verband dat sedert 1978 deze ziekte ook in België werd vastgesteld en dat de veteranenziekte reeds 11 maal bacteriologisch werd bevestigd.

Graag verneem ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoeveel gevallen van veteranenziekte sinds 1978 tot 15.11.1984 in het Vlaamse land werden gediagnosticeerd?
2. Hoeveel patiënten aan deze ziekte in die periode zijn overleden?
3. Zijn er op dit moment reeds specifieke preventieve maatregelen tegen de veteranen-(legionairs-) ziekte gekend?

Antwoord

1. Aangezien de veteranenziekte niet behoort tot de aandoeningen met verplichte aangifte is het onmogelijk een juist antwoord te geven op de door het geachte lid gestelde vraag.

Sedert 1983 bestaat er echter bij het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie een net van peillaboratoria en een referentielaboratorium in verband met legionella pneumophila.

Daar werden tijdens 11 maanden in 1983 serologisch en bacteriologisch 16 gevallen van de veteranenziekte vastgesteld.

In 1984 werden er door dit systeem slechts 4 gevallen vastgesteld.

2. Aangezien de veteranenziekte nog niet is opgenomen als een afzonderlijke rubriek in de laatste internationale classificatie van de ziekten van de Wereldgezondheidsorganisatie is het onmogelijk via de overlijdensformulieren het aantal sterfgevallen ingevolge de veteranenziekte te kennen.
3. op dit ogenblik zijn er geen specifieke maatregelen tegen de veteranenziekte gekend.

Vraag nr. 13
van 19 december 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Zinkfabriek te Rotem – Resultaten bodemonderzoek inzake zware metalen

Met mijn parlementaire vraag nr. 5 van 9.11.1984 stelde ik u vier vragen en enkele sub-vragen in verband met het bodemonderzoek op zware metalen rond de voormalige zinkfabriek te Rotem.

Kan de Minister mij de resultaten van de bodemonderzoeken meedelen, waarvan sprake in vragen 2 en 4 van genoemde parlementaire vraag?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de gestelde vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, aan wie de vraag werd toegestuurd.

Vraag nr. 16
van 22 januari 1985
van de heer C. DE CLERCQ

ontwikkelingssamenwerking – Projecten

Mag ik vernemen voor de jaren 1982, 1983 en 1984 aan welke projecten inzake ontwikkelingssamenwerking en ten belope van welk bedrag, steun werd verleend of medewerking werd verzekerd.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid volgende gegevens mede te delen.

Tijdens de jaren 1982, 1983 en 1984 werd geen steun noch medewerking verleend aan projecten inzake ontwikkelingssamenwerking. Wel werd door mijn bemiddeling door Belgische ziekenhuizen gratis tweedehands medisch materiaal ter beschikking gesteld aan ontwikkelingslanden. In de hiernavolgende zendingen werd ten laste van mijn budget een financiële tegemoetkoming verleend in de verzendingskosten :

1982: –

1983: 1. Rwanda : gezondheidscentrum te Butare via de VZW CARAES (Broeders van Liefde te Gent)

2. Nicaragua: Ministerio de Salud te Managua via de Socialistische Solidariteit te Brussel.

1984: 1. Rwanda : gezondheidscentrum te Butare via de VZW CARAES (Broeders van Liefde te Gent)

2. Nicaragua: Ministerio de Salud te Managua via de Socialistische Solidariteit te Brussel.

3. Peru: Project Andahuaylas via de Stichting A. Spinoy te Mechelen.

Vraag nr. 19
van 28 januari 1985
van de heer J. GABRIELS

Voerstreek – Steunmaatregelen van de Vlaamse Executieve

De Voerstreek blijft onafscheidelijk verbonden met Vlaanderen. Vaak is door verschillende leden van de Vlaamse Executieve gesteld geweest dat deze regio op bijzondere wijze moet ondersteund worden.

Ingrepen zijn op dit vlak zeer verschillend: ze kunnen betrekking hebben o.a. op tewerkstelling, op bijzondere promotie van het toerisme.

Graag had ik van de Minister vernomen welke stappen hij tot op heden heeft ondernomen op basis van zijn bevoegdheid sinds het aantreden van de Vlaamse Executieve om de Voerstreek inderdaad daadwerkelijk te ondersteunen?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Een globaal antwoord op de door het geachte lid gestelde vraag zal worden verstrekt door de Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN LEEFMILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 308
(zitting 1983-1984)
van 28 september 1984
van de heer J. GABRIELS

Mergelwinning in Luik en omgeving – Vervanging van portlandcement door hoogovencement in lastenboeken van de Staat

De voornaamste grondstof bij het maken van cement is mergel, die via de grond gewonnen wordt in het Luikse en de omgeving van Doornik. De enorme ingreep op het landschap is bekend: de vernieling van het natuurlijk milieu en het landschap is eveneens bekend.

Onlangs heeft de Raad van Beheer van de SV Intercompost bij het toekennen van werken ten belope van 170 miljoen frank in het bestek de verplichting opgenomen om in plaats van portlandcement hoogovencement te doen opnemen. Immers daardoor heeft men minder natuurlijke grondstof mergel nodig en kan men gebruik maken van afvalprodukten zoals metaalslakken of vliegas. Alhoewel dit een detail lijkt, is het een daadwerkelijke bijdrage tot de bescherming van ons leefmilieu door de bestekken die de staat opstelt voor infrastructuurwerken, rioleringswerken, enz. om de verplichting op te leggen in plaats van portlandcement, hoogovencement of cement die een gedeelte vliegas bevat, te gebruiken.

Graag vernam ik een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke verplichtingen worden thans in de lastenboeken opgenomen in verband met het soort cement dat gebruikt wordt?

2. Kan met het oog op het gebruik van hoogovencement of cement met vliegas in de lastenboeken de verplichting opgenomen om deze cement te gebruiken?

3. In hoeverre is het aandeel van hoogovencement groter dan portlandcement bij het opstellen van lastenboeken?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer M. Galle, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

1. Bij het opmaken van lastenboeken wordt in het deel „ Algemene Administratieve Bepalingen ” vastgelegd aan welke voorwaarden en bepalingen de aanneming wordt onderworpen; daarbij wor-

den een aantal typebestekken opgelegd die betrekking hebben op het type aan te nemen werken.

In deze typebestekken is in het algemeen een hoofdstuk opgenomen dat betrekking heeft op de bouwmaterialen waarbij in de paragraaf „cement” de betreffende NBN normen worden opgelegd nl.

de normen

- NBN B 12.001 en B 12.002
- NBNB 12.101 tot en met B 12.107
- NBNB 12.201 tot en met B 12.213

Deze normen zijn te interpreteren als „regels van goed vakmanschap” en worden om die reden opgelegd. In de normen worden de soorten cement omschreven : portlandcement, slakkenportlandcement, puzzolaanportlandcement, ijzerportlandcement, hoogovencement, permetaalcement en overgesulfateerd cement; tevens worden de algemene toepassingsgebieden vastgelegd zoals de situatie waarin het cement mag worden gebruikt nl.

- in normale of speciale omstandigheden ;
- bij normale of lage temperaturen;
- voor snelle of trage verharding;
- om een bepaalde betonkwaliteit te realiseren.

2. In principe kan men binnen een toepassingsgebied waar verschillende cementsoorten volgens de normen zijn toegelaten, een bepaalde cementsoort opleggen bij middel van het bijzonder bestek zodat b.v. hoogovencement of cement met vliegas kan worden verplicht. In de praktijk is dit niet gebruikelijk en behoudt men de keuzemogelijkheid om de prijsgunstigste aanbieding te krijgen. Wat cement met vliegas betreft dient erop gewezen dat het puzzolanisch karakter van de vliegas het gebruik van dergelijk cement beperkt tot klasse 30.

De fabricatie van dergelijke cement is ook sterk afhankelijk van de gelijkmatige kwaliteit van de vliegas over lange periodes waartoe een selectieve inkoop van de steenkool naast een stookwijze op constante belasting is vereist.

Classificatie en normalisatie van de toepassing van vliegas zou in dit verband de productie van dergelijk cement bevorderen.

3. Het is voor mij niet mogelijk u mede te delen of het aandeel van hoogovencement bij het opstellen van lastenboeken al dan niet groter is dan dit van portlandcement.

In het kader van de overheidsopdrachten worden lastenboeken opgemaakt door diverse diensten van de verscheidene departementen. De vraag dient daarom aan alle betrokken ministers gesteld, in 't bijzonder aan de Minister van Openbare Werken.

Vraag nr. 322
(zitting 1983-1984)
van 1 oktober 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Provinciaal stort te Doornzele – Onderzoekresultaten

Naar ik verneem zouden er plannen bestaan om in de streek van Langerbrugge (Doornzele) een provinciaal stort op te richten.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Welke verschillende mogelijkheden werden onderzocht alvorens over te gaan tot de beslissing om in de streek van Langerbrugge een provinciaal stort op te richten?
2. Welke zijn de resultaten van de uitgevoerde studies?
3. Wat behelst de inhoud van de argumentatie voor en tegen de vestiging van het provinciaal stort in de streek van Langerbrugge?
4. Indien het provinciaal stort niet in de streek van Langerbrugge is gepland, waar dan wel?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

1. Alvorens over te gaan tot het voorstel om gronden aan te kopen voor de uitbating van een klasse 1 stortterrein te Evergem (wijk Doornzele) werden drie mogelijke plaatsen in overweging genomen, nl. :
  - a. een terrein gelegen juist boven het bedrijf Sadacem, ten westen van de spoorweg Gent-Zelzate, ten zuiden van Doornzele;
  - b. een terrein gelegen ten noorden van de Ringvaart, ten westen van Evergem dorp;
  - c. een terrein, ten oosten van het industrieterrein van Texaco, tussen de dorpskommen Desteldonk en Oostakker.

Om redenen van juridische aard nl. de verantwoordelijkheid voor de afval die vroeger werd gestort is er niet geopteerd voor een reeds bestaande stortplaats. Tevens is het eerste genoemde terrein het best gesitueerd t.o.v. de bestaande dorpskernen.

De drie voormelde mogelijke stortplaatsen, werden pas weerhouden na voorafgaande besprekingen met de diverse administraties die, door de aard van hun werkzaamheden, kennis hebben van de stortmogelijkheden die de provincie Oost-Vlaanderen biedt.

2. De keuze werd gemaakt in functie van de urbanisatie en de ruimtelijke ordening, van de ligging van de bedrijven die klasse 1 afval hebben en van de hoeveelheid klasse 1 afval.

Daartoe werd het Gentse Kanaalgebied opgesplitst in vier gebieden; als centrale scheidingslijn fungeerde het Zeekanaal en aansluitend het Groot-dok.

De vier gebieden werden als volgt afgebakend:

één ten noorden van de bovengenoemde scheidingslijn, één ten westen, één ten zuiden en één ten oosten.

Het is zonder meer duidelijk dat voor bedrijven gelegen ten noorden en ten zuiden van deze schei-

dingslijn het om het even is of de stortplaats zich bevindt ten westen dan wel ten oosten van het Zeekanaal en à fortiori is de ligging van het stort ten westen respectievelijk ten oosten van het Zeekanaal het meest interessant voor de bedrijven gevestigd in deze gebieden. In deze optiek werden een aantal bedrijven en het pakket aan afvalstoffen in de beschouwde gebieden tegenover elkaar afgewogen.

Uit gegevens afkomstig uit de meldingen van afvalstoffen, kan worden afgeleid dat een inplanting van klasse 1 stortplaats bij voorkeur gebeurt ten westen van het Zeekanaal, om volgende redenen :

- a. het jaarlijks afvalstoffenpakket ten westen en ten oosten van het Zeekanaal is gelijk;
  - b. het aantal meldingen in de west-zone is hoger dan in de oost-zone waardoor we mogen veronderstellen dat in de west-zone meer bedrijven zijn die moeilijkheden ondervinden om hun klasse 1 afvalstoffen te verwijderen;
  - c. er zijn merkkelijk minder meldingen in de oost-zone, maar met een beduidend hogere productie aan afvalstoffen. Voor een groter pakket aan afvalstoffen per bedrijf is het vervoer om de afvalstoffen af te voeren beter en gemakkelijker te verwezenlijken.
3. Dat de argumentatie vermeld onder punt 2 nog dient aangevuld met de argumenten die pleiten voor de site-Evergem in plaats van voor de site-Doornzele; bij de keuze tussen site-Evergem en site-Doornzele geniet site-Doornzele de voorkeur op basis van regels uit de ruimtelijke ordening.

– De site ligt midden in industriegebied dat reeds zwaar verontreinigd is (directe omgeving van milieubelastende bedrijven). De site-Evergem daarentegen ligt nog in een agrarisch gebied en wind-opwaarts van Evergem-dorp ;

– de site ligt niet onmiddellijk naast het kanaal (site-Evergem wel) waardoor geen zeer waardevolle industrieterreinen worden ingenomen;

– de site is gemakkelijk bereikbaar zowel per spoor, als per vrachtwagen, als per schip.

Bij de keuzebepaling was het feit dat de milieutechnische voorzorgsmaatregelen – bescherming van het grondwater, de bodem en de lucht tegen verontreiniging – bij de voornoemde potentiële stortsites identisch zijn, terwijl de aanvoerwegen voor de stortsite te Doornzele niet door een bebouwde kom gaan sterk bepalend voor de keuze.

4. Het voorgestelde terrein voor het inrichten van een gecontroleerde stortplaats klasse 1 is gelegen juist boven het bedrijf Sadacem, ten westen van de spoorweg Gent-Zelzate en ten zuiden van de wijk Doornzele.

Ten slotte wil ik het geachte lid ook nog meedelen dat ik ter zake nog geen enkele beslissing heb genomen en dat alternatieven door OVAM verder onderzocht worden.

Vraag nr. 324
(zitting 1983-1984)
van 3 oktober 1984
van de heer N. DE BATSELIER

Intercommunale voor huisvuilverwerking DDS – Uitbreiding stortcapaciteit

Volgens bepaalde bronnen zou DDS eertlang belangrijke beslissingen moeten treffen rond de huisvuilverwerking. Zo blijft het huidige stortterrein slechts nog voldoende voor een 8-tal jaren.

Indien de huidige verwerkingswijze wordt aangehouden zou men, volgens deze bronnen, moeten overgaan tot het onteigenen van bijkomende gronden, ofwel zou, in het kader van OVAM, een deel van het Dendermondse huisvuil worden overgeheveld naar andere stortterreinen.

1. Daar dit gevolgen heeft voor de omgeving, zou ik graag vernemen of inderdaad in voornoemde richting plannen bestaan en of het exact is dat de stortcapaciteit van het terrein inderdaad over 8 jaar zal benomen zijn?
2. Zijn er actueel geen elementen die aanduiden dat op middellange termijn mag verwacht worden dat het huidige gestorte grove materiaal (niet-composteerbare fractie) eertlang op een rendabele manier kan gerecycleerd worden (herwinning grondstoffen)?
3. Onderzoekt OVAM heden ook andere mogelijkheden die zich aanbieden in de huisvuilverwerkende sector zoals „droge fermentatie”? Heeft men reeds een idee over de voor- en nadelen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

1. Momenteel wordt de niet-composteerbare fractie van het huisvuil gestort op een 16 ha groot terrein, gelegen achter de breekinstallatie en het compostbedrijf. Het terrein is vergund en eigendom van de intercommunale DDS. Binnen een termijn van ongeveer 5 jaar zal deze oppervlakte met een eerste laag volgestort zijn.

Thans onderzoekt de intercommunale de mogelijkheid het terrein verder op te hogen. De noodzakelijke aanvraagdossiers worden daartoe voorbereid.

Indien de nodige vergunningen bekomen worden, zal het terrein een stortcapaciteit bieden tot 1995. Dit betekent dat er geen verdere onteigeningen noodzakelijk zullen zijn en er ook geen afvoer moet gebeuren naar andere stortplaatsen.

2. Inzake de niet-composteerbare fractie, heb ik mijn akkoord betuigd met het DDS-voorstel om de metalen af te scheiden, bij middel van de elektromagneet.

Deze metalen kunnen in de schroothandel gevaloriseerd worden. De valorisatie van het resterende deel als secundaire brandstof (Refuse Derived Fuel, RDF), is ook op internationaal vlak nog in volle ontwikkeling. Dit geldt evenzeer voor het terugwinnen van andere grondstoffen. De proble-

men die zich nog stellen, zijn zowel van technische als van economische aard. Het is nochtans hoogst waarschijnlijk juist dat op termijn recyclage-initiatieven haalbaar zullen zijn.

3. Begin 1984 ondertekende ik een overeenkomst tussen de OVAM, de RUG en een privé-bedrijf, inzake de bouw van de exploitatie van een demonstratieëenheid voor de droge fermentatie van huisvuil en andere organische residu's. De resultaten van laboproeven waren hoopgevend.

Het demonstratieproject zelf is nog onvoldoende ver gevorderd om reeds conclusies te trekken.

Vraag nr. 13

van 6 november 1984

van de heer O. VAN OOTEGHEM

Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij – Investeringsprogramma Gent-Eeklo voor 1985- 1986 en 1987

Mag ik de geachte Minister verzoeken mij te willen mededelen welke werken door de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij worden voorzien in het arrondissement Gent-Eeklo voor de jaren 1985-1986 en 1987?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

In het voorstel van investeringsprogramma 1985-1986- 1987 inzake waterzuivering zijn door de twee waterzuiveringsmaatschappijen voor het arrondissement Gent-Eeklo onderstaande werken opgenomen.

1. Zelzate, Linker-Oever
  - aanleggen van collectoren ;
  - bouw van rioolwaterzuiveringsinstallatie.
2. Gent : aanleg collectoren Rietgracht.
3. Aalter: aanleg collectoren 2e fase B.
4. Evergem en Lovendegem: aanleg collectoren ter bescherming van het drinkwatergebied „ Kluisen “.
5. Eeklo:
  - bouwen van pompstations;
  - bouwen van zuiveringsinstallatie.
6. Maldegem :
  - aanleg collector in de Expressweg (N)-Westeindestraat;
  - bouw van pompstations en aanleg persleiding.

Vraag nr. 21

van 14 november 1984

van de heer J. DE MOL

Bacteriologisch reinigen van gifgrond – Kosten en resultaten

TNO heeft onlangs in samenwerking met de Rijksuniversiteit Groningen onderzocht hoeveel microbio-

logische reiniging van vervuilde grond gaat kosten. Het blijkt dat deze nieuwe reinigingstechniek aanzienlijk goedkoper is dan het opgraven en verbranden van gifgrond. Volgens het Nederlands onderzoek kost het verbranden van gifgrond 100 tot 250 gulden per ton, micro-biologische reiniging daarentegen 20 tot 50 gulden.

Veelal zijn de gifbelten, met weinig meer verontreinigd dan eenvoudige oplosmiddelen zoals olie, benzene, toluene en fenol. Ook worden vaak de gechlorideerde varianten van deze stoffen aangetroffen. Deze stoffen zijn bijna zonder uitzondering goed biologisch afbreekbaar. Via boringen en het afpompen van verontreinigd grondwater, in combinatie met een injectiesysteem dat stikstof, fosfor en zuurstof in de grond pompt, worden de geïnjecteerde bacteriestammen sterk geactiveerd en verloopt de afbraak aanzienlijk sneller.

1. Welke methodes worden in Vlaanderen toegepast voor het reinigen van gifgrond?
2. Welk volume gifgrond werd de voorbije vijf jaar in Vlaanderen gereinigd? Om welke verschillende plaatsen ging het?
3. Hoeveel heeft de reiniging van gifgrond in Vlaanderen de voorbije vijf jaar gekost?
4. Wordt in Vlaanderen onderzoek verricht naar bacteriologisch reinigen van grond? Zo ja, welke resultaten werden tot hiertoe bereikt?

Welke kredieten werden voor dergelijk onderzoek beschikbaar gesteld voor de voorbije vijf jaar en welke kredieten zijn voorzien voor het volgend jaar?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geacht lid mededelen wat volgt.

1. De methodes die tot op heden worden aangewend voor het reinigen van gifgrond zijn de volgende:
  - indien de verontreiniging van anorganische oorsprong is en niet zeer uitgesproken (b.v. verhoogd gehalte aan zware metalen): bekalking en verhoging van het gehalte aan organisch materiaal om immobilisatie van het verontreinigd metaal te bekomen;
  - afgraven en storten onder gecontroleerde stortomstandigheden. Voorwaarde : de verontreinigde materie mag niet giftig zijn volgens het koninklijk besluit op de giftige afval;
  - afgraven en verbranden indien de verontreiniging een voldoende verbrandingswaarde heeft ;
  - uitstomen : wordt onderzocht;
  - opvang en zuivering van het grondwater;
  - ik vestig er de aandacht op dat de bacteriologische reiniging van gifgronden tot op heden praktisch uitsluitend op laboschaal werden uitgetest en dat operationele toepassingen zich nog in een ontwikkelingsfase bevinden.
2. De bevoegdheid van de OVAM in dit verband dateert sinds de oprichting van de OVAM op

1 oktober 1981. Sindsdien werden de volgende sites gesaneerd :

- PVBA Maes-Eelen te Schoten: hier werden 2.400 m³ grond behandeld. Door het aanbrengen van een drainering werd het verontreinigde grondwater opgevangen en gezuiverd.
- NV Sluys te Boechout : hier werden 100 m³ grond afgegraven en verbrand in AVR (Nederland).

3. De procedure voor het reinigen van gifgrond in het Vlaamse Gewest bestaat erin dat de verantwoordelijke voor het onheil zelf de kosten draagt van de sanering, opgelegd door de OVAM. Indien de verantwoordelijke in gebreke blijft gaat de OVAM over tot ambtshalve verwijdering waarna de kosten van sanering via een gerechtelijke procedure op de verantwoordelijke worden verhaald.

In het eerste geval heeft de OVAM geen inzage in de uiteindelijke prijs die voor de sanering betaald wordt. Bij ambtshalve verwijdering wordt een lastenboek van de uit te voeren werken opgesteld.

Voor het dossier NV Sluys beliepen de kosten 3.062.000 BF voor uitgaven, transportrijp maken, transport, verbranding en storten na verbranding van 211,55 ton grond.

Anderzijds moet vermeld worden dat in het kader van vooronderzoek van mogelijke gifgronden regelmatig analyses worden uitgevoerd van afval, gronden en water. Deze kosten worden gedragen door de OVAM.

4. Reeds jaren terug werd aan de RUG, de VUB en het ISO onderzoek verricht naar de mogelijkheden van bacteriologische reiniging van verontreinigde grond.

Ter zake zijn in verschillende internationale tijdschriften publikaties verschenen, waarvan er hierna enkele vermeld worden:

- 1974 – Measurement of biodegradation of hydrocarbons in soil samples.
Mémoires du Congrès Internationale des hydrogéologues Tome X, 159- 166.
- 1975 – Soil and groundwater contamination by oil spills. Problems and Remedies.
International Journal of Environmental Studies Vol. 8, 99-111.
- 1978 – Microbial degradation of oil on surface soil horizons.
Revue Ecologie et Biologie du sol. Vol 15, 445-452.
- 1979 – Microbial release from oil in soil columns. Env. Sci & Techn. 13, 346-348.

De resultaten van het onderzoek wijzen erop dat deze methode op laboratoriumschaal goede resultaten boekt doch dat de overbrenging naar de praktijk nog talrijke problemen stelt.

Een van de redenen hiervoor is dat om de goede afbraak te bekomen, mede zuurstof en stikstof moeten geïnjecteerd worden. De ontstane afbraakproducten worden echter versneld in het grondwater opgenomen waardoor een nieuw probleem gecreëerd wordt.

De kredieten, voor bovengenoemd onderzoek werden ter beschikking gesteld via de Interministeriële Commissie voor Programmatie van het Wetenschapsbeleid en bedroegen ongeveer 12 miljoen fr, uiteraard destijds ten laste van de nationale begroting.

Vraag nr. 22
van 14 november 1984
van de heer J. GABRIELS

Land van Saeftinghe – Lozing van afvalwater

De waarde van het Land van Saeftinghe staat ongetwijfeld vast. Alhoewel het hier een Nederlands gebied betreft, is het toch van belang te weten dat vervuiling mede ontstaat door lozingen aan Belgische zijde.

Graag had ik een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Welke resultaten van onderzoek op dit gebied zijn er waaruit blijkt dat er ter zake een duidelijke vervuiling optreedt?
2. Mag ik van de Minister de resultaten van deze onderzoeken vernemen?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

1. Het onderzoek betreffende de vervuiling van het verdrinken land van Saeftinghe gebeurde zowel door Belgische als door Nederlandse wetenschappers.

De uitgevoerde studies hadden betrekking op:

- a. de waterkwaliteit van de Zeeschelde ter hoogte van het verdrinken land;
- b. de bevuilingsgraad van de intertidale slibben, die tweemaal per etmaal door het Scheldewater worden bevoeid.

Bij a. kunnen volgende werken gesitueerd worden :

De Pauw (1975); Saeys (1977); VIBNA (1979); Bruyneel en Wauters (1981); Somville en de Pauw (1982); van der Kooij (1982).

Bij b. Beeftink et al. (1977); Vermeulen (1980); Van Impe (1984).

2. De resultaten van al deze onderzoeken wijzen unaniem in de richting van een erge vervuiling die door het Scheldewater wordt aangevoerd op de slibben en de schorren van het verdrinken land. Uit de omvangrijke literatuur werden volgende resultaten samengevat.

– In het Scheldewater bij de Schaar van Ouden Doel, ter hoogte van het verdrinken land bedroeg in 1980 de jaarvracht van:

Kjeldahlstikstof : 21 Kiloton per jaar;
Ammoniumstikstof: 14 Kiloton per jaar;
Nitraatstikstof : 19,2 Kiloton per jaar;
Totaal fostaat : 4,5 Kiloton per jaar;
Osthofosfaat : 2,7 Kiloton per jaar.

– Op dezelfde plaats is in de periode 1964-1980, nooit voldaan aan de basiskwaliteit van het zuurstofgehalte, die geldig is voor zoet water, nl. 5 mg/l.

- Waargenomen gehalten van zware metalen in de vegetaties van de schorren te Bath (eveneens ter hoogte van het verdronken land), uitgedrukt in g/kg droog gewicht:

Nikkel : 500-5400
 Koper : 3800-3 1100
 Cadmium : 50-4200
 Kwik : 20-200
 Lood: 1700-19700

Al deze gehalten overtreffen de normen, die voorgelaten worden door de Wereldgezondheidsorganisatie, voor wat betreft het gehalte aan zware metalen in gewassen die geconsumeerd worden.

Toch kan gesteld worden dat gedurende de laatste tien jaren de kwaliteit van het Scheldewater ter hoogte van de Belgisch-Nederlandse grens een lichte verbetering onderging. Ongetwijfeld zal in gevolge de verdere uitvoering van diverse waterzuiveringsmaatregelen zich deze verbetering in de loop van de volgende jaren bestendigen.

Vraag nr. 23
van 14 november 1984
van de heer J. GABRIELS

Baggerwerken in haven en Westerschelde - Verwijdering van slib in open zee

Men heeft vastgesteld dat het havenslib in Rotterdam veel te giftig is om in zee te storten.

Blijkbaar heeft men in België dezelfde intentie om bij baggerwerken in de Westerschelde eveneens het havenslib te verwijderen in open zee.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Hoeveel slib komt jaarlijks vrij van baggerwerken in de Belgische havens? Welk onderzoek door welke organisatie wordt verricht om te onderzoeken welke vervuilende stoffen in welke mate aanwezig zijn?

Door wie wordt dit onderzoek uitgevoerd en welke resultaten zijn er bekend?

2. Welke oplossing wordt tot op heden gehanteerd met het slib dat vrijkomt uit deze baggerwerken?

Waar wordt het gestort, onder welke voorwaarden en met welke controle?

3. Welk onderzoek werd tot op heden opgezet om te controleren of het inderdaad zinvol is de Westerschelde te verdiepen?
4. Is het de Minister bekend dat er inderdaad zware verontreiniging aanwezig is door zware metalen in de Schelde en in het havenslib?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

1. In de periode 1978-1982 werd de hoeveelheid jaarlijks te verwijderen baggerspecie uit Belgische havens geraamd op 24.000.000 ton.

Wat de verontreinigingsgraad van de baggerspecie betreft worden voor baggerspecie uit de havendokken regelmatige controles uitgevoerd door het Stadslabo van Antwerpen; voor de Zeeschelde werd een éénmalig onderzoek verricht door het IHE in 1979. Het kanaal Gent-Terneuzen staat onder controle van het Ministerie van Openbare Werken en van het Gentse Havenbedrijf. Door het Ministerie van Volksgezondheid IHE, Brussel, werden in 1977 in samenwerking met het Ministerie van Landbouw - Dienst voor Scheikundig onderzoek te Tervuren, 29 monsters onderzocht afkomstig van de Gentse Kanaalzone.

Voor de kunsthavens zijn geen gegevens bekend; aangenomen wordt dat de verontreinigingsgraad hier veel lager is gezien de te verwijderen baggerspecie hoofdzakelijk bestaat uit zeezand meegevoerd door de getijdenwerking.

In het kader van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen werden het Ministerie van Openbare Werken en de Havendiensten erop gewezen dat het verwijderen van baggerspecie op het land vergunningsplichtig is. Momenteel liggen de eerste vergunningsaanvragen ter behandeling bij de Bestendige Deputatie. Wat de samenstelling van deze aanvraagdossiers betreft werd door OVAM gevraagd om zoveel mogelijk de te baggeren waterlopen voorafgaandelijk te bemonsteren en de analysesresultaten te voegen bij het aanvraagdossier.

De analysesresultaten zullen bepalend zijn voor de milieuhygiënische maatregelen die dienen genomen te worden voor het verwijderen van de baggerspecie.

2. Baggerspecie afkomstig van de kunsthavens wordt meestal in zee gestort. Ongeveer 10% van het slib uit de achterhavens wordt op het land gestort. Het slib uit de Zeeschelde en uit het Kanaal Gent-Terneuzen wordt hoofdzakelijk op het land verwijderd.

Voorwaarden voor het uitbaten van stortplaatsen voor baggerspecie worden momenteel bestudeerd door de Afvalstoffenmaatschappij.

Voor het storten van baggerspecie in zee werden richtlijnen vastgelegd in het Verdrag van Oslo dd. 15 februari 1972 (koninklijk besluit van 7 november 1983 tot uitvoering van de wet van 8 februari 1978 houdende goedkeuring van het Verdrag ter voorkoming van de verontreiniging van de zee tengevolge van storten in zee van schepen, luchtvaartuigen, opgemaakt in Oslo op 15 februari 1972).

3. Er dient opgemerkt dat de Westerschelde behoort tot het Nederlandse grondgebied. Het Belgisch gedeelte van de Schelde voorbij Antwerpen wordt Zeeschelde genoemd. Gezien de diepgang van bevaarbare waterlopen moet gewaarborgd blijven, is het niet alleen zinvol maar noodzakelijk om de baggerwerken uit te voeren. Door het Waterbouwkundig Labo de Borgerhout werd een model ontworpen voor baggerwerken op de Schelde. Hieruit bleek dat op hydraulisch vlak het evenwicht in het Schelde-estuarium bewaren inderdaad een zeer delicate zaak is.

4. Het veelvuldig baggeren van de Schelde en de havendokken resulteerde in de aanrijking van de bodem met silt. Dit silt vormt een laag die, veel beter dan een zandige bodem, voorbijstromende zware metalen capteert.

Vraag nr. 25
van 19 november 1984
van de heer T. KELCHTERMANS

Illegale stortingen op Remo-stort te Houthalen-Helchteren – Maatregelen

op 19 april 1984 weigerde de Bestendige Deputatie van Limburg de vergunningsaanvraag voor de exploitatie van een monostortplaats voor vliegassen, ca. 40.000 ton per jaar afkomstig van de kolencentrale te Waterschei en 150.000 ton afkomstig van Tessenderlo-Chemie. Uit LISEC-analyses is gebleken dat zich in deze pyrietassen 6 1% ijzer, 1% koper, 2,4% zink, 0,1 % lood en 0,04% arsenicum bevinden. Over de giftigheid van dit produkt hoeft niet uitgeweid te worden.

Ondanks het weigeringsbesluit worden er dagelijks stortingen uitgevoerd, thans in een deelvak van het industrieel stort Remo en dit op bevel van OVAM. Naar aanleiding hiervan vond er onlangs een vergadering plaats op het gemeentehuis te Houthalen. Na afloop concludeerde OVAM dat er op basis van een éénjaarlijks contract 150.000 ton pyrietassen zal mogen gestort worden. Dit betekent jaarlijks 60 ton arsenicum. Bovendien bevindt zich dit stort boven het Maastrichter Meer, het waterwinningsgebied voor Heusden-Zolder waarop ook de watertoren aldaar is aangesloten.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister uitgebreid antwoord op de volgende vragen.

1. Hoe is het te verklaren dat OVAM kan storten ondanks het weigeringsbesluit van de Bestendige Deputatie? In hoeverre is dit nog wettelijk? Wordt hier geen afbreuk gedaan aan de autonomie van de Bestendige Deputatie?
2. Welke voorzorgsmaatregelen werden er genomen of gepland om insijpeling van het arsenicum in het grondwater te voorkomen? Levert het storten van arsenicum in zulke massale hoeveelheden op zich geen gevaren op voor de gezondheid van de omwonenden? Welke controle bestaat er ter zake? Wat zijn de gevolgen bij eventuele doorsijpeling?
3. In hoeverre is er rekening mee gehouden dat bedoeld stort gelegen is in de nabijheid van de koolmijn van Zolder en dat mijnverzakkingen in dit gebied schering en inslag zijn? Zijn de voorzorgsmaatregelen toereikend?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

1. Het weigeringsbesluit van de Bestendige Deputatie van 19 april 1984 in verband met de aanvraag voor monostortplaatsen is gesteund op technische kwesties omtrent de aanvraagprocedure en op het

ontbreken van voldoende gegevens in het dossier. De aard of samenstelling van de afvalstoffen werd hier niet ter discussie gesteld.

Het toelaten van de betreffende afvalstoffen op de bestaande stortplaats voor industriële afvalstoffen heeft dus in wezen niets met het weigeringsbesluit te maken. Zolang immers de op de stortplaats aangeboden afvalstoffen voldoen aan de eisen, gesteld in de exploitatievergunning, kunnen zij – zonder expliciete toelating van de OVAM, op de stortplaats in kwestie worden gestort.

Wanneer het storten van bepaalde afvalstoffen een uitbreiding betekent van de bestaande vergunning, kan de exploitant een uitbreiding van de vergunning vragen aan de Bestendige Deputatie. De Bestendige Deputatie neemt hierover slechts een beslissing na raadpleging van de OVAM.

In geen enkel opzicht wordt hier dus afbraak gedaan aan de autonomie van de Bestendige Deputatie.

Uitlogingsproeven, uitgevoerd door het LISEC in januari 1984 wezen uit dat de hoeveelheid arseen en oplosbare arseenverbindingen in de Tharsis-pyrietassen de normen, vastgelegd in het koninklijk besluit van 9 februari 1976 op de giftige afval, niet overschrijdt. De Tharsis-pyrietassen konden dus als „industriële afvalstof” gestort worden op de stortplaats klasse 1 te Houthalen-Helchteren.

2. De maatregelen die moeten worden genomen ter beveiliging van het grondwater tegen verontreiniging door percolatiewater, zijn deze welke zijn uitgeschreven in het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 april 1982 en 9 november 1983 betreffende algemene voorwaarden die gelden voor stortplaatsen van afvalstoffen in en op de bodem. Gezien het transport van de Tharsis-pyrietassen dient te gebeuren met afgedekte vrachtwagens gezien bij storten stofontwikkeling moet vermeden en bestreden worden, en zolang het percolatiewater de stortplaats niet kan verlaten, is er in principe geen gevaar voor de gezondheid van de omwonenden.

Controle van het percolatiewater (drainage) geeft een idee over de uitloging van het globaal pakket afvalstoffen binnen de stortplaats. Controle van het peilputwater geeft aan of er lekken zijn, en zo ja water uit de stortplaats in de bodem sijpelt.

De gevolgen van het ontsnappen van percolatiewater uit de stortplaats zijn in de eerste plaats afhankelijk van de aard van de omringende bodem; hoe groter de ondoorlatendheid van de bodem, hoe trager verspreiding van de verontreiniging zich gaat manifesteren. Bovendien wordt gerekend op het „zelfreinigend vermogen” (complexeren van ionen afbreken van organische componenten) van de ondergrond.

3. Gezien de geologische snede in het gebied rond Houthalen er als volgt uitziet:
  - 120 m zandige formaties
  - 65 m Klei van Boom
  - 165 m zandige formaties
  - 225 m Krijt (watervoerende laag)
 zal de 65 tot 80 m dikke kleilaag die plastisch is, verzakkingen van de ondergrootte van verschil-

lende meters kunnen opvangen en is de kans uitermate klein dat er doorlatende kloven zouden ontstaan.

Tenslotte wens ik het geachte lid nog mee te delen dat ingevolge mijn beslissing dd. 12 december 1984, het storten van Tharsis-pyrietassen bij Remo verboden is.

Nieuwe uitlogingsproeven zullen dienen uit te maken of het storten van pyrietassen bij Remo enig gevaar inhoudt voor de volksgezondheid en het leefmilieu, inzonderheid bij een eventuele contaminatie van de freatische waterlagen.

Vraag nr. 26
van 20 november 1984
van de heer L. VANVELTHOVEN

Particulieren en zelfstandigen – Inzameling van chemisch afval

In Nederland worden momenteel initiatieven genomen in verband met het georganiseerd ophalen van chemisch afval, dat anders via afvoerputjes of vuilniszakken wordt weggevoerd.

Bij chemisch afval wordt vanzelfsprekend gedacht aan afgewerkte olie en batterijen, maar ook aan fotochemicaliën, medicijnen en verfresten.

De voordelen van dergelijke inzameling ligt voor de hand :

- rioolslib wordt niet langer steeds slechter van kwaliteit, maar wordt opnieuw bruikbaar ;
- composteren van afval wordt opnieuw mogelijk;
- kleine bedrijven, zoals garages, fotolaboratoria en galvaniseerbedrijven raken dergelijk afval zonder problemen kwijt ;
- herwinnen en hergebruik wordt gestimuleerd;
- het milieu wordt minder verpest.

Graag vernam ik of de geachte Gemeenschapsminister dergelijke inzameling, via speciale ophaaldiensten of plaatsing van speciale containers, op dit ogenblik daadwerkelijk steunt. Zo ja, welke initiatieven heeft hij hiertoe reeds genomen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

Het verwijderen van klein chemisch afval via de huishoudelijke afval of via gemengde containerval enerzijds en anderzijds via de riolering wordt inderdaad onderkend. De hoeveelheden gevaarlijk huishoudelijke afval worden geraamd op 0,5 kg/inw./jaar, wat ongeveer 2.800 ton per jaar betekent voor geheel Vlaanderen. De kleine hoeveelheden bij bedrijfjes (drukkerijen, schilders, metaalverwerkende bedrijfjes, labo's) en instellingen moeten minstens even hoog geraamd worden.

Het voorkomen van verontreiniging en het vooraf scheiden van de probleemstoffen behoort tot de krachtlijnen van mijn beleid.

De aanpak situeert zich op twee vlakken:

1. Het inleveren bij de verkooppunten b.v. batterijen bij fotografen; vervallen medicamenten bij apothekers.

Hierbij werden verscheidene initiatieven van de Apothekersvereniging gesteund. Zo werd tijdens de inzamelactie van de KAVA (de Koninklijke Apothekersvereniging van Antwerpen) in een periode van 2 weken ongeveer 12 ton vervallen en oude farmaca ingezameld.

2. Het inrichten over gans Vlaanderen van een verspreid inzamelsysteem bij de lokale en regionale containerparken.

Het inrichten van containerparken wordt bij besluit van de Vlaamse Executieve van 17 juli 1984 voor 90 % gesubsidieerd.

Een vijftigtal gemeenten hebben reeds een aanvraag ingediend.

Bij deze containerparken zal de mogelijkheid voorzien worden om bepaalde chemische afval (b.v. afgewerkte olie, batterijen, lampen) af te geven en er tijdelijk te stockeren.

Tevens is het de bedoeling rond de containerparken inzamelacties te organiseren (b.v. 1 of 2 maal per jaar) waar alle categorieën klein chemisch afval (b.v. fytofarmaceutische producten en pesticiden, oplosmiddelen, verven, lijmen, vernissen, houtimpregneermiddelen, reinigingsmiddelen...) kunnen afgegeven worden; onder toezicht van bevoegd personeel.

Rond een aantal centrale containerparken kunnen eventueel continue inzamelafaciliteiten gecreëerd worden.

Vraag nr. 28
van 21 november 1984
van de heer L. VANHORENBEEK

Bos- en monumentenpatrimonium – Weerslag van de zure regen

De Leuvense Burgemeester maakte onlangs via de pers zijn ongerustheid bekend omdat het zopas gerestaureerde stadhuis door de zure regen zo snel aangetaast wordt dat de restauratiewerken binnen afzienbare tijd een maat voor niets zullen geweest zijn.

Kan de geachte Minister ons meedelen of er reeds onderzoeken naar de weerslag van de zure regen zijn geweest, en zo ja, met welke resultaten?

En zijn er specifiek voor het Leuvense aanwijsbare elementen die de stelling van de Leuvense Burgemeester staven? Zo ja, welke stappen meent de Minister dan te moeten zetten om ons bos- en monumentenpatrimonium zo volledig en gaaf mogelijk te behouden?

Aanvullend antwoord

Ik heb de eer het geachte lid met betrekking tot bovenvermelde vraag te verwijzen naar mijn antwoord op de vraag nr. 267 van 16 augustus 1984 van de heer L. Vanvelthoven.

Aanvullend hierbij kan ik mededelen dat thans ook via een studiecontract de effecten van luchtverontreiniging op historische gebouwen wordt onderzocht.

Wat het Leuvense Stadhuis betreft werd met het Bestuur voor Monumenten en Landschappen contact opgenomen teneinde te laten onderzoeken of de siliconisering van dit gebouw de vervuiling en verwerking zou kunnen tegengaan. Ingevolge dit verzoek heeft het Bestuur Monumenten en Landschappen aan het Koninklijk Instituut voor het Kunstpatrimonium gevraagd een onderzoek uit te voeren op de bij de restauratie gebruikte steen, teneinde na te gaan of de siliconisering een nuttig effect zou hebben en, zo ja, welke de samenstelling van de produkten zou moeten zijn en op welke wijze die zouden moeten worden aangebracht. Wanneer dit onderzoek in het voorjaar van 1985 zal voltooid zijn kan een verantwoorde beslissing ter zake worden genomen.

Vraag nr. 29
van 21 november 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Wegenbouwbedrijf te Schoten – Invoer van verbrandingslakken vanuit Nederland

Te Schoten werden door een wegenbouwbedrijf belangrijke hoeveelheden verbrandingslakken vanuit Nederland aangevoerd ter verwerking in asfalt.

Op 31 juli 1984 vroeg ik aan de Minister via een parlementaire vraag op basis van welke wetgeving deze firma buitenlands afval op haar terreinen mocht storten. Er werd mij geantwoord dat artikel 6 van het decreet betreffende het beheer van afvalstoffen verbiedt afvalstoffen van buiten het Belgisch grondgebied te storten in het Vlaamse Gewest. Maar volgens ditzelfde antwoord dient de term „storten” hier strikt geïnterpreteerd te worden en worden de desbetreffende afvalstoffen in casu niet gestort maar wel verwerkt. Uit dit antwoord blijkt geenszins dat de firma in overtreding is.

Thans lees ik in de krant van 14 november 1984 dat OVAM het betrokken bedrijf heeft gesloten omdat het zonder vergunning afvalverbrandingsasse uit Nederland invoert en opslaat om het te verwerken in asfalt.

Mag ik van de Minister het volgende vernemen.

1. Waarom er thans besloten werd dit bedrijf te sluiten en waarom de Minister met geen enkel woord in zijn antwoord op mijn parlementaire vraag, over deze illegaliteit heeft gerept?
2. Waarom mocht deze firma ongemoeid ruim 20.000 ton afval aanvoeren en storten zonder dat hiervoor een vergunning werd afgegeven?
3. Hoe verklaart u de tegenspraak inzake de uitspraak van OVAM die destijds verklaarde dat het desbetreffend wegenbouwbedrijf op zijn gronden te Schoten op legale wijze buitenlandse afvalstoffen stort ter verwerking in beton en dat ditzelfde OVAM thans de reeds eerder aangeklaagde handelwijze onwettelijk vindt?
4. Wat zal er gebeuren met het reeds gestort buitenlands afval?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

1. Er bestaat een permanente verwarring rond de twee begrippen „storten” en „vergunning voor invoer”.

Ik wens nogmaals te herhalen dat volgens het decreet van 2 juli 1981 de invoer van afvalstoffen niet vergunningsplichtig is. Dit betekent concreet dat deze invoer niet kan geweigerd worden. Wel heeft de nationale Regering zeer recent op initiatief van de heer Aerts, Staatssecretaris voor Leefmilieu, een wet goedgekeurd die de invoer en uitvoer van afvalstoffen reglementeert. In- en uitvoer is immers een nationale materie. Aan deze wet moet nog uitvoering worden gegeven doch in elk geval zal in- en uitvoer meldingsplichtig worden. Wel mogen volgens het decreet van 2 juli 1981 afvalstoffen, afkomstig uit het buitenland niet binnen het Vlaamse Gewest gestort worden. Hier is ook enige verwarring over: Met storten bedoelt het decreet het definitief verwijderen of met andere woorden het dumpen in stortplaatsen.

Het storten waarover het geachte lid het heeft in zijn vraag is te zien als voorlopig opslag. Immers de verbrandingsassen werden voorlopig gestapeld om daarna verwerkt (gerecycleerd) te worden.

In antwoord op de tweede vraag herhaal ik dus nogmaals dat er aan het Wegenbouwbedrijf te Schoten geen vergunning werd gegeven, en dat er ook geen vergunning werd aangevraagd omdat er gewoon geen vergunning nodig is.

2. In antwoord op de eerste vraag kan ik gewoon stellen dat vliegassen als afvalstoffen te beschouwen zijn en derhalve is elke verwerkingsvorm van afvalstoffen, wat hier neerkomt op sorteeractiviteiten met een aangepaste machine, wel een vergunningsplichtige activiteit.

Deze vergunning bezat het bedrijf niet op het ogenblik dat de sorteeractiviteiten begonnen. Derhalve heb ik de sorteerinstallatie laten verzegelen, d.w.z. de machine is buiten gebruik gesteld.

Het bedrijf heeft intussen een vergunningsaanvraag voor deze activiteiten bij de Bestendige Deputatie ingeleid en de procedure is lopende.

3. Het antwoord op de derde vraag wordt duidelijk wanneer het geachte lid rekening houdt met wat ik hiervoor gezegd heb. De verwarring ligt niet bij de OVAM maar bij het feit dat o.a. de pers het decreet van 2 juli 1981 inzake afvalstoffen niet juist interpreteert.
4. Voor de vierde vraag moet afgewacht worden op de behandeling en de uitspraak over de vergunningsaanvraag inzake het verwerken (mechanische sortering) van de assen. Bij negatieve beslissing zal de OVAM vragen dat de assen zo vlug mogelijk opnieuw naar Nederland getransporteerd worden.

Tenslotte wens ik te stellen dat de berichtgeving in de krant, waaruit het geachte lid blijkbaar zijn informatie geput heeft gedeeltelijk onjuist was.

Niet berichten uit de krant, doch het decreet van 2 juli 1981 en zijn uitvoeringsbesluiten vormen de juridische en administratieve grondslag voor het optreden van de OVAM.

Vraag nr. 32
van 23 november 1984
van mevrouw M. VAN PUYMBROECK

Stortplaats „Hooge Maey” te Antwerpen – Onderzoek naar bodem- en grondwaterbezoedeling

Volgens een mededeling in de pers op 8 november jl. van de Schepen van Stedebouw, Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu van de stad Antwerpen, werd er door het SCK van Mol een onderzoek gedaan naar de bodem- en grondwaterbezoedeling op de stedelijke stortplaats van Antwerpen „Hooge Maey”.

Mag ik u verzoeken het verslag en de resultaten van dit onderzoek te willen meedelen?

Antwoord

In antwoord op haar vraag kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

Onderzoek naar bodem- en grondwaterverontreiniging op de stedelijke stortplaats van Antwerpen „Hooge Maey” wordt sinds mei 1983 uitgevoerd door de OVAM, in samenwerking met het SCK-Mol.

Gezien de onzekerheid over een aantal punten van het onderzoek, werd de VUB gevraagd een (geo)-hydrologische studie uit te voeren. Dit studiecontract ging in oktober 1984 en loopt over 15 maanden. Over de eerste fase van de studie, die door OVAM (Dienst Techniek en Onderzoek) en SCK werd uitgevoerd, is een definitief rapport in eindredactie.

De studie betrof zowel storttechnische als milieutechnische aspecten van de site, met de klemtoon op de pollutie van de watervoerende grondlagen.

In het ondiep grondwater (tot enkele meters onder het maaiveld) werden zeer ernstige verontreinigingen gedetecteerd (COD tot 20.000 mg O₂/l).

In het diepe grondwater (tot 45 meter) werden minder ernstige resultaten verkregen, doch ze duiden eveneens op verontreiniging. Er werden bijvoorbeeld op veertig meter diepte nog 22 verschillende koolwaterstoffen gedetecteerd, de meesten weliswaar in zeer kleine concentraties.

Vraag nr. 33
van 23 november 1984
van mevrouw M. VAN PUYMBROECK

Stortplaats „Hooge Maey” te Antwerpen – Onwettelijke stortingen

Mag ik uw aandacht vragen voor de hierna volgende onderwerpen.

1. Op 16 oktober 1984 werd er aan een aanlegkade te Merksem het Nederlandse schip Mater Dei uit Vlaardingen, met een lading autoshredder gelost.

De lading werd met vrachtwagens naar de Antwerpse stedelijke stortplaats „Hooge Maey” gevoerd.

Bijgeroepen ambtenaren van OVAM zouden vastgesteld hebben dat op de vrachtbrieven als bestemming Frankrijk was opgegeven.

Ook de DOR van Antwerpen werd over het storten op de „Hooge Maey” ingelicht en later zou ook een ambtenaar van OVAM op de „Hooge Maey” vaststellingen gedaan hebben.

Graag vernam ik van u de juiste gang van zaken en het gevolg dat aan deze zaak werd gegeven.

2. Verder vernam ik graag hoeveel vaststellingen en verslagen er door ambtenaren van OVAM opge maakt werden in verband met onwettelijke stortingen of niet toegelaten afvalstoffen op de „Hooge Maey” respectievelijk in 1983 en 1984.

Antwoord

In antwoord op haar vraag kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

1. Op 16 oktober 1984 werden de diensten van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) ingelicht dat aan de aanlegkade van een bedrijf te Schoten, en niet te Merksem zoals het geachte lid stelt in haar vraag, een Nederlands schip shredderafval loste.

Onmiddellijk werd een onderzoek ter plaatse ingesteld en uit de voorgelegde documenten bleek dat de afvalstoffen mochten gestort worden op een stortplaats te Eteignièrès (Préfecture des Ardennes, Frankrijk).

Men kan dus aannemen dat de afvoer volledig binnen de wettelijke bepalingen van het decreet van 2 juli 1981 met betrekking tot het beheer van afvalstoffen zou vallen, tot door de Stad Antwerpen gemeld werd dat op 17 oktober 1984, 40 vrachten van de bedoelde shredderafval op de stedelijke stortplaats „Hooge Maey” werden gestort.

Op dat ogenblik was er overtreding van artikel 6 bis van het voormeld decreet. Door de diensten van OVAM werden dan ook dadelijk de nodige stappen gezet om deze overtreding ongedaan te maken, met het resultaat dat op 18 oktober 1984 de gewraakte afvalstof werd verwijderd van de stedelijke stortplaats van Antwerpen en afgevoerd naar de oorspronkelijk aangeduide bestemming in Frankrijk.

2. Tot voor het in voege treden van de definitieve exploitatievergunning van 17 juli 1984 werden op de „Hooge Maey” geen overtredingen met betrekking tot niet toegestane afvalstoffen geconstateerd.

Wel zijn er op bedoelde site overtredingen vastgesteld met betrekking tot de exploitatievoorwaarden opgelegd bij ministerieel besluit van 17 juli 1984.

Bij een intensieve controle op 29 november en 30 november 1984 werden eens te meer verschillende monsters van de aangevoerde afvalstoffen ge-

nomen, de analyseresultaten ter zake zijn tot op heden niet in ons bezit.

Enkel op basis van de analyseresultaten kan vastgesteld worden of de afvallen toelaatbaar zijn of niet.

Vraag nr. 34
van 26 november 1984
van de heer L. VANVELTHOVEN

Noord- Limburg – Vervuiling door zware metalen

Volgens het „Gifmemo” van de Noordbrabantse milieufederatie (Ned.) zijn vooral de Belgische zinkfabrieken, MHO in Overpelt en Vieille Montagne in Balen nog steeds verantwoordelijk voor een aanzienlijke uitstoot van met zware metalen vervuild stof en gas.

Letterlijk wordt gesteld : „De uitstoot van Vieille Montagne is schrikbarend hoog in vergelijking met de Nederlandse zinkindustrie”.

Verder vermeld het „Gifmemo” de vervuiling van de Dommel met zink, cadmium, lood en kwik.

Tevens wordt gewezen op de grote hoeveelheid chemische afval, dat vrijkomt bij de zinkproductie nl. 240.000 ton per jaar.

Ter zake vernam ik graag:

1. welke actuele gegevens ivm de uitstoot met zware metalen vervuild stof en gas in Noord-Limburg bekend zijn ;
2. of de Dommel inderdaad zwaar vervuild wordt;
3. of de zinkproductie inderdaad een chemische afval verwekt van 240.000 ton per jaar;
4. welke bijkomende maatregelen werd of zal worden besloten, naar aanleiding van bovenvermelde gegevens.

Antwoord

In antwoord op zijn vragen, heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

1. Gegevens betreffende de emissie van puntbronnen bij de beide zinkfabrieken zijn ter beschikking gesteld van het toezichthoudend Bestuur voor Leefmilieu.

Cijfers in verband met de emissie door de ertsopslag en ingevolge opvliegend stof, zijn niet bekend.

Wat de vergelijking met Nedelandse bedrijven betreft, dient vastgesteld dat „ Gifmemo” bij de cijfers die vermeld worden voor de fabriek Vieille Montagne „ gram/uur” verwisseld heeft met „kilogram/uur” wat een vergissing met een factor 1.000 betekent.

Vermits het winningsproces identiek is voor de drie bedrijven, Budelco te Budel (NL), Métallurgie Hoboken-Overpelt te Overpelt en Vieille Montagne te Balen, en gezien de emissiebegrenzende maatregelen niet fundamenteel verschillen, zijn grote verschillen in de emissie uitgesloten.

2. Volgens de kwaliteitsgegevens van het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie vanaf 1975, is het duidelijk dat de Dommel verontreinigd is door enkele metalen.

Zink en cadmium vertonen verhoogde waarden, ten opzichte van de gemiddelde Belgische situatie. De mediaanwaarde van kwik daarentegen, vertoont sedert 1980-81 een aanzienlijke verbetering. Lood vertoont een spectaculaire verbetering vanaf 1982-83-84, waarbij het gehalte terugvalt tot de detectielimiet.

3. Volgens de gegevens, verzameld door de Olxnbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest, bedraagt de chemische afval van de zinkproductie van de bedrijven Métallurgie-Overpelt en Vieille Montagne samen 180.000 ton per jaar.

4. Met het oog op het verder begrenzen van de stofemissie, werden de volgende maatregelen getroffen.

1. Het bedrijf te Overpelt zal eerlang overgaan tot het inbouwen en afzuigen van de laadinstallatie voor geroost erts. De afzuiggassen worden gezuiverd in een zakfilter. Overeenkomstig een besluit van de Bestendige Deputatie van Limburg, moet deze installatie ten laatste op 30 juni 1985 worden in werking gesteld.

2. Voor de beide bedrijven wordt een saneringsprogramma verder uitgewerkt, met emissie beperkende maatregelen voor de behandeling van erts en bepalingen inzake bezaaiing en beplanting van de eigen fabrieksterreinen om het opwaaien van stof te begrenzen.

3. Door de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij wordt een onderzoek ingesteld inzake de naleving van de geldende lozingsnormen.

Vraag nr. 36
van 28 november 1984
van de heer L. VANVELTHOVEN

Klasse I-stort te Limburg – Inplantingscriteria

In verband met de oprichting van een Klasse I-stortplaats in de provincie Limburg vernam ik graag van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke parameters worden gehanteerd door de OVAM om een bepaalde site als inplantingsplaats voor een Klasse I-stort te evalueren? Wat is de orde van belangrijkheid van deze parameters?
2. Welke mogelijke inplantingsplaatsen werden tot op heden getoetst en met welk resultaat?
3. Welke stappen werden tot op heden gezet om de uitbouw van de Limburgse Klasse I-stortplaats te verwezenlijken?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

1. Bij het evalueren van een inplantingsplaats van een klasse 1-stort worden, in orde van belangrĳkheid, de volgende parameters onderzocht.
  - a. het zwaartepunt van het aanbod van de industriële afvalstoffen in de provincie Limburg, wat in belangrijke mate invloed heeft op de transportkosten ;
  - b. de ontsluiting van het terrein: nabijheid van openbare wegen en de geschiktheid ervan voor zwaar en druk verkeer;
  - c. de ligging ten opzichte van wooncentra;
  - d. de aanwezigheid van bodemmaterĳalen om de dagelijkse afdek van de gestorte materialen te verzekeren ;
  - e. de mogelijkheid om binnen de geplande termijn de stortactiviteiten onder gecontroleerde omstandigheden te laten gebeuren;
  - f. de plaatselijke aanwezigheid van ecologische, cultuurhistorische of landschappelijke elementen ;
  - g. de oppervlakte: de te treffen milieumaatregelen dwingen tot belangrijke investeringen voor de infrastructuur. Hierdoor dient gezocht naar een terrein met minimum oppervlakte van 20 ha;
  - h. het huidige gebruik van het terrein en de mogelijke gevolgen van een onttrekking aan zijn huidige functie ;
  - i. de beschikbaarheid van nutsvoorzieningen.

De geohydrologische kenmerken van het terrein spelen uiteraard een belangrijke rol. Ze bepalen in hoge mate het bedrag van de investeringen nodig om een scheiding tussen afvalstoffen en ondergrond te verzekeren.

Hierbij weze opgemerkt dat in de provincie Limburg nergens een voldoende afscherming van het grondwater aanwezig is. Ook is het aangewezen een inplantingsplaats te zoeken buiten het Kempiſch Plateau in het noord-oosten van de provincie daar de aanwezige grondwaterreserves nu en in de toekomst van primordiaal belang zijn voor de drinkwatervoorziening in het Vlaamse Gewest.

Ten slotte is het ook zo dat de opgesomde parameters soms met elkaar interfereren en dat er niet altijd in dezelfde mate mee kan rekening gehouden worden.

2. De volgende alternatieven werden onderzocht :

2.1. Industriegebied Genk-Zuid 1.5, tussen Taunusweg, Kaatsbeek en VAG.

Na kunstmatige afdichting van de bodem biedt dit terrein de volgende voordelen:

- het terrein ligt in het zwaartepunt van het aanbod van industriële afvalstoffen in de provincie Limburg. Dit betekent lage transportkosten voor de meeste Limburgse industrieën ;
- het terrein ligt naast een openbare weg, geschikt voor zwaar en druk verkeer;

- de aanwezigheid van bodemmaterĳalen voor tussenafdek en voor bijmenging met niet-steekvaste afvalstoffen : ongeveer 500.000 m³ zand uit het Albertkanaal kunnen onmiddellĳk worden aangewend. Dit betekent niet enkel een besparing van tientallen miljoenen doch verzekert een milieuvriendelijke uitbating wegens de mogelijkheid tot dagelijkse afdek:

- alle nutsvoorzieningen zijn beschikbaar langs de Taunusweg;

- de oppervlakte is voldoende groot om belangrijke infrastructuurwerken te kunnen verantwoorden;

- de bestemming als industrieterrein wordt ten volle gewaardeerd, een klasse 1-stortplaats is een volwaardige industriële activiteit ten dienste van alle aanwezige industrieën;

- de keuze van dit terrein betekent voor de NV Intercompost een belangrijke besparing op de transportkosten voor de aanvoer van de restfractie.

2.2. Zelfde gebied als sub. 2. 1., meer achterin gelegen; (varianten a, b, c en d).

2.3. Industriegebied Genk-Zuid 1.5., terrein begrepen tussen H. Fordlaan, Taunusweg, Kaatsbeek en Albertkanaal.

2.4. Industriegebied Genk-Zuid 1.5., ten zuidwesten van Ford-Genk.

2.5. Industriegebied Genk-Zuid 1.5., ten zuiden van de Taunusweg.

2.6. Industriezone Genk-Zuid, langs oosterring.

2.7. Industriegebied Genk-Zuid, Noordzijde van het kanaal. langs de spoorweg.

2.8. Bodembos, naast de huidige gemeentelijke stortplaats.

2.9. Spoorwegdriehoek Winterslag.

2.10. Zwart berg, aangrenzend aan het vroegere steenstort van de mijn.

2.11. Mizeriksbroek tussen Albertkanaal en weg naar Diepenbeek.

2.12. Maasmechelen : ten oosten van de Mechelse Heide.

2.14. Dilzen, zuidwestelijk ontginningsgebied (Nieuwe Homo).

2.15. Zandgroeve ten zuid-oosten van Sledderlo (Genk).

2.16. Zandgroeve ten oosten van Sledderlo (Zutendaal).

2.17. Zandgroeve ten zuiden van de E 39 (Maasmechelen).

2.18. Zandgroeve Mechelse Heide (Maasmechelen).

2.19. Zandgroeve van Mol (Maasmechelen).

De alternatieven 2.2. tot en met 2.19. zijn ofwel niet realiseerbaar ofwel duidelijk minder geschikt dan het terrein 2.1.

De alternatieven 15 en 19 zijn bijvoorbeeld natte groeven. Wegens de hoge doorlatendheid van de zanden en grinden en wegens de hoge grondwaterstand (groeven kunnen niet drooggelegd worden) is de uitbouw van een industriële stortplaats conform de huidige wetgeving onmogelijk.

Daarenboven liggen de alternatieven op de grens of binnen het Kempisch Plateau dat als een groot grondwaterreservoir beschouwd wordt,

3. De historiek van de plannen tot uitbouw van de Limburgse Klasse 1-stortplaats wordt als volgt samengevat :

3.1. De beslissing om per provincie een stortplaats Klasse I op te richten vloeit o.a. voort uit de problematiek die in Limburg ontstaan is in verband met de verwijdering van industrieafval in de Genkse industriezone.

Een eerste contactvergadering hierover had plaats op 21 januari 1983 tussen de gemeente Genk en de OVAM.

Er werd een werkgroep opgericht onder de leiding van OVAM teneinde zowel op korte als op lange termijn de problemen op te lossen.

— Deze werkgroep kwam samen op 4 maart 1983 en was samengesteld uit vertegenwoordigers van de gemeente Genk, de GOM Limburg, de industrie en OVAM.

De optie tot oprichting door OVAM van een Klasse 1-stortplaats waar ook de restfracties van Intercompost op terecht kunnen, werd genomen.

— Ondertussen vond op 9 februari 1983 in de burelen van de Dienst voor de Scheepvaart een contactvergadering plaats tussen OVAM en deze Dienst met het oog op een mogelijke inplanting op het Industriegebied Genk-Zuid 1.5.

De Dienst voor de Scheepvaart drong erop aan geen terreinen te hypothekeren die nog kunnen opgespoten worden.

Niet afgewezen werd het huidig voorgestelde terrein dat reeds opgespoten is. Het standpunt van de Dienst werd echter verstrakt wanneer planafdrukken werden toegestuurd.

3.2. Begin juli 1983 werd aan de volgende organen advies gevraagd aangaande de door OVAM voorgestelde inplantingsplaats langs de Taunusweg, tussen de Kaatsbeek en de vestiging VAG.

De volgende reacties bereikten ons:

- GOM Limburg: voorstel tot onderzoek van 5 alternatieven.
- Gemeente Genk: positief, mits nodige milieumaatregelen.
- Gemeente Bilzen : ongunstig.

- Dienst voor de Scheepvaart: voorstel tot onderzoek van alternatief „ Mizerieksbroek ”.
- Ministerie van Financiën : schattingsverslag.

Rekening houdend met de bovengenoemde adviezen werden een aantal alternatieven onderzocht en geëvalueerd zoals aangegeven in het antwoord op de vragen 1 en 2.

Hieruit bleek dat site 1 (Taunusweg-Kaatsbeek-VAG) de enig haalbare inplantingsplaats is om de redenen vermeld sub 2.1.

3.3 Op 21 december 1983 werd door de Vlaamse Executieve het besluit tot aankoop van een terrein goedgekeurd. De budgettaire vastlegging voor de aankoop — rekening houdend met het verslag van het Aankoopcomité van het Ministerie van Financiën in Hasselt — en voor de infrastructuur, werd door de Vlaamse Regering goedgekeurd.

3.4. Op 13 januari 1984 wordt de OVAM op de hoogte gebracht van de weigering van de Dienst voor de Scheepvaart om het Beheer van het terrein af te staan met als enig motief dat er meer geschikte terreinen te vinden zijn in de provincie Limburg. Deze stellingname wordt bevestigd door de Minister van Openbare Werken de heer L. Olivier die eraan toevoegt dat een andere bestemming, kaderend in de opdracht van de beherende instantie, gereserveerd wordt voor het bedoelde terrein.

3.5. Daar op het huidig ogenblik de OVAM het terrein nog steeds niet heeft kunnen aankopen kunnen nog geen acties ondernomen worden om het bedoelde terrein in te richten en uit te baten als gecontroleerde stortplaats.

Evenwel worden de onderhandelingen met de Dienst der Scheepvaart verder gezet.

Vraag nr. 39
van 5 december 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Grindgroeve Solterheide te Neerglabbeek — Industriële afval

In de vroegere grindgroeve Solterheide te Neerglabbeek (gemeente Meeuwen-Gruitrode) bevindt zich sinds 19 februari 1984 naar mij wordt medegedeeld, een „vieze, stinkende brij ” van industriële herkomst.

In april ll. zou uw Kabinet, op advies van OVAM, de onmiddellijke verwijdering van deze afval bevelen hebben. Niettegenstaande het bevel van OVAM bleef de aanvoer van wegenafbraak en tarmac verder gaan. Na herhaalde klachten werd een afrastering rond het terrein aangebracht alsmede een afsluiting met slagboom geplaatst. Allemaal boter aan de galg want de aanvoer van inerte materialen blijft echter doorgaan. De stinkende brij, gestort op 19.2.1984, werd niet verwijderd maar inmiddels metersdiep ter plekke begraven.

Graag ontvang ik een antwoord op de volgende vragen,

1. Werd een wetmatige exploitatievergunning afgegeven voor het storten van afval? In bevestigend geval, wanneer en voor welke afvalspecie en wat is de storttermijn?
2. Wat is het resultaat van het onderzoek van de genomen stalen van de stinkende brij, gestort op 19.2.1984?
3. Waarom werd nog niet overgegaan tot verwijdering van deze vieze brij? Wanneer zal eventueel deze verwijdering plaatsvinden?
4. Waarom wordt door de plaatselijke overheid en/of OVAM niet kordater opgetreden tegen de blijvende aanvoer van inerte materialen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

1. Er werd geen vergunning overeenkomstig het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen afgegeven.
- 2 en 3. Door de inspectie van OVAM werd nooit vastgesteld dat een stinkende brij werd gestort zodat er bijgevolg geen monsters genomen werden.
4. Op 21 november 1984 werd door de toezichthoudende ambtenaar proces-verbaal opgesteld omwille van de toevoer van inerte materialen.

Genoemd proces-verbaal werd aan het Parket overgemaakt.

Vraag nr. 40 van 5 december 1984 van de heer F. GEYSELINGS

Groeve te Neerhoven- Gruitrode — Afvalstoffen

Er wordt mij ter kennis gebracht dat sinds 9 juli 1984 in een ex-groeve te Neerhoven-Gruitrode (gemeente Meeuwen-Gruitrode) een twaalftal vrachtwagenladings liggen dewelke kleverige, oliehoudende stoffen, poeders en zouten bevatten. Deze afvalstoffen zouden toebehoren aan een firma uit Bree.

Door het SCK-Mol werd een onderzoek ter zake uitgevoerd.

Graag verneem ik de resultaten van het analyseverslag met betrekking tot deze afvalstoffen. OVAM zou het Schepencollege van Meeuwen-Gruitrode hebben laten weten dat de verwijdering van de gestorte afvalstoffen „hoogstwaarschijnlijk” zal plaatsvinden. Kan mij medegedeeld worden of dit inmiddels is gebeurd? In ontkennend geval, wat belet de opruiming?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

Ingevolge ingediende klachten bij de Openbare Afvalstoffenmaatschappij werden door deze maatschappij op 16 juli 1984 bemonsteringen uitgevoerd.

De analysesresultaten geven als beoordeling : normale waarden voor bodemmaterialen. Er werd evenwel een gehalte aan zware metalen gevonden dat onder de dwingende waarde van sporenelementen in gronden ligt (cf. EEG-voorstel dd. 13 september 1982). Gezien de resultaten werd in samenspraak met de gemeente, de leefmilieugroep die de klacht formuleerde en OVAM beslist niet tot afgraving maar tot afdekking over te gaan.

Vraag nr. 42 van 6 december 1984 van de heer 1. VAN BELLE

Productie in Vlaanderen van drijfmest — Stand van zaken

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij mededelen :

1. de hoeveelheid drijfmest die jaarlijks geproduceerd wordt in Vlaanderen;
2. de hoeveelheden drijfmest die jaarlijks in landbouwgebieden gedeponeerd worden;
3. de hoeveelheden drijfmest die voorheen jaarlijks uit het buitenland en dan voornamelijk uit Nederland in Vlaanderen terechtkwamen;
4. het gehalte aan nitraten dat uit dit drijfmest in de bodem terechtkomt en de norm die ter zake aangehouden wordt?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

1. Drijfmest of exacter mengmest genoemd is een verpompbaar mengsel van faeces en urine van vee. Mengmest gaat gewoonlijk gepaard met een roostervloer in de stallen.

De gemengde bewaring in Vlaanderen kan geschat worden op respectievelijk

- 98 % voor de mestvarkens;
- 70% voor de zeugen;
- 50 % bij rundvee;
- 80% bij leghennen.

Op basis van het aantal dieren, de verhouding mengmest/stalmest en de gemiddelde mestproductie, werd berekend dat de jaarlijkse hoeveelheid drijfmest ongeveer 20 miljoen ton bedraagt, waarvan ongeveer de helft afkomstig is van het rundvee en 40% van de varkens.

2. De drijfmest wordt praktisch integraal op de landbouwgrond gedeponeerd. Vooral tijdens het voorjaar wordt de mest ten volle gewaardeerd als complex organische meststof.

Een belangrijk gedeelte (bedrijfsmatige, seizoensale, regionale overschotten) wordt evenwel op het land gebracht of zonder een directe relatie met de bemesting, of met een te hoge dosering.

3. De hoeveelheid drijfmest, die in 1983 vanuit Nederland naar Vlaanderen ingevoerd werd, wordt geraamd op ongeveer 100 à 150.000 ton, waarvan

de helft via bemiddeling van de Limburgse en Noord-Brabantse Mestbank.

4. 1 ton of 1 m³ drijfmest bevat ongeveer 4,5 kg. N, 6 kg. N, 9 kg. N voor resp. rundveemest, varkensmest en pluimveemest.

De stikstof komt in verschillende bindingsvormen voor, waarvan slechts een beperkte hoeveelheid onder vorm van nitraat.

Ammoniak wordt echter zeer vlug omgezet tot nitraat in de bodem. Een deel ($\pm 60\%$) is aanwezig in de minerale vorm (NH₄-N; ureum en urinezuur). Een ander deel (20-30%) is omgebouwd in gemakkelijk afbreekbare organische stof die in het jaar van toedienen gemineraliseerd wordt. Een overig deel (± 10 tot 20 %) is in moeilijk aantastbare vorm geïncorporeerd.

Een deel van de toegediende stikstof zal vervluchtigen, een ander deel zal uitspoelen en een deel komt ter beschikking van de planten. Wanneer de mest buiten de normale bemestingstijd toegediend wordt of in te grote hoeveelheden zal de uitspoeling sterk toenemen.

Vanaf een bemestingshoeveelheid van 150-350 kg. N/jaar, afhankelijk van de teelt, zal de N-uitspoeling sterk gaan toenemen.

Een duidelijke norm is echter moeilijk te stellen en is afhankelijk van diverse omstandigheden.

Vraag nr. 43
van 5 december 1984
van de heer F. GEYSELINGS

AGT - Controle op naleving exploitatievergunning

De Administratie van Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu Oost-Vlaanderen oefent controle uit over de naleving van de exploitatievergunning, afgegeven aan de Antwerp-Gas-Terminal. De exploitatie van de firma AGT werd vergund bij besluit van de Bestendige Deputatie van Oost-Vlaanderen van 2 1.8.1981.

Kan mij meegedeeld worden hoe dikwijls (wanneer precies) deze controle sinds de uitreiking van de exploitatievergunning heeft plaatsgevonden en wat deze controle in de praktijk inhoudt?

Aanvullend antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mee te delen.

De exploitatie van de firma AGT werd vergund bij besluit van de B D van Oost-Vlaanderen van 2 1.8.1981. Het desbetreffende vergunningsdossier is destijds nog behandeld geworden, voor de doorgevoerde regionalisering van 1.7.1983, door de Technische Inspectie van het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid, directie Oost-Vlaanderen.

Het bedrijf zelf is met de exploitatie gestart op 20.9.1984. Tot dan toe zijn er vanwege het Bestuur voor Leefmilieu enkel administratieve contacten geweest met de betrokken firma.

Een feitelijk diepgaand onderzoek is over 2 maanden gestart en loopt momenteel nog verder.

Zo zal een nieuw onderzoek ter plaatse begin januari 1985 plaatsgrijpen.

Vraag nr. 45
van 6 december 1984
van de heer E. FLAMANT

Evergem - Inplanting OVAM-stortplaats klasse 1

In de gemeente Evergem is heel wat ongerustheid ontstaan omtrent de voorgenomen inplanting van een OVAM-stortplaats klasse 1 op het grondgebied van de gemeente.

Deze plannen stuiten op heel wat kritiek in de gemeenteraad in zoverre, dat de gemeenteraad met eenparigheid van stemmen, de Minister en de Vlaamse Executieve verzocht heeft af te zien van de voorgenomen inplantingsplaats.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord op volgende vragen.

1. Op welke wijze is de inplantingskeuze tot stand gekomen? Welke alternatieven werden onderzocht?
2. Heeft men een ondergrondstudie gedaan? Zo ja, welke waren de resultaten van deze studie?
3. Heeft men voldoende rekening gehouden met de nabijheid van de wijken Doornzele en Langerbruggen enerzijds en van talrijke bloemisterijen en het waterspaarbekken van Kluizen anderzijds?
4. Overweegt de Minister nog eventuele andere inplantingsmogelijkheden?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

1. Bij het bepalen van de voorgestelde inplanting voor de uitbating van een klasse 1-stortterrein werden drie mogelijke plaatsen in overweging genomen, namelijk :
  - a. een terrein gelegen juist boven het bedrijf Sadachem, ten westen van de spoorweg Gent-Zelzate, ten zuiden van Doornzele;
  - b. een terrein gelegen ten noorden van de Ringvaart, ten westen van Evergem dorp;
  - c. een terrein, ten oosten van het industrieterrein van Texaco, tussen de dorpskom Desteldonk en Oostakker.

Om redenen van juridische aard, namelijk de verantwoordelijkheid voor de afval die vroeger werd gestort, is er niet geopteerd voor een reeds bestaande stortplaats. Tevens is het eerst genoemde terrein het best gesitueerd ten opzichte van de bestaande dorpskernen.

De drie voormelde, mogelijke stortplaatsen werden pas weerhouden na voorafgaande besprekingen met de diverse administraties die, door de aard van hun werkzaamheden, kennis hebben van de stortmogelijkheden die de provincie Oost-Vlaanderen biedt.

De voorlopige keuze werd gemaakt in functie van urbanisatie en ruimtelijke ordening, van de ligging van de bedrijven die klasse 1-afval hebben en van de hoeveelheid klasse 1-afval. Daartoe werd het Gentse Kanaalgebied opgesplitst in vier gebieden, als centrale scheidingslijn fungeerde het Zeekanaal en aansluitend het Groot-dok.

De vier gebieden werden als volgt afgebakend: één ten noorden van de bovengenoemde scheidingslijn, één ten westen, één ten zuiden en één ten oosten. Het is zonder meer duidelijk dat voor bedrijven gelegen ten noorden en ten zuiden van de scheidingslijn het om het even is of de stortplaats zich bevindt ten westen dan wel ten oosten van het kanaal en à fortiori is de ligging van het stort ten westen respectievelijk ten oosten van het Zeekanaal het meest interessant voor de bedrijven gevestigd in deze gebieden. In deze optiek werden een aantal bedrijven en het pakket aan afvalstoffen in de beschouwde gebieden tegenover elkaar afgewogen.

Uit gegevens afkomstig uit de meldingen van afvalstoffen, kan worden afgeleid dat een inplanting van een klasse 1-stortplaats bij voorkeur gebeurt ten westen van het Zeekanaal, om volgende redenen:

- het jaarlijks afvalstoffenpakket ten westen en ten oosten van het Zeekanaal is gelijk;
- het aantal meldingen in de west-zone is hoger dan in de oost-zone, waardoor we mogen veronderstellen dat er in de west-zone meer bedrijven zijn die moeilijkheden ondervinden om hun klasse 1-afvalstoffen te verwijderen;
- merkelijk minder meldingen in de oost-zone, maar met een beduidend hogere produktie aan afvalstoffen. Voor een groter pakket aan afvalstoffen is het afvoeren van afvalstoffen beter en gemakkelijker te verwezenlijken.

Bij de voorlopige keuze tussen site-Evergem en site-Doornzele geniet site-Doornzele de voorkeur op basis van regels uit de ruimtelijke ordening:

- de site ligt midden in een industriegebied dat reeds zwaar verontreinigd is (directe omgeving van milieubelastende bedrijven). De site-Evergem daarentegen ligt nog in een agrarisch gebied en wind-opwaarts van Evergem-dorp;
- de site ligt niet onmiddellijk naast het Kanaal (site-Evergem wel), waardoor geen zeer waardevolle industrieterreinen worden ingenomen;
- de site is gemakkelijker bereikbaar zowel per spoor, als per vrachtwagen, als per schip.

Bij de keuzebepaling was het feit dat de milieutechnische voorzorgsmaatregelen – bescherming van het grondwater, de bodem en de lucht tegen verontreiniging – bij de voornoemde potentiële stortsites quasi identisch zijn, terwijl de aanvoeren voor de stortsite te Doornzele niet door een bebouwde kom gaan, sterk bepalend voor de keuze.

- Een detailstudie met betrekking tot de ondergrond werd nog niet uitgevoerd.

Het is evenwel duidelijk geweten welke grondlagen zich ter plekke bevinden.

Het gaat om een zandige ondergrond zodat er niet kan gerekend worden op de gunstige effecten van een ondoorlatende kleibodem waardoor de ondoorlatendheid op een kunstmatige wijze dient gerealiseerd. Hiervoor bestaan technisch meerdere systemen (kunststofolie, kleilaag, ondoorlatende wand tot op de onderliggende kleilaag of het permanent opvangen en afvoeren van het percolatiewater). Deze verschillende systemen bieden technisch voldoende milieuhygiënische waarborgen.

Om tot de meest economische oplossing te komen is het noodzakelijk over te gaan tot een detailstudie.

- Uit punt 1 blijkt dat voor site-Doornzele is geselecteerd onder andere omwille van zijn ligging ten opzichte van de overheersende winden.

In verband met de afstand tot de wijk „Doornzele” en het Spaarbekken van Kluizen wordt verwezen naar een situeringsplan dat aan het geachte lid wordt toegezonden. Opgemerkt dient dat het Spaarbekken van Kluizen gevoed wordt door middel van oppervlaktewater. De captatiezones liggen buiten de invloedssfeer van de stortsite.

Tevens garandeert de OVAM dat er geen stofhinder zal optreden; hiervoor zullen maatregelen van besproeiing en bevoeiing worden voorzien en zal het stortvlak dagelijks worden afgedekt. Ook wordt voor de aanvang van de stortactiviteit gestart met het aanleggen van een groen scherm.

- Op basis van voormelde overwegingen wordt momenteel ernstig gedacht aan de site-Doornzele, gelegen boven het bedrijf Sadacem, ten westen van de spoorweg Gent-Zelzate.

Andere mogelijke inplantingsplaatsen in de Gentse Kanaalzone worden evenwel nog nader onderzocht.

**Vraag nr. 46
van 7 december 1984
van de heer F. GEYSELINGS**

„Putten van Cuyckens” te Lier – Evolutie dumpingsproject

De laatste tijd verschijnen alweer onrustwekkende en bovendien partijpolitieke berichten in verband met de oprichting van een stortplaats in de putten van Cuyckens te Lier.

Niettegenstaande de putten van Cuyckens niet ver van de waterspaarbekken van Duffel liggen en de ernstige waarschuwingen in dit verband, wordt blijkbaar aan het project verder gewerkt. Dat hierbij alweer bepaalde belangen primeren boven algemeen belang, maakt de toestand hierrond nog ernstiger en complexer.

Kan de Minister mij de stand van zaken inzake dit project meedelen en ook of het al geweten is welke gemeentebesturen reeds toegezegd hebben te gaan storten in de putten van Cuyckens bij realisering van dit project?

op hoeveel tijd wordt verwacht dat de putten van Cuyckens volledig zullen gevuld zijn? Heeft men ook al de bestemming vastgelegd van het eens volgestorte gebied?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

1. De Vlaamse Regering keurde op 2 juni 1983 de vaste belofte van toelage goed voor de elektromechanische uitrusting voor de verkleiningsinstallatie voor de Intercommunale Igemo.

Het bestuurscomité van Igemo betekende op 24 februari 1984 het betreffende fabricatie-aanvangsbevel waardoor de fabricatie van de elektromechanische uitrusting inmiddels in uitvoering is door de NV Stefens-Electra.

Het gedeelte burgerlijke bouwkunde werd openbaar aanbesteed op 9 oktober 1984 en is voor onderzoek aan mijn administratie overgemaakt.

2. De gemeenten Berlaar, Bonheiden, Duffel, Lier en St.-Katelijne Waver hebben bij gemeenteraadsbeslissing toegezegd in de putten van Cuyckens te zullen storten. Ook vanuit de nijverheid en van gemeenten buiten het arrondissement kwam de vraag om te mogen storten.

3. Wanneer wordt aangenomen dat per jaar + 30.000 ton huishoudelijk en ambachtelijk afval zal worden verwerkt, wordt verwacht dat de putten zullen gevuld zijn na ± 25 jaar; één en ander is sterk afhankelijk van de werkelijke samendrukkingsgraad die de gestorte verkleinde afval zal hebben; bij de berekening van de stortcapaciteit werd er gerekend op 0,6 ton per m³.

4. Het gebied waarin de Cuyckensputten zijn gelegen is volgens het gewestplan bestemd als „zone voor KMO's”, de afwerking van de stortplaats is dan ook zo opgevat dat aan die bestemming kan worden voldaan.

Vraag nr. 47
van 7 december 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Verbrandingsovens in het Vlaamse Gewest – Benuttingsgraad

Kan de Minister mij meedelen hoe groot thans de benuttingsgraad is van elke verbrandingsoven die op dit ogenblik in bedrijf is in het Vlaamse land.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geacht lid de volgende lijst voorleggen.

Benuttingsgraad van de verbrandingsovens (cijfers 1983)
formule =

$$\frac{a = \text{verwerkt tonnage in 1983}}{b = \text{optimale capaciteit in ton/jaar}} = x \%$$

West-Vlaanderen :

$$\text{IV10} : \frac{27.500}{29.000} = 95\%$$

$$\text{IVRO} : \frac{33.406}{31.000} = 107 \%$$

$$\text{IMOG} : \frac{47.508}{53.000} = 90\%$$

IVMO : optimale verwerkingscapaciteit : 39.000 ton. De installatie is wegens moeilijkheden met opleveringsproeven en bunkerbrand, pas eind 1983 in gebruik genomen. Er is nog geen representatieve benuttingsgraad.

$$\text{IV00} : \frac{44.024}{54.000} = 82\%$$

$$\text{IVBO} : \frac{103.807}{150.000} = 69 \%$$

$$\text{Knokke-Heist} : \frac{16.446}{18.000} = 91 \%$$

Oost-Vlaanderen :

$$\text{IVM Eeklo} : \frac{36.459}{68.000} = 54\%$$

$$\text{Gent} : \frac{60.883}{53.000} = 115 \%$$

$$\text{Durme-Moervaart (Lokeren)} : \frac{19.926}{18.000} = 111\%$$

$$\text{MIWA (St.-Niklaas)} : \frac{33.896}{35.000} = 97 \%$$

$$\text{IBOGEM (Melsele)} : \frac{22.377}{21.000} = 106\%$$

$$\text{Ronse} : \frac{15.495}{26.000} = 60 \%$$

Antwerpen :

$$\text{Heist-op-den-Berg} : \frac{22.701}{30.000} = 76 \%$$

$$\text{Willebroek} : \frac{9.874}{21.000} = 47 \%$$

$$\text{IHK (Edegem)} : \frac{25.746}{32.000} = 80 \%$$

$$\text{Antwerpen (Deurne)} : \frac{17.716}{34.000} = 52\%$$

$$\text{Antwerpen (Merksem)} : \frac{25.533}{34.000} = 75\%$$

$$\text{Brasschaat} : \frac{20.287}{24.000} = 84 \%$$

$$\text{Stabroek (gebr. Van Colen)} : \frac{20.366}{22.000} = 93\%$$

$$\text{ISVAG (Wilrijk)} : \frac{50.957}{87.000} = 58\%$$

Vraag nr. 48
van 7 december 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Limburgse Kempen – Besmetting door zware metalen

De vervuiling van de toch al met zware metalen belaste Kempen-regio gaat nog steeds door. Zowel de voortgaande water- en luchtvervuiling alsmede de geweldige hoeveelheden chemisch afval die worden opgeslagen baren zorgen, aldus het Belang van Limburg van 23.11.1984, dat refereert naar het „Nederlands Gifmemo“, gepresenteerd door de Noord-Brabantse milieufederatie.

Deze milieufederatie is van oordeel dat de controle op het vrijkomen van schadelijke stoffen zowel in Nederland als in België ontoereikend is. Deze milieumensen zijn eveneens van oordeel dat de twee Belgische zinkfabrieken te Overpelt en Balen verantwoordelijk zijn voor een aanzienlijke uitstoot van met zware metalen vervuild stof en gassen. De zinkfabriek te Overpelt zou bovendien het riviertje (de Dommel) ernstig bevuild met zink, cadmium, lood en kwik, waarvoor geen vergunning zou bestaan,

Graag verneem ik van de Minister hoe thans de toestand is in Limburg inzake de besmetting van zware metalen en/of het waar is dat de Métallurgie Hoboken te Overpelt al of niet een vergunning bezit om vloeibaar afval te lozen in de Dommel.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

De meest recente gegevens over immissies in Noord-Limburg, zijn vervat in het rapport van de subgroep „Lucht“ van de werkgroep „Zware Metalen Noord-Limburg“. Dit rapport werd voorgesteld op 29 mei 1984 op de algemene vergadering van deze werkgroep, en omvat de resultaten over het meteorologisch jaar – 1 april 1983-31 maart 1984.

Uit dit rapport kunnen volgende besluiten getrokken worden.

1. Voor het zwevend stof werd in 1983-84 een stijging van de zinkpollutie tov 1982-83 vastgesteld, waarschijnlijk ten gevolge van produktiestijging. Rond de drie zinkproducerende bedrijven in de regio (Lommel, Overpelt, Budel), werden de hoogste immissies te Overpelt, en de laagste te Weert gemeten.

De grensoverschrijdende zinkpollutie te Hamont is in beide richtingen gering.

2. Voor het neervallend stof werden in 1983-84 ook hogere resultaten gemeten dan in 1982. De meetgegevens suggereren een grotere verontreiniging door neervallend stof te Lommel dan te Overpelt, grotendeels omwille van de verschillende mogelijkheden tot bodemverstuiving.

De Métallurgie Hoboken-Overpelt te Overpelt beschikt over een lozingsvergunning, die op 17 januari 1979 afgegeven werd door de Dienst voor Zuivering van Afvalwater, van het Ministerie van Volksgezondheid.

Het is haar derhalve toegelaten afvalwater te lozen van een kwaliteit die binnen welbepaalde grenzen is vastgelegd.

Het bedrijf heeft in dit kader reeds een fysicochemische behandelingsinstallatie gebouwd.

Vraag nr. 49
van 7 december 1984
van de heer A. DE BEUL

Opslagplaats vloeibare gassen te Schelle – Vergunningsplichtige inrichting

Eind 1980 werd door de NV Distrigaz in de gemeente Schelle in de kleilagen van gronden toebehorende aan de Kerkfabriek van de HH. Petrus en Paulus, een opslagplaats aangelegd voor vloeibare gassen op lagere temperaturen.

Graag vernam ik van de Minister:

1. of voor deze opslagplaats een behoorlijke vergunning als hinderlijk bedrijf werd afgegeven;
2. of dit hinderlijk bedrijf geen problemen stelt inzake leefmilieu.

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid meedelen dat door de NV Distrigas te Schelle een proef ondernomen werd om het gedrag van klei bij bevrozing te bepalen, met het oog op de studie van mogelijke opslag van vloeibaar gemaakt LPG en LNG-gas in een bevroren kleilaag.

De proefinstallatie werd vergund bij besluit van de Bestendige Deputatie van de provincieraad van Antwerpen, dd. 24 december 1980. De op te richten bovengrondse installaties werden vergund door de akte van de gouverneur van de provincie Antwerpen, dd. 9 februari 1982.

Na diverse proeven, waarbij de klei dmv vloeibare stikstof werd bevroren, bekwam Distrigas de gewenste gegevens voor haar programma. Er dient opgemerkt dat nooit vloeibaar gemaakt LPG of LNG gebruikt werd. Alleen vloeibare stikstof, die geen enkel explosiegevaar inhoudt, werd aangewend.

Na afloop hiervan werden alle activiteiten stopgezet en alle installaties afgebroken. De stopzetting werd geregeld bij besluit van de Bestendige Deputatie, dd. 14 april 1983.

Door de bevoegde administratie werd nadien ter plaatse vastgesteld dat alle sporen van de proef verdwenen waren en dat het terrein in zijn oorspronkelijke staat was hersteld.

Alle toegangen tot de proefgalerij waren gedicht en met een oorspronkelijke kleilaag bedekt.

De langzame ontgooing van de kleilaag is bijna voltrokken en heeft geen niveauverschillen veroorzaakt.

Op het leefmilieu had de proef geen enkele invloed.

Vraag nr. 50
van 7 december 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Remo-stort te Houthalen-Helchteren – Stand van zaken

Graag verneem ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke bedrijven industriële afvalstoffen storten op de stortplaats Remo te Houthalen-Helchteren?
2. De aard van het gestort industrieel afval per bedrijf op genoemde stortplaats?
3. Of de aanvoer van (bepaald) afval begrensd is en zo ja, welke hoeveelheden werden per bedrijf en afvalspecie vergund?
4. Over welke tijd loopt de stortvergunning van elk bedrijf dat zijn afval op het Remo-stort depooneert?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

- 1-2. De volledige lijst van industriële afvalstoffen en bedrijven wordt het geachte lid afzonderlijk toegestuurd.
- 3-4. De aanvoer van bepaalde afvalstoffen is niet gelimiteerd. De lijst wordt enkel begrensd door de vergunningsduur van de afgegeven vergunning, dwz tot 16 juni 1986.

Vraag nr. 51
van 7 december 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Oud slibbekken te Ham – Resultaten bodemonderzoek door het IHE

Op de parlementaire vraag nr. 97 van 15 februari 1984 van collega Vanvelthoven over de resultaten van het bodemonderzoek rond het oud slibbekken te Ham door het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie (IHE) te Diepenbeek werd geantwoord dat de onderzoeksresultaten en het advies van het IHE nog niet aan uw Kabinet werden overgemaakt.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Heeft dit onderzoek, waarvan hierboven sprake, inmiddels plaatsgevonden? In bevestigend geval, wat zijn de resultaten van dit onderzoek? Welk advies heeft het IHE verstrekt? Hoe staat u tegen-

over dit advies? Wordt hieraan gevolg gegeven? In ontkennend geval, waarom niet?

2. In antwoord op dezelfde vraag meldt u dat de chemische behandeling van fosfaatslib met selectieve herwinning van de belangrijkste samenstellende componenten het voorwerp uitmaakt van een uitgebreide studie. Is deze studie thans beëindigd? Zo ja, met welke resultaten?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. De resultaten van het bodemonderzoek rond het oud slibbekken te Ham werden ons tot op heden niet medegedeeld zodat wij ter zake geen mening kunnen formuleren.
2. De uitgebreide studie waarvan sprake betreft de „Chemische behandeling van de belangrijkste samenstellende componenten” van de heer 1. Somers als eindwerk tot het behalen van het diploma van Industrieel Ingenieur aan de Katholieke Industriële Hogeschool Limburg. Een kopie van deze studie werd ons overgemaakt door het gemeentebestuur van Ham.

De studie toont aan dat recuperatie technisch haalbaar is. Nochtans ontbreekt in dit werk een belangrijk onderdeel namelijk de rentabiliteitsstudie. Dit lag echter niet in de bedoeling van dit werk.

Een dergelijke rentabiliteitsstudie zou aantonen of de voorgestelde techniek ook op economisch vlak haalbaar is. Het blijkt immers dat voor het oplossen van SiO_2 door reactie met HF een reactietemperatuur van 70°C gedurende vier uur vereist is.

Tevens zou rekening moeten gehouden worden met

- de beschikbare afvalwarmte op het bedrijf zelf;
- de mogelijke aanwending van afvalzuren;
- de huidige versus de toekomstige afvalproducten: het voorgestelde proces geeft immers aanleiding tot een vergelijkbare hoeveelheid gips dat eveneens dient gestort te worden onder geconditioneerde omstandigheden.

Vraag nr. 52
van 11 december 1984
van de heer C. MARCHAND

Waterleveringen BIWM aan TMVW – Kostprijs en modaliteiten leveringscontract

In verband met de waterleveringen van de BIMW aan de TMVW zou ik graag van de geachte Minister een antwoord vernemen op de volgende vragen.

1. Wanneer werd het laatste contract tussen de BIWM en de TMVW afgesloten alsmede de datum van beëindiging?
2. Hoeveel bedraagt de jaarlijkse af te nemen hoeveelheid drinkwater en aan welke eenheidsprijs?

3. Hoeveel van dit aangekochte water werd door de TMVW jaarlijks gedistribueerd?	1979	30.438.253 m ³
	1980	30.888.062 m ³
4. Hoeveel bedraagt tot op heden het jaarlijks verschil tussen aankoop en verkoop van dit aangekochte water in hoeveelheid en prijs?	1981	29.815.718 m ³
	1982	30.736.786 m ³
	1983	30.147.347 m ³
5. Kan dit bestaande contract vroegtijdig opgezegd worden en indien dit het geval is, welke zijn hiervan de financiële gevolgen voor de TMVW?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Het lopende contract tussen de BIWM en de TMVW werd afgesloten in 1972. Het werd van kracht op 1 januari 1974 en loopt tot 31 december 2001.

Sinds 1 januari 1984 is een aanhangsel van kracht dat aan het contract wijzigingen aanbrengt, hoofdzakelijk mbt de af te nemen hoeveelheden (cf. punt 2).

2. Het contract voorziet dagelijkse én jaarlijkse verplicht te betalen minima die in 3 schijven werden verhoogd als volgt:

1974-1978:

25.9 15.000 m³/jaar (25.986.000 m³/schrikkeljaar)
71.000 m³/dag
60.000 m³ op zon- en feestdagen.

1979-1983:

29.017.500 m³/jaar (29.097.000 m³/schrikkeljaar)
79.500 m³/dag
68.500 m³ op zon- en feestdagen.

vanaf 1984:

3 1.025.000 m³/jaar (3 1.110.000 m³/schrikkeljaar)
85.000 m³/dag.

Door het recent overeengekomen aanhangsel aan het contract is sinds 1 januari 1984 het dagelijks minimum afgeschaft en is de jaarlijkse minimum af te nemen hoeveelheid bepaald op 30.000 m³ (30.082.192 m³) per schrikkeljaar.

De afgenomen hoeveelheden boven dit minimum worden geleverd aan een marginale prijs.

Sinds 1974 evolueerde de kostprijs voor de TMVW van de door de BIWM geleverde m³ als volgt:

1974	8,8671 F	1979	16,604 F
1975	10,8364 F	1980	16,543 F
1976	13,1948 F	1981	17,411 F
1977	15,5645 F	1982	19,897 F
1978	16,4117 F	1983	21,460 F

Voor 1984 wordt de leveringsprijs geraamd op 2 1,75 F/m³ voor de schijf tot 30.000.000 m³ 7,52 F/m³ voor de schijf van 30.000.000 m³ tot en met 33.660.000 m³ en 6,41 F/m³ voor de schijf vanaf 33.660.000 m³.

3. De TMVW kocht de laatste 5 jaar volgende hoeveelheden die in hun totaliteit gedistribueerd werden:

4. Het verschil tussen de verkoopprijs/m³ aan de gemeentenvennoten (16,5 F sinds 1977) en de prijs/m³ te betalen door de TMVW aan de BIWM (cf. punt 2) vermenigvuldigd met de aangekochte hoeveelheid (cf. punt 3) geeft voor de laatste 5 jaar volgende bedragen:

1979	3.171.666 F
1980	1.337.453 F
1981	27.177.026 F
1982	73.694.518 F
1983	149.545.915 F

5. Het contract voorziet de voortzetting ervan na 2001 indien het niet wordt opgezegd 10 jaar voor de vervaldatum, d.w.z. vóór 31 december 1991.

Een vroegtijdige opzegging is in het contract niet voorzien. Indien toch mocht besloten worden tot een vroegtijdige opzegging zullen de financiële gevolgen afhangen van de eventuele schadeëis van de BIWM.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)

G. GEENS

VOORZITTER VAN DE VLAAMSE

EXECUTIEVE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 92

(zitting 1983-1984)

van 19 juni 1984

van de heer J. CAUDRON

Vlaamse Gemeenschap – Aanmoediging van de vorming van navorsers

Volgens de Grondwet en de bijzondere wet van 8 augustus 1980 is de Vlaamse Gemeenschap bevoegd voor de aanmoediging van de vorming van navorsers.

Graag vernam ik welke initiatieven ter zake reeds werden genomen, en welke kredieten hiervoor in 1983 en 1984 werden uitgetrokken? (en op welke begrotingsposten).

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vragen kan ik mededelen dat de Vlaamse Gemeenschap inderdaad bevoegd is voor de aanmoediging van de vorming van navorsers.

Hiervoor werden in de begrotingen 1983 en 1984 volgende kredieten voorzien (in miljoenen F).

	1983	1984
Sectie 30 Algemeen Onderwijs Art. 41.01.02 : Toelage voor het spijzen van het NWO	464,4	466,9
Art. 41.21.02: Toelage aan het IWONL	147,0	160,0
Art. 41.22.02: Toelage aan het Interuniversitair College voor Doctorale Studies in Managementwetenschappen	13,3	13,3

H. SCHILTZ
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN FINANCIËN
EN BEGROTING

Vraag nr. 10
(zitting 1983-1984)
van 3 augustus 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Begroting 1983-1984 – Stand van zaken

Het begroten van in- en uitgaven van een volgend boekjaar is geen gemakkelijke opdracht en zeker als men moet vertrekken met onstabiele gegevens, te wijten aan allerhande factoren die voortvloeien uit één gemeenschappelijk gegeven : economische crisis.

Elke Gemeenschapsminister moet ieder jaar zijn begroting samenstellen waarbij heel wat energie te pas komt en waarbij ingenieuze kunstgrepen bedacht en ingecalculereerd worden.

Als na rijp overleg (binnenskamers) eindelijk de te begroten posten en bedragen van alle departementen vastgesteld zijn, is er nog een „hakbijlcomité” op hoger niveau dat volgens zijn inzicht, zo nodig, het mes in de cijfers zet. Het extra doorlichten van elke begroting, in de eerste ronde door een ministeriële ploeg en later door de leden van de Vlaamse Raad, zal in ieder Kabinet wel voor heel wat spanningen zorgen.

Kan mij geantwoord worden op de volgende vragen.

1. Elk jaar opnieuw wordt door elk departement een begroting voor het volgend jaar opgemaakt en ingediend. Hoe groot was het oorspronkelijk begrotingsbedrag voor 1983 en 1984 en wat bleef er nog over :
  - a. nà de doorlichtingsfase(n) van de ministeriële groep?
  - b. nà de begrotingsdebatten in Commissie en Openbare Vergadering?
2. Welke posten voor het begrotingsjaar 1983 en 1984 werden na de doorlichting op hoger niveau en vervolgens nà de besprekingen in commissie en plenaire vergadering volledig geschrapt en welke posten werden gevoelig verhoogd of verlaagd? Graag eventueel hiervoor de rechtvaardiging?
3. Wat zijn de concrete vaststellingen in verband met al deze ministeriële en parlementaire tussenkomsten nà het desbetreffend begrotingsjaar voor wat de ervaringen van het uiteindelijk aangehouden begrotingsbedrag betreft en zullen deze ingrepen al of niet enige invloed hebben bij de begroting voor 1985?

Antwoord

Ik heb de eer u te verwijzen naar het antwoord dat, mede in mijn naam, door de Voorzitter van de Vlaamse Executieve wordt verstrekt op vraag nr. 102 betreffende dezelfde aangelegenheid.

P. AKKERMANS
**GEMEENSCHAPSMINISTER VAN RUIMTE-
 LIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN
 NATUURBEHOUD**

Vraag nr. 226
(zitting 1983-1984)
van 3 oktober 1984
van de heer H. SUYKERBUYK

APA – Draagwijdte artikel 15 Stedebouwwet

Artikel 15 in fine van de Stedebouwwet bepaalt dat een APA zich schikt naar een gewestplan, behoudens mogelijkheid van afwijking. Geldt dit ook voor de APA's, die onder gelding van de besluitwet van 2.12.1946 zijn totstandgekomen.

Men kan geneigd zijn dit bevestigend te beantwoorden, zeggende dat artikel 15 een algemene draagwijdte heeft.

Maar volgens artikel 73 a) van de Stedebouwwet hebben de APA's, die onder het regime van de besluitwet van 1946 aangenomen werden bij wet hun geldigheid behouden. Artikel 15 kan niet primeren op artikel 73 van de Stedebouwwet waaruit zou kunnen worden afgeleid dat een gewestplan de APA's, op basis van de besluitwet van 1946 moet respecteren.

Kan de Minister deze zienswijze bevestigen.

Antwoord

Een algemeen plan van aanleg, opgesteld in toepassing van de besluitwet van 1946 moet niet noodzakelijkerwijze het gewestplan, opgesteld in toepassing van de wet van 29 maart 1962 overnemen. De toestanden kunnen immers sinds het opstellen van het APA grondig gewijzigd zijn.

Sinds het arrest nr. 23832 dd. 20.12.1983 van de Raad van State is echter aangenomen dat het meest recente hogere plan primeert boven het oudere plan, zodat het niet meer nodig is deze oudere APA's te herzien; ze verliezen hun wetskracht en het zijn de bepalingen van het gewestplan die gelden.

J. BUCHMANN
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
HUISVESTING

Vraag nr. 48
(zitting 1983-1984)
van 23 augustus 1984
van de heer L. VANVELTHOVEN

Kredietinstellingen – Saneringsleningen

Onder bepaalde voorwaarden kan de eigenaar of bewoner van een te saneren woning aanspraak maken op een saneringslening.

Het Gewest verleent zijn waarborg voor goede afloop inzake hypothecaire saneringsleningen, maar de lening zelf wordt toegekend door kredietinstellingen, door het Gewest erkend.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke kredietinstellingen bereid zijn dergelijke saneringslening onder waarborg van het Gewest toe te kennen?
2. Hoeveel dergelijke saneringsleningen door de betrokken kredietinstellingen reeds werden toegekend?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid, in antwoord op zijn vraag, mede te delen dat de volgende instellingen saneringsleningen met Gewestwaarborg kunnen toestaan :

- de erkende kredietvennootschappen van de Algemene Spaar- en Lijfrentekas;
- de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting en de door haar erkende maatschappijen;
- de Nationale Landmaatschappij en de door haar erkende maatschappijen;
- de BAC – Centrale Depositokas SV met inbegrip van haar filiaal „ De Antwerpse Volksspaarkas”;
- de Centrale Raiffeisenkas van de Belgische Boerenbond SV (ook afgekort „Centrale Raiffeisenkas”, „Centrale Kas” of „Cera”);
- de Volksdepositokas;
- de NV „ Antwerpse Hypotheekkas” – AN-HYP;
- de Rijksdienst voor Werknemerspensioenen ;
- de Private Spaarkas coöperatieve Vennootschap CODEP;
- de Spaarkas IPPA NV;
- het Vlaams Woningfonds van de Grote Gezinnen (enkel voor gezinshoofden met tenminste drie kinderen ten laste) ;
- de „ HBK-Spaarkas”;
- de Hypotheek- en Spaarmaatschappij van Antwerpen (HSA) NV

Om de zes maanden moeten deze instellingen een lijst laten worden van de leningen die zij met het voordeel van de Gewestwaarborg hebben toegestaan.

Deze instellingen zijn autonoom bevoegd om deze leningen toe te kennen.

Tot op heden werden geen lijsten van saneringsleningen met Gewestwaarborg overgemaakt.

Vraag nr. 134

(zitting 1983-1984)

van 13 maart 1984

van de heer N. DE BATSELIER

Oppervlaktewateren – Lozingsvergunningen

Met mijn parlementaire vraag nr. 82 van 3 maart 1983 heb ik u het probleem van de lozingsvergunningen voorgelegd, die een afwijking inhouden in minder strenge zin van de algemene en sectoriële normen. U hebt me o.a. geantwoord dat vanaf de einddatum van de toegekende verlenging, of vanaf 1 mei 1982 de bedrijven moeten voldoen aan de normale opgelegde lozingsvergunningen. In ditzelfde antwoord citeert u uitvoerig de minder strenge lozingsvoorwaarden vergrund aan het bedrijf Bayer te Antwerpen, met vervaldatum 3 1.12.1982, omwille van „ onbeschikbaarheid van de technologie van zuiverheid”.

Aan welke lozingsvoorwaarden moeten de lozings van dit bedrijf op dit ogenblik voldoen? Is de lozingsvergunning uitgereikt met deze voorwaarden? Is de „ technologie van zuivering” sinds 1.1.1983 wel beschikbaar? Welke saneringsmaatregelen heeft het bedrijf reeds genomen om zijn afvalwater te zuiveren? Welke controles werden er reeds uitgevoerd?

Wat waren de resultaten van deze controles? Werden de beschuldigingen door het Watertribunaal te Rotterdam in 1983, geuit tegen dit bedrijf, omwille van al dan niet vermeende PCB-lozings reeds nagetrokken door de controlerende instantie?

Zo ja, wat waren de resultaten? Zo neen, waarom niet?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

Aan de NV Bayer (linker- en rechteroever) werd een lozingsvergunning afgegeven voor drie lozingspunten met naast de algemene voorwaarden, de bij koninklijk besluit van 22 april 1977 vastgestelde sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater afkomstig van de sector van de petrochemie en van de daarvan afgeleide organische chemie in de gewone oppervlaktewateren, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 4 juni 1984.

Artikel 4 van voormeld koninklijk besluit voorzag dat de geldigheidstermijn van de sectoriële voorwaarden 5 jaar bedroeg.

Bij koninklijk besluit van 19 mei 1982 tot bevestiging van sommige sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen werden de afwijkingen op de algemene lozingsvoorwaarden, bedoeld in artikel 2, 1° en 2° van het koninklijk besluit van 22 april 1977, en die voor 5 jaar werden toegestaan, bevestigd voor een termijn eindigend op 9 oktober 1983.

Vanaf laatstgenoemde datum valt men terug op het koninklijk besluit van 3 augustus 1976 houdende algemeen reglement voor het lozen van afvalwater in de gewone oppervlaktewateren, in de openbare riolen en in de kunstmatige afvoerwegen voor regenwater, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 22 september 1976.

De vergunning afgegeven aan de NV Bayer is op dit ogenblik geldig in zover zij in overeenstemming is met de resterende artikelen van voornoemd nog van toepassing zijnde koninklijk besluit van 22 april 1977 (de artikelen 2, 3° en 4° en art. 4) en het algemeen lozingsreglement.

De titaandioxydeafdeling van Bayer-rechteroever beschikt over een lozingsvergunning afgegeven in 1966, aangepast in 1967 en in 1970.

Bayer-rechteroever heeft reeds volgende saneringsmaatregelen getroffen :

1. Cyclohexanonbedrijf: zurenstrippen, aanzuring, verbranding van de reinigingsresidu's (zuren en alcoholen), verbranding van de alkalische afvalwaters uit cyclohexanonbedrijf;
2. titaandioxydebedrijf: bezinkingsbekkens;
3. DNT/TDA-bedrijf (dinitrotolueen – toluyleendiamine; extractie-neutralisatie);
4. T.D.I.-bedrijf (tolueendiamine) : opconcentrerend van de zwavelzure afvalwaters 1,2 à 2,5 m³/u;
5. HCl-absorptie : HCl-elektrolyse;
6. MDA-bedrijf: (polymere fenylbase) extractie-destillatie;
7. Caprolactam bedrijf : aanzuring en afscheiding organische fase + verbranding;
8. Nitrobenzeenbedrijf: extractie + stripping;
9. Ammoniumsulfaatbedrijf: Ammoniumstripping.

Daarenboven worden in een biologisch afvalwaterzuiveringsstation behandelbare afvalstromen verder gezuiverd.

Regelmatig worden door het Provinciaal Instituut voor Hygiëne te Antwerpen controles uitgevoerd.

De lage pH-waarden die worden vastgesteld zijn te wijten aan de titaandioxyde-afdeling.

Door Bayer-linkeroever wordt een fysicochemische zuivering toegepast, bestaande uit aanzuring, uitvloeking, indikking, neutralisatie, reiniging met actieve kool, kiezelfilters en buffering in een eindverzamelbekken. Het gevormde slib in de indikker wordt ontwaterd over persfilters, waarvan de filterkoek wordt verbrand in een draaibuisoven. Dit procédé geeft een COD-reductie van meer dan 80%.

De Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij heeft na grondig onderzoek van het dossier van de NV Bayer vastgesteld dat geen PCB wordt geproduceerd.

Vraag nr. 140
(zitting 1983-1984)
van 15 maart 1984
van de heer A. LARIDON

Lager secundair zeevisserijonderwijs – Leervak radiotelefonie

In het laatste jaar van de opleiding van het lager secundair zeevisserijonderwijs voorziet men voorlopig tenminste een uurtje radiotelefonie.

Dit vak wordt om begrijpelijke redenen gerangschikt bij de technische leervakken volgens het besluit van de Vlaamse Executieve dd. 28 juli 1983.

Volgens mijn inziens zou het leervak bij voorkeur dienen onderwezen te worden door een leraar in het bezit van het bijzonder getuigschrift voorzien bij koninklijk besluit van 24 september 1963 alsook houder

van het beperkt getuigschrift van radiotelefonist van scheepsstations uitgereikt door de Radio Maritieme Diensten (Regie van Telegrafie en Telefonie) Ministerie van Verkeerswezen bij dewelke houder zijn kunde heeft bewezen in verband met bediening van een toestel en de radioberichtgeving.

Mag ik de geachte Minister vragen of hij met zijn zienswijze akkoord kan gaan?

Antwoord

Ingevolge zijn schriftelijke vraag nr. 140 deel ik het geachte lid mede dat het koninklijk besluit van 24 september 1963 betreffende het getuigschrift van bekwaamheid tot het geven van zeevisserijonderwijs in zijn artikel 1 voorziet dat de houder ervan bekwaam is tot het geven van technische vakken van het zeevisserijonderwijs.

De bijlage II van het bovenvernoemd besluit geeft in 12-radiotelefonie de inhoud van de kennis weer waaraan de kandidaten moeten voldoen.

Gelet op de inhoud van het koninklijk besluit van 24 september 1963 en zijn bijlagen kunnen geen bijkomende eisen gesteld worden om het leervak radiotelefonie te onderwijzen. Niets neemt echter weg dat de leraar die het vak radiotelefonie onderwijst bovendien in het bezit zou zijn van het getuigschrift van radiotelefonist van scheepsstations uitgereikt door de Radio Maritieme Diensten (Regie van Telegrafie en Telefonie) of dit getuigschrift zou behalen en dit om zijn kennis desaangaande te verrijken.

Vraag nr. 172
(zitting 1983-1984)
van 2 mei 1984
van de heer A. LARIDON

Zeevisserijonderwijs – Overgangsregeling personeelsleden

Ik dank u voor uw antwoord op mijn vraag nr. 238 van 3 oktober 1983 waarbij u antwoordt dat niet aan de statutaire toestand zal worden geraakt van de personeelsleden-onderwijzer met het bijzonder getuigschrift van bekwaamheid tot het geven van zeevisserijonderwijs.

Mag ik hieruit besluiten dat voornoemde personeelsleden benoemd vóór 1.9.1983 in het zeevisserijonderwijs terecht alle verworven rechten betreffende verdere bevorderingsmogelijkheid en selectie kunnen laten gelden, zodat voor hen geen beroep moet gedaan worden op uitzonderlijke maatregelen of nieuwe artikelen (17, 19, 20, 24) van het besluit van de Executieve van 28 juli 1983.

In het ander geval zou het invoeren van de nieuwe artikelen voor deze personeelsleden afbreuk worden gedaan aan de verworven rechten, zodat een overgangsmaatregel dringend nodig zou zijn teneinde deze personeelsleden te beschermen in hun rechten op bevordering en selectie welke ze vóór de invoering van het besluit van de Executieve bezaten.

Graag zou ik van de geachte Minister een zeer duidelijk antwoord vernemen of ja dan neen, de onderwijzers met speciaal getuigschrift en benoemd vóór de

invoering van het nieuwe besluit van de Executieve al hun rechten op bevordering en selectie in het zeevisserijonderwijs van de Vlaamse Gemeenschap kunnen blijven behouden, wat volgens mij zeer billijk zou zijn rekening houdende met benoeming, dienstjaren, mogelijkheid tot bevordering vóór 28 juli 1983 en plaatselijke toestand.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat zoals reeds medegedeeld werd op zijn schriftelijke vraag nr. 14 1 het geenszins in mijn bedoeling ligt van de personeelsleden in dienst vóór de inwerkingtreding van het besluit van de Vlaamse Executieve dd. 28 juli 1983 betreffende de bijzondere organisatie van het lager secundair zeevisserijonderwijs in de Vlaamse Gemeenschap, de verworven rechten te miskennen.

Het is duidelijk dat naar het verleden toe, de verworven rechten worden geëerbiedigd.

Naar de toekomst toe zullen de voorwaarden van het besluit van 28 juli 1983 worden toegepast. Toekomstige aanstellingen en benoemingen in selectie- en bevorderingsambten kunnen niet aanzien worden als verworven rechten.

Niettemin moge verwezen worden naar artikel 19 en 24 van het besluit van de Executieve dat zegt dat in uitzonderlijke gevallen en mits gunstig advies van de betrokken inspectie, de Gemeenschapsminister afwijkingen kan toestaan.

Vraag nr. 174
(zitting 1983-1984)
van 2 mei 1984
van de heer A. LARIDON

Zeevisserijonderwijs – Overgangsregeling leerkrachten

Op 28 juli 1983 werd zeer snel een besluit van de Executieve in verband met het zeevisserijonderwijs genomen. Betreffende de inhoud was alles nieuw voor de personeelsleden in dit onderwijs en waren zij helemaal niet op de hoogte (uitgezonderd de directies) van het gebeuren temeer daar alles zeer geheim gehouden werd door de leden van de onderwijscommissies zeevisserijonderwijs.

Als klap op de vuurpijl kwam dan in september het nieuws dat er zelfs in geen enkele overgangsregeling werd voorzien, teneinde alle verworvenheden van het vóór 28.8.1983 benoemd personeel te vrijwaren. De heer Minister meldde reeds dat niets aan de statutaire situatie der benoemde leerkrachten zou veranderen, waarmee ik mij volledig akkoord kan verklaren. Toch wens ik te vragen of de heer Minister het Executievebesluit zeer soepel zou willen toepassen voor alle personeelsleden van het zeevisserijonderwijs welke reeds benoemd waren vóór de invoering ervan. Teninde de werkgelegenheid te vrijwaren, zou het mij tevens aangenaam zijn ook voor de komende schooljaren ten eerste uit te kijken opdat het besluit geen drama's zou veroorzaken wat betreft ambtsverlies en wijziging waar dit niet nodig is.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat het geenszins in mijn bedoeling ligt het besluit van de Vlaamse Executieve dd. 28 juli 1983 betreffende de bijzondere organisatie van het lager secundair zeevisserijonderwijs in de Vlaamse Gemeenschap derwijze toe te passen dat dit voor gevolg zou kunnen hebben dat de werkgelegenheid van bepaalde personeelsleden zou kunnen in het gedrang komen. Evenwel dient rekening gehouden met de geldende normen aangaande de schoolbevolking.

Vraag nr. 279
(zitting 1983-1984)
van 3 september 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Afvallozingen door ziekenhuizen – Stand van zaken per provincie inzake lozingsvergunningen

Ik wens terug te komen op mijn parlementaire vraag nr. 194 van 17.5.1984 nopens de afvallozingen door ziekenhuizen.

Graag ontvang ik een antwoord op de volgende aanvullende vragen.

1. Honderdzesenzestig ziekenhuizen lozen hun afvalwater in oppervlaktewateren. Zijn er daarnaast nog andere ziekenhuizen in het Vlaamse land die op een andere wijze dan het lozen in oppervlaktewateren hun afvalwaters afvoeren?
2. Er werd tot op heden aan zevenendertig ziekenhuizen een lozingsvergunning afgegeven. Houdt zulks in dat al de andere ziekenhuizen niet in regel zijn met de vigerende wetgeving? Kan mij medegedeeld worden :
  - a. van wanneer de laatst afgegeven vergunning dateert?
  - b. sinds wanneer elk van de honderdnegenentwintig (166 – 37) ziekenhuizen haar afvalwater loost in de oppervlaktewateren? Deze gegevens mogen gegroepeerd worden per 5 jaar.
3. Hoeveel controles werden uitgevoerd inzake de naleving van de lozingsvoorwaarden van het afvalwater van ziekenhuizen tijdens de jaren 1982, 1983 en 1984? Deze gegevens opsplitsen per provincie.
4. In welke provincies bevinden zich de zevenendertig ziekenhuizen die met een vergunning lozen en in welke provincies bevinden zich de vijftien ziekenhuizen waarvoor een procedure voor een lozingsvergunning lopende is?

Antwoord

In antwoord op de gestelde vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Bij de beantwoording van de vraag nr. 194 werd vermoedelijk een vergissing begaan bij het ter beschikking stellen van de nodige informatie.

Er blijken in het Vlaamse Gewest slechts 24 ziekenhuizen te zijn die lozen op oppervlaktewater.

Deze ziekenhuizen bevinden zich respectievelijk in het ambtsgebied van de

WZK	1
VWZ-bui tendienst Gent	
VWZ-buitendienst Herentals	6
VWZ-buitendienst Leuven	8
VWZ-buitendienst Mechelen	4

Daarentegen zijn er 187 ziekenhuizen (waaronder polyklinieken, psychiatrische instellingen . . .) die hun afvalwater lozen op riool.

2. Van de ziekenhuizen die nog niet over een lozingsvergunning beschikken zijn er thans nog 36 aanvragen in behandeling.

Een vergunning werd reeds uitgereikt aan 52 instellingen. De laatst afgegeven vergunning werd door de WZK op 3 juni 1980 en door de VWZ op 28 maart 1984 uitgereikt.

3. In het ambtsgebied van de VWZ is er nog niet overgegaan tot een stelselmatige controle van het afvalwater van de ziekenhuizen.

In het ambtsgebied van de WZK daarentegen wordt het enige ziekenhuis dat loost op oppervlaktewater verschillende malen per jaar gecontroleerd. Voor de overige ziekenhuizen gebeurt de controle van het afvalwater stelselmatig.

4. Het aantal ziekenhuizen dat over een vergunning beschikt om te lozen in oppervlaktewater en deze waarvoor momenteel een aanvraag wordt onderzocht bedraagt respectievelijk
in de provincie West-Vlaanderen	25/ 15
Oost-Vlaanderen	161 13
Antwerpen	1/5
Limburg	4/ 2
Brabant	6/ 1

Vraag nr. 292
(zitting 1983-1984)
van 12 september 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Scheikundige industrie te Tessenderlo – Lozingsvergunning VWZ

Ik verneem via het antwoord op mijn parlementaire vraag nr. 23 1 van 9 juli 1984, in verband met de gevolgen en maatregelen inzake afvallozing door de scheikundige industrie in Limburg, dat de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij werd belast met het opstellen van een lozingsvergunning die moet toelaten, binnen bepaalde grenzen, het geheel of een deel van de afvalstroom van de scheikundige bedrijven te Tessenderlo via de collector te lozen.

Wanneer werd de VWZ belast met het opstellen van deze lozingsvergunning en tegen welke tijd verwacht men de toepassing ervan? Kan mij ook meegedeeld worden welke welbepaalde afvalstroom in de collector zal worden toegelaten?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid thans te melden dat de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij in het begin van 1984 werd belast met

het opstellen van de lozingsvergunning voor de firma Tessenderlo Chemie.

De lozingsnormen zijn reeds vastgelegd en de lozingsvergunning zal eerstdaags afgegeven worden. Deze vergunning is slechts geldig voor een periode van één jaar. Bij het verstrijken van deze termijn zullen de definitieve lozingsnormen worden opgelegd.

Alle afvalstromen van de anorganische afdelingen van Tessenderlo Chemie zullen in de collector langsheen het Albert-Kanaal toegelaten worden, mits inachtneming van de lozingsnormen.

Voor wat echter de afvalstromen van de organische productieëenheden van Tessenderlo Chemie betreft, die niet toegelaten worden op de collector, zal aan het bedrijf een lozingsvergunning voor lozen op oppervlaktewater uitgereikt worden, zodat het bedrijf zelf dient in te staan voor de zuivering van zijn afvalwater.

Tessenderlo Chemie is verplicht een rapport over te leggen betreffende de technisch-economische haalbaarheid inzake het reduceren van radioactiviteit en het gehalte aan zware materialen tot verschillende niveaus in het desbetreffende afvalwater.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)

M. GALLE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 21
van 11 januari 1985
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Gemeenten – Uitkering aan kerkfabrieken

Graag vernam ik van de geachte Minister welk bedrag door de gemeenten ten laste genomen werd voor uitkering aan de kerkfabrieken?

Graag dit bedrag per gemeente voor 1983 en 1984.

Voorlopig antwoord

De verzameling van de door het geachte lid gewenste informatie vraagt enig opzoekingswerk.

Zodra dit zal beëindigd zijn zal ik hem de gegevens rechtstreeks toezenden.

P. AKKERMANS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN RUIMTELIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN NATUURBEHOUD

Vraag nr. 59
van 15 januari 1985
van de heer W. PEETERS

Infrastructuurwerken en verkavelingsvergunning – Toepassing artikel 87 Gemeentewet

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op volgende vragen.

1. Of dergelijke verkavelingsvergunning niet van ambtswege vernietigbaar is op basis van artikel 87 van de Gemeentewet als zij de wet schendt en het algemeen belang schaadt?
2. Wat indien tegen het oorspronkelijk bijzonder plan van aanleg, een bouwvergunning verleend wordt voor een pand waardoor de groenzone verminderd wordt tot onder 1/5 van de totale oppervlakte van het domein, hetgeen wettelijk voorzien is in het koninklijk besluit van 23 oktober 1983 houdende regeling van week-end verblijfplaatsen.
3. Wat wanneer het ingetekend plan van dergelijk gebouw voor advies ingediend wordt bij de gemeente en diensten van stedenbouw wanneer de intekening op het plan niet overeenstemt met de inplanting op het domein?
4. In hoeverre en wie kan aansprakelijk worden gesteld voor het indienen van het onjuiste situatieplan?
5. Is de gemeente niet gehouden de plannen te toetsen aan de werkelijkheid door een plaatsbezoek?
6. Wat indien de gemeente gunstig advies verleent ten overstaan van een bouwaanvraag en hierbij niet specifiek onderzoekt of deze strijdig is met de ter zake geldende voorschriften en verordeningen en plannen van aanleg.

Voorlopig antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geacht lid mededelen dat de nodige informatie wordt ingewonnen bij AROL.

Van zohaast me de desbetreffende gegevens worden overgemaakt, zal inhoudelijk op de gestelde vraag kunnen geantwoord worden.

Vraag nr. 60 van 15 januari 1985 van de heer W. PEETERS

Niet-afgewerkte infrastructuurwerken – Geldigheid verkavelingsvergunning

In 1974 luidt een besluit van de Gemeenteraad als volgt :

„ Alle infrastructuurwerken zullen moeten worden aangelegd door de aanvrager. Minstens dient een voldoende provisie te worden gestort in de gemeentekas “.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Wat is de waarde en de geldigheid van een verkavelingsvergunning die werd afgegeven zonder dat de infrastructuurwerken voorzien in de basisakte volledig werden uitgevoerd?
2. In casu is sprake van sportinfrastructuur zoals recreatieweiden, zitbanken, afwatering, wegennet

van 6 meter breedte. Deze voormelde werken zijn niet of gebrekkig uitgevoerd. Is hier sprake van een eigenlijke strafrechtelijke inbreuk, in acht genomen dat het hier een weekendverblijfplaats betreft gereguleerd volgens het koninklijk besluit van oktober 1973.

Voorlopig antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de nodige informatie wordt ingewonnen bij AROL.

Van zohaast me de desbetreffende gegevens worden overgemaakt, zal inhoudelijk op de gestelde vraag kunnen geantwoord worden.

Vraag nr. 61 van 15 januari 1985 van de heer W. PEETERS

Verkavelingsvergunningen – Toepassing artikel 35 van het Landelijk Wetboek

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Wat indien in de bijzondere stedenbouwkundige voorschriften neergelegd opgesteld en goedgekeurd bij het verkavelingsplan en verkavelingsvergunning bepalingen zijn opgenomen betreffende de afscheiding van de diverse percelen door groenzone en deze bepalingen indruisen tegen art. 35 van het Landelijk Wetboek en tegen de plaatselijke gebruiken?
2. Kan dergelijke bepaling gesanctioneerd worden op correctioneel vlak?
3. Wat wanneer de uitrusting van een verkaveling niet volledig is geschied en wanneer toch bij elke koop-verkoop verwezen wordt naar de opgestelde basisakte en reglementen van medeëigendom?
4. Van wanneer begint de verjaring van de hoofdelijke aansprakelijkheid van aannemer van de architect en de houder der verkavelingsvergunning te lopen ten overstaan van nieuwe derde rechtverkrijgenden?
5. Kunnen de nieuwe kopers de vorige perceelnaars aansprakelijk stellen daar deze niet de nodige procedure hebben aangevat vooraleer de verjaringstermijn tegenover de verkavelingshouder verstreken was?

Voorlopig antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de nodige informatie wordt ingewonnen bij AROL.

Van zohaast me de desbetreffende gegevens worden overgemaakt, zal inhoudelijk op de gestelde vraag kunnen geantwoord worden.

J. BUCHMANN
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
HUISVESTING

Vraag nr. 20
van 23 januari 1985
van de heer L. VANHORENBEEK

Aanpassingen van sociale huurprijzen – Herziening

De zogeheten aanpassingen van de sociale huurprijzen tijdens de periode van de jaarwisseling werden door de betrokken huurders als sociaal zwakken binnen onze gemeenschap zeker niet als een Kerst- of Nieuwjaarsgeschenk ervaren.

1. Elk gezin ervaart in regel een kostentoeename tijdens de periode van de jaarwisseling (cf. verzekeringspremies, ...);
2. tonen tal van studies aan als zou de koopkracht – zeker van de zwakkeren – de laatste jaren flink dalen;
3. zou overhaasting bij het berekenen van de inkomsten 1982 niet zelden aanleiding gegeven hebben tot vergissingen, meestal in het nadeel van de huurder;
4. moet de aangewende inkomstennorm 1982 sterk in vraag gesteld worden overwegende:
  - a. de afname van de koopkracht die in 1982 reeds een reëel feit was;
  - b. de officiële devaluatie van de Belgische frank door de nationale Regering;
  - c. hetgeen genoemd wordt de manipulatie van de index door de nationale Regering en het weglaten van een eerste indexaanpassing, begin 1985;
  - d. de samenstelling van de gezinnen – inzonderheid bestaande uit ouderen en bejaarden – waar de inkomsten sedert 1982 kunnen afgenomen zijn ingevolge overlijden van een gezinslid.

Eén en ander lijkt ons bewezen ingevolge het voorlopig intrekken van de toepassing van deze maatregel. Wat niet wijst op een doordacht beleid in deze.

Mogen wij van de geachte Minister een antwoord vernemen op de volgende vragen.

1. Welke studie er aan de basis lag van de uitgevaardigde maatregel?
2. Hoe werd daarbij de afname van de koopkracht ingecalculeerd?
3. Wat werd er voorzien ten aanzien van de huurder, die zijn inkomsten sedert 1982 zag afnemen?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat een onderzoek wordt verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal u later overgemaakt worden.

Vraag nr. 22
van 23 januari 1985
van de heer L. VANHORENBEEK

Sociale woningen – Gemeenschappelijke kosten

Benevens de toch wel ten rechte betwistbare vorm van de huurgeldaanpassingen binnen de sociale huisvesting – maatregel die ondertussen ingetrokken werd – vernemen wij met de regelmaat van de klok klachten van huurders en via de pers over de zogeheten gemeenschappelijke kosten die blijkens deze klachten niet in de hand zouden gehouden worden en soms zouden slaan op ficties.

Dergelijke klachten – wij weten niet in welke mate ze gegrond zijn – betreuren wij omdat het systeem van de sociale huisvesting zelf daardoor op een hellend vlak komt te staan.

Mogen wij van de geachte Minister een antwoord vernemen op de volgende vragen.

1. Welk systeem er werd ontwikkeld om de gemeenschappelijke kosten in de mate van het mogelijke te drukken door een spaarzaam beleid?
2. Of het juist is dat bijvoorbeeld te Leuven huurders opdraaien voor gemeenschappelijke kosten voor niet bestaande voorzieningen zoals deze inzake t.v.-infrastructuur of huisbewaarder?
3. Volgens welk systeem toestanden gesuggereerd onder sub 2 – zelfs indien ze zich (nog) niet voordeden – kunnen voorkomen worden?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat een onderzoek wordt verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal u later overgemaakt worden.

J. LENSENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEF-
MILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 27
van 21 november 1984
van de heer J. DE MOL

Bacteriologische vervuiling van het spaarbekken te Nieuwpoort – Maatregelen

Het spaarbekken van Nieuwpoort is een recreatieoord voor watersporters. BLOSO leidt er onder andere plankzeilers op. In de zomer wordt er ook veel gezwommen.

Nochtans zou het spaarbekken vervuild worden door sluikstortingen en bacteriologisch besmet door rondrijvende krenten.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Wordt het water van het spaarbekken van Nieuwpoort regelmatig gecontroleerd op bacteriologische vervuiling? Zo ja, met welke frequentie wor-

1. Door welke instantie wordt het afvalwater van de Metallurgie gecontroleerd? Welke resultaten gaven de laatste metingen i.v.m. vervuiling door zware metalen?
2. Loost de Metallurgie inderdaad afvalwater met zware metalen in de Dommel? Indien dit zo is, waarom grijpt de Minister dan niet in om de wetgeving ter zake te doen naleven?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 41 van 5 december 1984 van de heer E. BALDEWIJNS

Koninklijk Conservatorium te Brussel – Aanstelling leraar altviool

In de afdeling altviool van het Koninklijk Conservatorium te Brussel werd na de pensionering van de titularis een tijdelijk leraar in dienst genomen op 1 januari 1980. In april van datzelfde jaar werd dit ambt vacant verklaard. De tijdelijke titularis, alhoewel voorgesteld door de directie, voldeed niet aan alle voorwaarden. Er werd derhalve overgegaan tot een andere aanstelling. In de loop van het jaar 1980-1981 ucrd evenwel de eerste interimaris opnieuw aangesteld maar dan als tweede leraar altviool omdat de klasbevolking gestegen was.

Graag zou ik dan ook omtrent deze aangelegenheid een verklaring krijgen hoe het mogelijk was dat in deze instelling de leerlingen voor altviool in zo grote getale toegenomen waren en of dit eventueel gepaard ging met een gelijktijdig volgen van een andere cursus. Tevens zou ik willen vernemen hoe men deze leerlingen over de twee leraars altviool verdeeld had.

Opvallend was eveneens dat voor het schooljaar 1981-1982 de Minister besliste geen tweede leraar meer aan te stellen. Dit zou dan ook moeten geleid hebben tot het in functie houden van deze interimaris die aan alle voorwaarden voldeed. Dit bleek evenwel niet het geval te zijn en graag zou ik dan ook de Minister verzoeken mij enige motivering te geven waarom hij de aanstelling van de eerste interimaris, die niet aan de voorwaarden voldeed, voor de periode van 1 oktober 1981 tot 30 juni 1982 geregulariseerd heeft. Het is immers zo dat ondanks de regelmatige bezwaren en de ongunstige adviezen deze aanstelling telkens gebeurt.

Wat de vacatures in 1984 betreft, bleek het zo te zijn dat de functie van leraar altviool toch op de lijst opgenomen werd door de geachte Gemeenschapsminister van Onderwijs. Dit maakte het mogelijk dat de eerste interimaris, die niet aan alle voorwaarden voldeed maar inmiddels een vrijstelling van nationaliteit bekomen had, toch met ingang van 1 september 1984 tot de stage werd toegelaten.

Ik zou dan ook graag vernemen welk gevolg hiervan de eerst in orde zijnde vervanger toebedeeld werd.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 44 van 5 december 1984 van de heer F. GEYSELINGS

Stortplaatsen voor pyrietasse in het Vlaamse Gewest – Stand van zaken

Naar aanleiding van een stortschandaal, waarbij sprake is van pyrietasse, wens ik de volgende vragen te stellen.

1. Welke bedrijven in het Vlaamse Gewest produceren pyrietasse en/of ijzeroxyde-asse?
2. Waar bevinden zich in het Vlaamse Gewest de stortplaatsen waarop pyrietasse en/of ijzeroxyde-asse afkomstig van pyrieterts wordt gestort en welke bedrijven maken hiervan gebruik?
3. Worden er ook pyrietasse en/of ijzeroxyde-asse afkomstig van pyrieterts gestort op vuilnisbelten waar ook andere industriële afvalstoffen worden gestort? Zo ja, waar bevinden zich deze stortplaatsen en welke producenten van pyrietasse en/of ijzeroxyde-asse maken hiervan gebruik?
4. Worden vanuit het buitenland pyrietasse en/of ijzeroxyde-asse afkomstig van pyrieterts in het Vlaamse Gewest ingevoerd? Zo ja, met welke bestemming en doeleinden?
5. Voor welke stortplaatsen werd in 1982, 1983 en 1984 een aanvraag ingediend voor het storten van pyriet- en/of ijzeroxyde-asse, afkomstig van pyrieterts? Over welke storthoeveelheden en tijdsduur van storten ging het hier? In welke gevallen werd wel en voor welke gevallen werd geen stortvergunning afgegeven?

Ingeval van weigering van de exploitatievergunning verneem ik graag de reden hiervan?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 53 van 11 december 1984 van mevrouw O. LEFEBER

Bayer-Antwerpen – Veiligheidsmaatregelen in fabriek en omgeving bij produktie en opslaan methyloxyanaat

Na het ongeval, dat tot schrijnende toestanden leidde in Bhopal India, worden wij ervan in kennis gesteld dat dergelijk gevaarlijk en giftig produkt zich ook in ons land bevindt.

Methylisocyanaat, wordt geproduceerd bij Bayer op de Linker-Oever te Antwerpen. Dit produkt zou een maximale produktiecapaciteit hebben van 1000 ton per jaar. Er zou bij Bayer echter een ander procédé bestaan dan in India, en ongevallen zouden „ totaal” uitgesloten zijn.

Opgeslagen in tanks bij een temperatuur van – 5 tot – 8 °C, zijn volgens Bayer Antwerpen alle „veiligheidsvoorzieningen” rond de fabriek volledig optimaal. Er zijn nog nooit moeilijkheden geweest sinds de Tribunilfabriek in 1975 startte; het personeel is zeer goed opgeleid en alle veiligheidsvoorzieningen zouden een bestendige controle garanderen.

Men beweert dat ongelukken uitgesloten zijn, maar niemand is onfeilbaar en aan gelijk welk materieel kan er iets mislopen.

Ik maak me ongerust dat dergelijke ramp zou kunnen gebeuren bij Bayer Antwerpen, een vestiging in de onmiddellijke omgeving van een stad met een half miljoen inwoners, en met alle gevolgen die daaruit zouden kunnen voortvloeien voor haar bevolking en deze van de omliggende gemeenten.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Wordt er bij het afgeven van uitbatingsvergunningen voldoende aandacht besteed aan de chemische stoffen die er worden geproduceerd?
2. Is er voorafgaandelijk een grondig onderzoek naar het gifgehalte van het produkt?
3. Is er nadien nog regelmatig controle?
4. Zijn er voldoende inspecteurs om alle bedrijven grondig te controleren?
5. Zijn, buiten de hulpdiensten van het bedrijf, de brandweerdiensten van de dichtst bijzijnde posten, eveneens op de hoogte van de produkten, vervaardigd of opgeslagen in deze fabrieken, en het gevaar van de bestrijding ervan?
6. Is het verantwoord dat dergelijke bedrijven met uiterst gevaarlijke en giftige produkten, zich mogen vestigen zo kort bij een dichtbevolkte stad en haar omliggende gemeenten?
7. Zijn de op dit ogenblik bestaande rampenplannen voldoende uitgewerkt om de bevolking, bij dergelijke ongevallen snel en efficiënt te kunnen helpen en inlichten?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANT, WOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)

G. GEENS

VOorzitter van de Vlaamse Executieve

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 17

van 28 november 1984

van de heer H. SUYKERBUYK

Huurovereenkomsten afgesloten door Gemeenschappen en Gewesten – Samenwerking met Regie der Gebouwen

In 1979 werd beslist dat de Regie der Gebouwen een nationale dienst blijft, waarop Gewesten en Gemeenschappen beroep kunnen doen, onder meer voor het afsluiten van huurovereenkomsten betreffende gebouwen of eigendommen in het algemeen.

Anderzijds zijn Gewesten en Gemeenschappen, volgens de wet van 8.8.1980 gemachtigd om zelf huurovereenkomsten af te sluiten.

Mag ik vernemen of de Executieve deze taken zelfstandig afhandelt, dan wel de Nationale Regie der Gebouwen nog opdrachten heeft.

Is er een regel, volgens dewelke men huurovereenkomsten nu eens zelfstandig, dan via de Regie der Gebouwen afsluit.

Indien de Regie der Gebouwen nog opdrachten worden gegeven, worden dan door deze dienst onkosten aangerekend en zo ja, hoeveel?

Vraag nr. 21

van 20 december 1984

van de heer T. KELCHTERMANS

Ford- Werke AG te Genk – Nieuwe investeringen

De Vlaamse Regering heeft woensdag 14 november jl. haar goedkeuring gehecht aan overheidssteun voor het 10 miljard-investeringsprogramma van Ford Werke te Genk. In se is deze investering in Limburg zeer welkom, maar bij het personeel bestaat er toch een belangrijke ongerustheid omtrent hun werkzekerheid. Zij vrezen dat door deze investering de produktie nog meer geautomatiseerd en gerobotiseerd zal worden en zij hun job zullen dienen te ruimen. Immers, momenteel wordt het personeel er massaal toe aangespoord een „gouden handdruk” te aanvaarden.

Derhalve vernam ik van de geachte Minister gaarne omstandig antwoord op de volgende vragen.

1. Hoeveel bedraagt de overheidstussenkomst voor deze investering?
2. Welke voorwaarden werden er aan deze tussenkomst verbonden?
3. Bevordert de Vlaamse Regering door soortgelijke tussenkomsten niet de afbouw van arbeidsplaatsen door het automatiserings- en robotiseringsproces te stimuleren?

4. Waarvoor is dit investeringspakket concreet bestemd?

K. POMA
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 43
van 29 november 1984 1984
van de heer A DE BEUL

Gewetensbezwaarden werkzaam in de sociaal-culturele sector – Besparingsmaatregelen

Een aantal sociaal-culturele en jongerenorganisaties maken zich zorgen over de plannen van Minister Gol om geen gewetensbezwaarden meer toe te wijzen aan de sociaal-culturele sector.

Bovenop de budgettaire crisisbesparingen waarvan de sociaal-culturele sector nu reeds het slachtoffer is, zou het niet meer toekennen van gewetensbezwaarden in het kader van de burgerdienst andermaal een zware slag zijn voor deze sector.

Mijn vraag is dan ook of de Minister bij zijn collega in de nationale Regering gaat aandringen opdat deze op zijn funeste plannen zou terugkomen.

Vraag nr. 60
van 12 december 1984
van de heer L. VANVELTHOVEN

BRT – Publiciteit op het scherm

Tot verwondering van vele kijkers wordt gedurende bepaalde sportmanifestaties nogal kwistig publiciteit op het scherm gebracht. Het betreft hier bijvoorbeeld het ECC-Tennistornooi en de Hard Cross, in het Antwerps Sportpaleis georganiseerd.

De overvloed aan publiciteit is des te ergerlijk, omdat kleine organisatoren zeer dikwijls geplaagd worden door onzinnige BRT-eisen om aangebrachte publiciteit te verwijderen.

Bovendien is het algemeen geweten dat de aanwezigheid van de TV het aantrekken van sponsors en de bedragen die worden gespendeerd ten zeerste beïnvloedt. Vandaar dat inrichters de aanwezigheid van de BRT aanwenden om hogere bedragen inzake sponsoring te verkrijgen.

In verband met deze problematiek zou ik graag antwoord bekomen op volgende vragen.

1. Welke zijn de globale kosten, uitgespreid naar personeel, materieel, verplaatsingen e.a. verbonden aan de BRT-TV-activiteiten enerzijds gedurende het totale EEC-tornooi en anderzijds gedurende de Hard Cross?
2. Welke inkomsten of vergoedingen verwierf de BRT-TV voor bovenvermelde activiteiten vanwege de organisatoren, sponsors e.d.?
3. Welke zijn de reglementaire beschikkingen inzake publiciteit die inzake deze organisaties gelden? Welke beschikkingen gelden voor andere sportmanifestaties?

Vraag nr. 70
van 19 december 1984
van de heer D. VERVAET

Vlaamse verenigingen te Koekelberg – Behuizing

Vier jaar geleden stelde de vzw Trefcentra samen met de Sociaal-Culturele Raad van Koekelberg de huizen aan de Vrijheidslaan 29-3 1 ter beschikking van de bibliotheek, de jongerenwerking en de verenigingen.

Deze gebouwen zijn door de tand des tijds in verval geraakt, zelfs zo erg dat er permanent gevaar heerst. Herstellingswerken zijn overbodig omdat de woningen van de Ufsal waarschijnlijk voor afbraak bestemd zijn.

Mijn vragen hierbij zijn:

1. waar moeten de verenigingen, die nu gevestigd zijn in de Vrijheidslaan, heen als zij omwille van veiligheidsredenen genoodzaakt zijn hun huidige gebouwen te ontruimen?
2. Er werd een aanvraag ingediend bij het Ministerie van Cultuur om het huis van de gewezen burgemeester van Koekelberg, op de hoek van de Panthéon- en Vrijheidslaan te kopen, zodat de verenigingen zich daar zouden kunnen gaan vestigen. Deze aanvraag werd geweigerd door gebrek aan geld.

Kan men voor deze aankoop echt geen geld vrijmaken of blijven de Vlaamse Koekelbergse verenigingen letterlijk en figuurlijk in de kou staan?

Vraag nr. 71
van 19 december 1984
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Gemeentelijke sporthal te Zemst – Subsidiëring

Momenteel bestaan er te Zemst (fusie Zemst) 2 sporthallen + 1 privaat sportcentrum.

Het gemeentebestuur heeft het nodig geacht een derde sporthal te moeten bijbouwen (aantal inwoners ± 17.000).

De subsidies hiervoor zijn, door tussenkomst van de heer Minister, vóór de vervaldag aan de gemeente toegekend. Een nota van Minister Geens voorzag een algemene stop van dit soort investeringen.

Klap op de vuurpijl is wel dat in deze nieuwe sporthal dezelfde activiteiten aangekondigd worden als in de nabije en bestaande privé-onderneming.

Graag vernam ik van de geachte Minister wat er aan de grondslag lag van de subsidiëring van deze overbodige gemeentelijke sporthal.

Vraag nr. 74
van 27 december 1984
van de heer J. VALKENIERS

Europees Jaar van de Muziek – Bezuinigingsmaatregelen

Voor het Europees Jaar van de Muziek stelt Vlaanderen slechts 2 miljoen ter beschikking. Dit is nogal wat

lager dan de door de Minister op 3 oktober 1984 vooropgestelde 22 miljoen. Honderden projecten, opgezet in het kader van dit Jaar van de Muziek, komen hierdoor op de helling te staan.

Graag vernam ik waarom tot deze drastische vermindering werd besloten? Hoe denkt de Minister de manifestaties in het kader van het Europees Jaar van de Muziek te bekostigen, als men bedenkt dat Wallonië 10 maal meer voorziet, terwijl Nederland zelfs 90 miljoen voorziet?

Vraag nr. 77
van 7 januari 1985
van de heer **1. VAN BELLE**

BRT- TV-journaal – Objectiviteit

In de loop van de maand december organiseerden een aantal koepelorganisaties, voor beleidsvoorbereidend overleg in de sector van het sociaal-cultureel werk voor volwassenen, hun landelijke bijeenkomst, zoals bepaald in het decreet van 2 januari 1976.

Het is mij opgevallen dat sommige van deze congressen uitgebreid aan bod kwamen op het BRT-televisiejournaal, terwijl andere totaal werden doodgezwegen.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister dan ook op welke criteria de BRT-bestuursdirectie Informatie zich steunt, en in hoeverre deze conform zijn aan het principe van de strenge objectiviteit, zoals die is voorgeschreven in artikel 23, paragraaf 1 van het BRT-decreet van 28 december 1979.

Vraag nr. 78
van 7 januari 1985
van de heer **0. VAN OOTEGHEM**

Studio voor Vlaamse kunstenaars in Parijs – Oprichting

Naar verluidt stelt de Vlaamse Regering in Parijs een studio ter beschikking van Vlaamse kunstenaars.

Graag had ik een antwoord op volgende vragen.

1. Werd die studio gehuurd of aangekocht?
2. Huurprijs per jaar of aankoopprijs?
3. Kosten voor meubilering en ingebruikname?
4. Jaarlijkse onderhoudskosten?
5. Jaarlijkse kosten voor verbruik : verwarming, elektriciteit, gas, telefoon edm.?
6. Aan welke criteria moet een kunstenaar voldoen om van die studio gebruik te mogen maken?
7. Hoe moet hij of zij, zijn of haar kandidatuur stellen?
8. Wie selecteert de kandidaten en volgens welke prioriteiten?
9. Wat is het aandeel van de kunstenaar in de kostprijs van die studio?

10. Hoeveel en welke personen mogen de kunstenaar vergezellen?

11. Maximum toegelaten verblijfsduur per aanvrager?

Aangezien enkele kandidaten graag van de geboden faciliteiten gebruik zouden maken, zou de geachte Minister mij tot dank verplichten door mij spoedig de gevraagde inlichtingen te willen bezorgen.

M. GALLE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN-
LANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 16
van 17 december 1984
van de heer **L. VANHORENBEEK**

Gesubsidieerde werken arrondissement Leuven – Betoelaging in 1983 en 1984

Graag vernam ik van de geachte Minister voor welke openbare werken door zijn departement een principiële of vaste belofte van toelage werd verleend voor het arrondissement Leuven in 1983 en 1984.

Indien het mogelijk zou zijn, gerangschikt per gemeente met opgave van de aard der werken, de globale kostprijs en de toelagen.

Voor welke werken zijn er momenteel nog aanvragen in behandeling?

R. STEYAERT
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN GEZIN EN
WELZIJNSZORG

Vraag nr. 3
van 22 oktober 1984
van de heer **J. GABRIELS**

Sexuele kindermishandeling in Vlaanderen – Maatregelen

Het probleem van sexuele kindermishandeling is in Vlaanderen qua omvang nog te weinig bekend. Het aantal initiatieven, die er bestaan, is beperkt.

In Nederland bestaat op dit vlak het systeem van de vertrouwensarts die ten aanzien van dit probleem een centrale rol speelt.

Op het vlak van welzijnszorg is het van belang dat ten aanzien van deze problemen er een minimale structuur moet aanwezig zijn, die de mogelijkheid geeft om op deze problemen in te spelen.

Graag had ik van de geachte Minister het volgende vernomen.

1. Welke specifieke opvangstructuren bestaan er in Vlaanderen voor het signaleren en verder doorverwijzen cq. behandelen van sexuele kindermishandeling?
2. Welke kredieten zijn er tot op heden voorzien om aan dit probleem de nodige aandacht te geven?
3. Welke standpunten neemt uw departement ter zake in?

J. LENSSSENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEF-
MILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 55
van 17 december 1984
van de heer L. VAN HORENBEEK

Kleinschalige waterzuiveringsstations in het Hageland
- Resultaten onderzoek project

Naar verluidt wordt in uw opdracht momenteel een studie uitgevoerd over alle mogelijke technieken om in landelijke gebieden, zoals het Hageland, in plaats van de klassieke waterzuiveringsstations en dure collectoren, kleinschalige waterzuiveringsprojecten te installeren.

Daar het geïntegreerd waterbeheer een impact op de gehele watercyclus veronderstelt, kunnen dergelijke ingrepen de momenteel geplande normalisatiewerken in het Hageland in een gans ander daglicht stellen.

Graag vernam ik van de geachte Minister hoever hogergenoemde studie reeds gevorderd is. En, of er reeds een eerste conclusie kan getrokken worden in verband met de installatie van kleinschalige waterzuiveringsprojecten.

Vraag nr. 56
van 17 december 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Herselt - Exploatievergunning voor storten van tharsis-pyrietasse

Ik verneem dat de Bestendige Deputatie van de provincie Antwerpen op 30 september 1983 weigerde een exploitatievergunning af te leveren voor het storten van ca. 130.000 ton tharsis-pyrietasse in de kleiputten te Herselt.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Wat is de preciese reden van de weigering van de Bestendige Deputatie van Antwerpen voor het storten van tharsis-pyrietasse in de kleiputten van Herstelt?
2. Waarom werd de geweigerde afval van Herselt toegelaten op het Remo-stort te Houthalen-Helchteren, vlakbij een waterwinningsgebied?

Vraag nr. 57
van 17 december 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Malle- Zoersel - Openbaar onderzoek bij vestiging scheikundige opslagplaats door Union Carbide en maatregelen

Andermaal werd de wereld geconfronteerd met een milieuramp, en dan nog wel de ergste ooit gebeurd: duizenden doden en ca. 200.000 mensen werden door

chemische produkten min of meer ernstig getroffen. Het leed dat de firma Union Carbide de omwonenden heeft toegebracht is met geen pen te beschrijven en kan met geen geld betaald worden.

Het is evident dat zulke gebeurtenissen niet alleen de scheikundige wereld opschrikt maar ook de publieke opinie. De scheikundige nijverheid wordt steeds meer met argwaan bekeken. Zo ook te Malle in de Antwerpse Kempen, waar de milieuvereniging „Red de Voorkempen” zich hardnekkig verzet tegen de vestiging van een scheikundige afdeling die de Amerikaanse multinational Union Carbide op de grens met Zoersel wil gaan exploiteren.

Graag ontvang ik een antwoord op de volgende vragen.

1. Bij welke instantie en wanneer werd de aanvraag voor de vestiging van een scheikundige opslagplaats te Malle ingediend?
2. Wanneer vond het openbaar onderzoek plaats?
3. Hoeveel bezwaren werden er ingediend en van wie waren ze afkomstig?
4. Welk advies werd verstrekt door het lokaal en provinciaal bestuur?
5. Over welke chemische stoffen gaat het en voor welke doeleinden worden ze aangewend?
6. Waar worden de aldaar opgeslagen produkten gefabriceerd?

Vraag nr. 58
van 17 december 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Phillips- Petroleum - Controles en overheidsmaatregelen

Niettegenstaande een „ strenge” exploitatievergunning en herhaalde controles vanwege de overheid bij Phillips-Petroleum ontstaat er toch herhaaldelijk milieuhinder in de gemeente Tessenderlo. Telkens ligt de oorzaak van de milieuhinder aan een of ander defect of menselijk falen.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Hoeveel defecten aan de instelling van Phillips Petroleum hebben zich voorgedaan sinds het starten van dit bedrijf en die milieuhinder hebben veroorzaakt?
2. Hoeveel van deze defecten waren te wijten aan:
  - a. menselijk falen ;
  - b. technische oorzaken (breuk, e.a.)?
3. Welke hinderlijke stoffen werden telkens in de lucht gemeten?
4. Hebben deze technische en menselijke fouten geleid tot verstrenging van de exploitatievergunning? Zo ja, welke maatregelen werden door de overheid opgelegd?

Vraag nr. 59
van 17 december 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Klasse I- en II-stortplaatsen – Watermonsters

Overeenkomstig het besluit van de Vlaamse Executieve neemt de Afvalstoffenmaatschappij op klasse I- en II-stortplaatsen halfjaarlijks watermonsters en worden deze stalen geanalyseerd.

Kan de Minister mij de data van de genomen watermonsters mededelen en de resultaten ervan voor de stortplaatsen :

- Hooge Maey te Antwerpen;
- het Remo-stort te Houthalen-Helchteren;
- de inmiddels gesloten stortplaats te Kruishoutem (Meirestraat)?

Vraag nr. 60
van 17 december 1984
van de heer G. BEERDEN

Middenstandsopleiding – Erkennung accountantsopleiding

Naar ik verneem zouden er geruchten zijn dat de accountantsopleiding niet meer erkend zou worden binnen de middenstandsopleiding. Zoals u weet bestaat dit op dit ogenblik wel binnen het Centrum voor Middenstandsopleiding o.a. te Hasselt.

Is dit zo?

Zo ja, welke zijn de beweegredenen en criteria hier toe?

Zo neen, zou het dan niet goed zijn hierover duidelijkheid te geven zodat de vrees wordt weggenomen?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve. Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid.

Vraag nr. 61
van 17 december 1984
van de heer J. DE MOL

Baggerwerken in de Scheide – Bescherming „Verdronken land van Saeftinghe” en aanwending Scheldeslib

België wil dat de Westerschelde wordt uitgebaggerd tot 48 voet zodat schepen van die diepgang onder alle omstandigheden de Zandvlietsluis bij Antwerpen kunnen bereiken vanuit de Noordzee. Door verder uit te baggeren zullen de wanden van de rivier inkalven. Door de verdieping zal de stroomsnelheid toenemen en daarmee de afschurende werking van het water. Zandplaten als het Verdronken land van Saeftinghe dreigen dan verschillende hectaren in de Schelde te zien verdwijnen. Een ander probleem is het extra baggermateriaal dat men bij verdieping naar boven haalt. De bodem van de Schelde blijkt zo vervuild te zijn met giftig afval dat men dit materiaal niet opnieuw in de Schelde kan dumpen.

1. Is er reeds een studie gemaakt van de invloeden van verder uitbaggeren van de Schelde op de rivierwanden en zandplaten als het Verdronken land van Saeftinghe?

Zo ja, welke resultaten gaf deze studie? Op welke manier kan het Verdronken land van Saeftinghe beschermd worden tegen wegspoeling door de Schelde?

2. Op welke manier wordt het baggerslib uit de Schelde op dit moment gedumpt? Komt dit slib nog voor een of ander vorm van recyclage in aanmerking?

3. Op welke manier zal het Scheldeslib dat bovengehaald wordt bij de verdere uitdieping tot 48 voet gedumpt of gerecycleerd kunnen worden zonder zware gevolgen voor het milieu?

Vraag nr. 62
van 17 december 1984 .
van de heer J. DE MOL

Dumping titaandioxyde-afval in de Schelde – Lozingsvergunning en controle naleving exploitatievoorwaarden

Titaandioxyde-afval bestaat uit met zware metalen vervuild zwavelzuur. In België produceren het Antwerpse bedrijf Bayer en de Gentse firma NL Chemicals titaandioxyde. Beide bedrijven dumpen hun afval met speciaal daarvoor gebouwde schepen in de Westerschelde. Bayer dumpst per jaar 300.000 ton titaandioxyde-afval in de Schelde en de NL Chemicals 450.000 ton.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hebben deze bedrijven een lozingsvergunning voor het dumpen van titaandioxyde-afval in de Schelde?

indien ja, wanneer en door wie werd deze vergunning afgegeven?

2. Welke voorwaarden staan in deze vergunning vermeld?

3. Welke controle wordt uitgeoefend op de naleving van deze voorwaarden?

Vraag nr. 63
van 18 december 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Vliegassort te Maasmechelen – Uitbatingsvoorwaarden stortvergunning

Ik wens terug te komen op mijn parlementaire vraag nr. 302 van 20.9.1984 waarin ik wees op het gevaar van het vliegassort te Maasmechelen voor de aanpalende waterwinning „ Het Greven”.

Niettegenstaande het ongunstig advies van de Nationale Maatschappij der Waterleidingen wordt, om de continuïteit van een vliegassort producerend bedrijf niet in het gedrang te brengen, verder vliegassort gestort. Niettegenstaande de kwaliteit van het grondwater steeds maar verslechtert, krijgen economische belan-

gen bij de overheid nog steeds voorrang op gezondheidsbelangen.

Kan mij geantwoord worden op de volgende vragen.

1. De huidige stortplaats voor vliegias te Maasmechelen heeft nog slechts een beperkte capaciteit, maw het is bijna volgestort. Er bestaat nochtans een ongunstig advies van de Nationale Maatschappij der Waterleidingen. Wanneer werd hiervoor een vergunning verleend en waarom werd in deze vergunning voorheen geen rekening gehouden met verstrengde exploitatievoorwaarden?
2. Het decreet van 24.1.1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer schrijft voor dat de Vlaamse Executieve in de waterwinningsgebieden en beschermingszones het vervoeren, opslaan, deponeren, afvoeren, bedelven, storten, direct of indirect lozen en uitstrooien van stoffen die het grondwater kunnen verontreinigen kan verbieden, reglementeren of aan een vergunning onderwerpen.

In de kwestieuze vergunning werden de nodige uitbatingsvoorwaarden opgenomen. Welke zijn deze?

Vraag nr. 64
van 18 december 1984
van de heer A. DENYS

Stortplaatsen voor stockage van groenafval – Vergunning

Verschillende gemeentebesturen hebben sinds geruime tijd initiatieven genomen tot verwerking van tuinafval en snoeihout afkomstig van gemeentelijke aanplantingen en particulieren.

De reden van deze selectieve verwerking spruit voort uit de bekommernis om het sluikestorten tegen te gaan, en het weren van snoeihout en grasmaaisel uit het huishoudelijk afval, omdat deze bij verbranding een lage calorische waarde hebben.

Dit soort afval is echter een goedkoop en milieuvriendelijk organisch bemestings- en bodemverbeteringsmiddel. Om dit groenafval op een behoorlijke wijze te composteren, moeten de gemeenten echter over stortplaatsen beschikken waar dit groenafval kan gestockeerd worden.

Gezien echter de vergunning voor stortplaatsen systematisch geweigerd wordt, had ik graag van de geachte Gemeenschapsminister vernomen of hij voor dergelijke stortplaatsen geen uitzondering kan maken en deze wel vergunnen?

Vraag nr. 65
van 19 december 1984
van de heer 1. VAN BELLE

Vestiging industrieel stort in Evergem – Stand van zaken

Naar ik verneem bestaan er plannen om in Evergem, meer bepaald in het gebied „De Grote Nest” (tussen Doornzele en Kerkbrugge), over te gaan tot de aanleg van een industrieel stort.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Of dienaangaande reeds een beslissing getroffen werd?
2. Wat door OVAM verstaan wordt onder „industriële stort” en om welke afvalproducten het hier gaat?
3. Welke oppervlakte dit stort in beslag zal nemen en of er dienaangaande onteigeningen dienen uitgevoerd te worden?
4. Of er geen mogelijk nadelige milieuhinder kan ontstaan voor de omwonenden? Zo ja, welke maatregelen er zullen getroffen worden?
5. Ware het niet wenselijk dat de stortplaats zou aangelegd worden aan de overzijde van het Zeekanaal Gent-Terneuzen in de omgeving van Sidmar?

Werd die mogelijkheid reeds in overweging genomen?

Vraag nr. 66
van 20 december 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Afvalverwerkingsbedrijf NV Halterman te Beveren – Bestemming residus cu controle

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Welke residus produceert de NV Halterman te Beveren?
2. Welke bestemming wordt aan deze afval gegeven? Welke eliminatiesystemen zijn er van toepassing?
3. Door wie gebeurt de controle?
4. Van wanneer dateert aldaar de laatst uitgevoerde controle?
Met welke resultaten?
5. Wie of wat wordt door de bevoegde overheid gecontroleerd?

Vraag nr. 67
van 20 december 1984
van de heer T. KELCHTERMANS

Afvalfirma LOP te Genk – Illegale giflozingen

Volgens bepaalde krantenberichten zou de afvalfirma LOP illegaal afvalolie lozen in een decanteerput nabij het Albertkanaal te Genk.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister omstandig antwoord op de volgende vragen.

1. In hoeverre kan de Minister hogervermelde informatie bevestigen?
2. Welke acties werden reeds genomen om hieraan een einde te stellen?
3. Is het waar dat deze afvalolie gevaarlijke PCB's bevat die kankerverwekkend zijn? Werd het drinkwater hierdoor niet aangetast?

4. Is de personeelsbezetting van OVAM-Limburg wel toereikend om tegen zulke illegale acties efficiënt op te treden?

Vraag nr. 68
van 20 december 1984
van de heer T. KELCHTERMANS

Kunstonderwijs – Gebruik van gevaarlijke produkti

In heel wat scholen voor kunstonderwijs wordt er in de ateliers kwistig omgesprongen met allerhande scheikundige stoffen, vaste en vloeibare, nuttig en nodig bij de opleiding van leerlingen en studenten, en verwerkt in diverse grondstoffen.

De leerkrachten hebben geen of onvoldoende opleiding genoten omtrent de gevaren, verbonden aan het gebruik van dergelijke producten.

Gezondheidsklachten zijn hier vaak het gevolg van met in sommige gevallen, naar ik verneem, zelfs een blijvende arbeidsongeschiktheid.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister omstandig antwoord op de volgende vragen.

1. In welke mate kan hij hogervermelde informatie bevestigen?
2. Stelt men in het kunstonderwijs een hoger ziekteverzuim vast dan in de andere onderwijsinstellingen? Zo ja, in welke mate?
3. Welke reglementering inzake veiligheid en hygiëne is hierop van toepassing? Hoe wordt de naleving ervan gecontroleerd? Werden er in het recente verleden ter zake overtredingen vastgesteld en in voorkomend geval welke?
4. Welke instanties kunnen aansprakelijk worden in geval van blijvende arbeidsongeschiktheid? Hoe verloopt de schaderegeling?
5. Welke maatregelen heeft de Minister uitgewerkt om ter zake een grotere veiligheid te bewerkstelligen?

Vraag nr. 69
van 20 december 1984
van de heer T. KELCHTERMANS

Muziekonderwijs – Stand van zaken

Volgens mijn informatie zouden er in het Vlaamse kunstonderwijs circa 8.500 leerlingen op de wachtlijsten voor „individueel” onderricht staan. Volgens insiders is dit o.m. te wijten aan de blokkering in 1983 van het lesurenpakket per week en per school op het peil van het schooljaar 1981-1982.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister omstandig antwoord op de volgende vragen.

1. Hoeveel kandidaat-leerlingen staan er momenteel per provincie op de wachtlijsten van de Vlaamse muziekacademies en muziekscholen?
2. Om welke redenen werd in 1983 het lesurenpakket geblokkeerd?

3. Is de kritiek gerechtvaardigd dat de blokke van de lesuren geen rekening zou houden met expansieve of regressieve scholen? Zo neen, welke redenen?

4. Treedt er door het huidige beleid geen verotring van de schoolbevolking op, aangezien mers de allerjongste (nieuwe) leerlingen op wachtlijsten worden gezet?

5. Zou een deblokkering van het lesurenpakket de werkloosheid bij de leerkrachten in muziekonderwijs – die volgens onze inform voor het eerst sedert WO II substantieel is –]nen opslorpen? Zo neen, om welke redenen?

6. Wordt door het huidige beleid geen heroplc van het niet te controleren en commerciële zw muziekonderwijsnet gestimuleerd? Zo neen, welke redenen?

7. Heeft het cumulverbod wel zin in het muzie derwijs? Ontstaat hierdoor niet het risico op kwaliteitsverlaging? Uit hoofde van het feit „orkest”-musici niet meer mogen cumule vinden de muziekscholen voor bepaalde in menten doodeenvoudig geen leerkrachten mc

Vraag nr. 70
van 7 januari 1985
van de heer J. DESSEYN

Zuivering Kanaal Nieuwpoort- Veurne – Vaste be va n toelage

De uiterst zorgwekkende toestand van het k; Nieuwpoort-Veurne is ons allen wel bekend. De vuiling is dermate groot dat u prioriteit hebt geg aan de behandeling van de WZK-dossiers, zoda reële uitvoering binnen afzienbare tijd mog wordt.

De subsidiebeloften zijn er; de aanbestedingen ben plaats gevonden. Voor de verwerking va afvalwaters in de sector Westende-Middelkerke de collectoren aangelegd. De dubbele persleiding uitvoering en het bouwen van de pompinstallat Middelkerke mag binnenkort verwacht worden. hier nadert een omvangrijk saneringsproject de fase.

Er wordt nu echter een flinke domper op de hoo le verwachtingen gezet door de laconieke meded dat de WZK noodgedwongen gas zal moeten teru men omdat de werkelijke terbeschikkingstelling de subsidies achterwege blijft.

Men gewaagt van een intrestenlast door de wz dragen, die nu gaat oplopen tot bijna 200.000 1 dag.

Graag had ik van de geachte Minister een antw gekregen op volgende vragen.

1. Welke bedragen werden aan de WZK toege als vaste belofte van toelage voor beide gecit projecten?
2. Hoeveel is daarvan uitbetaald?
3. Welk bedrag aan toelagen had reeds moet bezit zijn van de WZK volgens de huidige

van zaken en waardoor **stapelen de achterstallige schulden** zich op?

4. In welke mate zal de aanvang der werken vertragingen oplopen, als gevolg van de laattijdige uitkering van subsidies, wat betreft:
  - a. de zuivering van het kanaal Nieuwpoort-Veurne;
  - b. het oprichten van de pompinstallatie te Midelkerke.

Vraag nr. 71
van 7 januari 1985
van de heer J. VALKENIERS

OVAM – Overlast van zwaar vervuild industrieel afval

De directeur-generaal van de OVAM stelt dat Vlaanderen dreigt geconfronteerd te worden, en dit op zeer korte termijn, met een teveel aan zwaar vervuild industrieel afval. Hij beklagt zich ook over een opvallend gebrek aan medewerking vanwege de openbare besturen en over de eindeloze procedures.

Wat is de reactie van de Minister op deze uitlatingen?

Is de toestand werkelijk zo schrijnend? Zo ja, wat wordt er aan gedaan?

Vraag nr. 72
van 7 januari 1985
van de heer L. VANHORENBEEK

Privé-stort te Haasrode – Maatregelen tegen reukhinder

Door de inspectie van OVAM werd onlangs een proces-verbaal opgesteld wegens het storten van bleek-aarde, afkomstig uit Nederland, op een privé-stort te Haasrode.

Reeds lang werd door de gemeenteraadsleden aangedrongen op inspectie door de gemeentepolitie, wegens reukhinder en het niet afdekken van aangevoerd afval binnen de voorziene periode.

Mag ik van de Minister vernemen waaruit het toezicht van de gemeentepolitie bestond, hoeveel controles uitgevoerd werden, of er proces-verbaal werd opgesteld, of de heer Arrondissementscommissaris,

de heer Gouverneur of de heer Gemeenschapsminister van Leefmilieu rapporten kreeg toegezonden vanuit het gemeentebestuur van Oud-Heverlee? Zo ja, wanneer?

En welk is de weerslag van de storting van toxische afvalproducten aldaar op de waterwinning te Korbeek-Lo?

Vraag nr. 73
van 8 januari 1985
van de heer E. BALDEWIJNS

Stortplaatsen te Genk – Naleving voorwaarden exploitatievergunning

Ik moge de geachte Minister verzoeken mij op volgende vragen te antwoorden.

De stad Genk bekam een exploitatievergunning voor 1 jaar en dit op 11.8.1983. Na de vervaldatum van deze vergunning heeft de Minister een verlenging toegestaan voor de stortplaats van Genk en dit tot 30 november 1984.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Gaat de Minister hier zijn bevoegdheid niet te buiten? Waarom niet?

Een soortgelijke handelwijze heeft zich eveneens voorgedaan met de stortplaats van Koksijde.

Waarom? Nochtans alle omwonenden waren tegen deze stortplaats, die steeds zeer slecht werd uitgebaat. De adviezen waren eveneens negatief. Ook in dit geval was en mocht de Minister de vergunningverlenende overheid niet zijn.

Waarom volgt de Minister deze handelwijze en op basis van welke wetgeving?

2. De exploitant is niet in orde met de exploitatievoorwaarden in Genk. Waarom dienen de exploitatievoorwaarden niet nageleefd? Waarom sluit de Minister de stortplaats van Genk niet? Zijn er geen alternatieven, die goedkoper zijn dan de huidige? De verbrandingsoven van IVNWL geeft trouwens gunsttarieven tot einde van het jaar 1984, gezien er geen toevoer is van afvalstoffen.
3. Welke stappen heeft de Minister gezet, opdat de stortplaats afgewerkt wordt, conform de opgelegde voorwaarden?